

Den Europæiske Unions Tidende

L 172

Dansk udgave

Retsforskrifter

48. årgang

5. juli 2005

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1039/2005 af 21. juni 2005 om ændring af forordning (EØF) nr. 1907/90 for så vidt angår mærkning af æg** 1

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1040/2005 af 4. juli 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 2

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2005 af 29. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾** 4

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1042/2005 af 29. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ⁽¹⁾** 22

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 af 30. juni 2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet** 24

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1044/2005 af 4. juli 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2808/98 for så vidt angår fastsættelsen af den udløsende begivenhed for vekselkursen for støtte henhørende under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1782/2003 og om ændring af forordning (EF) nr. 1973/2004** 76

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1045/2005 af 4. juli 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2760/98 om gennemførelse af et program for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet** 78

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1046/2005 af 4. juli 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 958/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/286/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Republikken Bulgarien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000** 79

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1047/2005 af 4. juli 2005 om fastsættelse af EF's produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Jordan	81
---	----

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

★ Rådets afgørelse 2005/481/FUSP af 13. juni 2005 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger	83
---	----

Aftale mellem Ukraine og Den Europæiske Union om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger	84
--	----

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1039/2005**af 21. juni 2005****om ændring af forordning (EØF) nr. 1907/90 for så vidt angår mærkning af æg**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fra den 1. juli 2005 skal æg solgt på et lokalt offentligt marked være stemplet med en kode, der angiver producentnummer og gør det muligt at bestemme produktionssystemet, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for æg ⁽²⁾. I visse medlemsstater kan dette krav give vanskeligheder for små bedrifter med lave indkomster, og hvis ægproduktion ofte kun er en bibeskæftigelse. Da muligheden for at kunne sælge konsumæg på det lokale marked er af stor økonomisk og social betydning for disse bedrifter, anses det for hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne får tilladelse til at fritage disse bedrifter for dette mærkningskrav. Der bør derfor fastsættes en sådan undtagelsesbestemmelse for ægproducenter, hvis bedrift ikke overstiger 50 æglæggende høner.
- (2) På grund af sagens hastende karakter er det absolut nødvendigt at muliggøre en fravigelse af den periode på seks uger, der er omhandlet i afsnit I, nr. 3, i proto-

kollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

- (3) Forordning (EØF) nr. 1907/90 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Sidste afsnit i artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1907/90 affattes således:

»Æg, der sælges af producenten på et lokalt offentligt marked, skal dog være mærket med den kode, der er angivet i artikel 7, stk. 1, litra a). Medlemsstaterne kan fritage ægproducenter, hvis bedrift ikke overstiger 50 æglæggende høner, for dette krav, såfremt disse æg sælges på et lokalt offentligt marked i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat, og bedriftens navn og adresse er angivet på salgsstedet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. juni 2005.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 173 af 6.7.1990, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/2003 (EUT L 305 af 22.11.2003, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1040/2005**af 4. juli 2005****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. juli 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	65,0
	096	41,8
	999	53,4
0707 00 05	052	93,0
	999	93,0
0709 90 70	052	85,4
	999	85,4
0805 50 10	382	71,1
	388	64,6
	528	50,5
	999	62,1
0808 10 80	388	81,4
	400	85,1
	508	78,3
	512	66,3
	524	62,4
	528	48,8
	720	103,7
	804	91,2
0808 20 50	999	77,2
	388	87,6
	512	60,6
	528	69,3
	800	55,9
0809 10 00	999	68,4
	052	182,7
	999	182,7
	999	182,7
0809 20 95	052	279,5
	068	218,2
	400	317,1
	999	271,6
0809 40 05	624	121,4
	999	121,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1041/2005

af 29. juni 2005

om ændring af forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

litra c), regel 3, stk. 2, regel 61, regel 72, stk. 4, regel 79, regel 82 og regel 89, stk. 1 og 2.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽¹⁾, særlig artikel 157, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 40/94 er det nødvendigt at vedtage tekniske foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne om standardblanketter til søgningsrapporterne, deling af ansøgningen og registreringen, tilbagekaldelse eller ophævelse, fuldmagt og afgørelser truffet af et enkelt medlem af indsigelses- eller annullationsafdelingen.
- (2) Efter den 10. marts 2008 vil søgningsordningen fortsat være obligatorisk for EF-varemærker, men den bør være frivillig, mod betaling af et gebyr, for søgning i varemærkeregistrene i de medlemsstater, der har meddelt, at de har besluttet at foretage en søgning. For at forbedre kvaliteten af søgningsrapporterne og gøre dem mere ensartede er der udarbejdet en standardblanket med de vigtigste elementer i søgningsrapporterne.
- (3) Erklæringen om deling og registrering skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Hvis Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (»Kontoret«) ex officio tilbagekalder en afgørelse eller ophæver en indførelse i registret efter den nye bestemmelse, skal dette ske i overensstemmelse med den særlige procedure i denne forordning. Det angives, i hvilke tilfælde en beføjelse undtagelsesvist er obligatorisk. Der opstilles en liste over enkle sager, hvor der kan træffes afgørelse af et enkelt medlem af indsigelses- eller annullationsafdelingen.
- (4) De gældende regler bør desuden ændres for at forbedre eller præcisere registreringsproceduren. Derudover bør visse proceduremæssige aspekter ændres uden at ændre hovedindholdet i ordningen.
- (5) For at tage hensyn til de særlige forhold og muligheder, der er forbundet med den elektroniske indgivelsesprocedure, ændres følgende bestemmelser: regel 1, stk. 1,

- (6) Den elektroniske indgivelse og bekendtgørelse af EF-varemærkeansøgninger skal gøre det lettere at ansøge om varemærker i almindelighed og navnlig gøre det enklere at ansøge om varemærker, der består af farver i sig selv eller lyd, ved brug af en gengivelse af mærket, som er klar og præcis, kan stå alene og er let tilgængelig, forståelig, bestandig og objektiv. De tekniske betingelser, særlig dataformaterne til lydfiler, bør fastsættes af Kontorets præsident. Varemærker, der består af lyd, og som indgives elektronisk, kan ledsages af en elektronisk lydfil, som kan indsættes i den elektroniske bekendtgørelse af EF-varemærkeansøgninger for at lette offentlighedens adgang til selve lyden.
- (7) Bestemmelserne om indsigelsesproceduren bør omarbejdes fuldstændigt for at angive kravene om antagelighed, klart at fastlægge de retlige konsekvenser af mangler og at indordne bestemmelserne efter den kronologiske rækkefølge, sagsbehandlingen udføres i.
- (8) På basis af den nye kompetence, som Kontoret er blevet tillagt med hensyn til at undersøge, om en begæring om overgang kan imødekommes, kan der gives delvis afslag på en begæring om overgang i den forstand, at overgang imødekommes for nogle medlemsstater, men ikke for andre. Desuden bør der tilføjes visse kriterier til at undersøge absolutte hindringer med hensyn til en medlemsstats sprog.
- (9) For så vidt angår de omkostninger, den tabende part skal udrede i indsigelses- og annullationssager, bør der fastsættes en grænse for, hvor store omkostninger til repræsentation der kan godtgøres, men de nuværende maksimumsbeløb bør hæves lidt i betragtning af, at der er gået lang tid, siden gennemførelsesforordningen blev vedtaget. Indkaldes der vidner eller sagkyndige til at give møde, bør der ikke være nogen sådan maksimumssats, men de omkostninger, der kan godtgøres, bør svare til de faktiske beløb, som de pågældende vidner og sagkyndige kan gøre krav på.
- (10) Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽²⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 422/2004 (EUT L 70 af 9.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 782/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 88).

- (11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget vedrørende Gebyrer, Gennemførelsesbestemmelser og Sagsbehandling for Appellkamrene ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 2868/95 foretages følgende ændringer:

1) Regel 1, stk. 1, ændres således:

a) Litra b) affattes således:

»b) ansøgerens navn, adresse, nationalitet og den stat, i hvilken han har bopæl, hovedsæde eller et forretningssted. For fysiske personer angives efternavn og fornavn(e). For juridiske personer og andre retlige enheder som defineret i forordningens artikel 3 angives den officielle betegnelse, herunder enhedens retlige form, der kan forkortes, hvis dette er sædvanligt. Eventuelt angives telefonnumre, telefaxnumre, elektroniske postadresser og andre oplysninger og numre til brug ved telekommunikation, hvor ansøgeren accepterer at modtage meddelelser. For hver ansøger angives helst kun én adresse. Angives der flere adresser, tages kun den førstnævnte adresse i betragtning, medmindre ansøgeren betegner en af adresserne som postadresse«.

b) I litra c) indsættes in fine:

», eller en henvisning til fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne i en tidligere EF-varemærkeansøgning«.

c) Litra k) affattes således:

»k) ansøgerens eller dennes repræsentants underskrift, jf. regel 79«.

d) Litra l) indsættes:

»l) i givet fald anmodningen om en søgningsrapport som omhandlet i forordningens artikel 39, stk. 2.«

2) Regel 3 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte, og medmindre ansøgningen indgives elektronisk, gengives varemærket adskilt fra ansøgningens tekstblad på et

særligt ark. Arket med varemærke gengivelsen må ikke være større end format DIN A4 (29,7 cm højt, 21 cm bredt) og den for gengivelsen benyttede flade (klumme) ikke større end 26,2 cm × 17 cm. Der skal være en margen på mindst 2,5 cm ved venstre sidekant. Varemærkets rigtige stilling angives ved tilføjelse af ordet »op« på hver gengivelse, såfremt den ikke fremgår af sig selv. Gengivelsen af varemærket skal være af en kvalitet, som giver mulighed for formindskelse eller forstørrelse til formatet for bekendtgørelse i EF-Varemærketidende på højst 8 cm i bredden og 16 cm i højden.«

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Anmodes der om registrering i farver, skal gengivelsen af varemærket, jf. stk. 2, være i farver. De farver, der indgår i varemærket, skal også angives med ord, og der kan angives en henvisning til en anerkendt farvekode.

6. Anmodes der om registrering af et lydmærke, skal gengivelsen af varemærket bestå af en grafisk gengivelse af lyden, særlig et nodeskrift; indgives ansøgningen elektronisk, kan den ledsages af en elektronisk lydfil. Kontorets præsident fastsætter den elektroniske fils format og maksimale størrelse.«

3) Regel 4 affattes således:

»Regel 4

Ansøgningsgebyrer

I forbindelse med ansøgningen betales følgende gebyrer:

a) et grundgebyr

b) et klassegebyr for hver klasse ud over tre, hvortil varerne og tjenesteydelserne hører, jf. regel 2, og

c) i givet fald et søgningsgebyr.«

4) Som regel 5a indsættes:

»Regel 5a

Søgningsrapport

Søgningsrapporterne udarbejdes ved hjælp af en standardblanket, som mindst indeholder følgende oplysninger:

a) navnet på de centrale myndigheder for industriel ejendomsret, der har foretaget søgningen

- b) nummeret på de varemærkeansøgninger eller -registreringer, der er anført i søgningsrapporten
- c) ansøgningsdatoen og i givet fald prioritetsdatoen for de varemærkeansøgninger eller -registreringer, der er anført i søgningsrapporten
- d) registreringsdatoen for de varemærker, der er anført i søgningsrapporten
- e) navnet og kontakadressen på indehaveren af de varemærkeansøgninger eller -registreringer, der er anført i søgningsrapporten
- f) en gengivelse af de varemærker, der søges registreret, eller som er registreret, og som er anført i søgningsrapporten
- g) en angivelse af de klasser i Nice-klassifikationen, for hvilke de ældre nationale varemærker søges registreret eller er registreret, eller af de varer og tjenesteydelser, for hvilke de varemærker, der er anført i søgningsrapporten, enten søges registreret eller er registreret.«

5) I regel 6, stk. 1, indsættes følgende punktum in fine:

»Er den tidligere ansøgning en EF-varemærkeansøgning, vedlægger Kontoret ex officio en kopi af den tidligere ansøgning i EF-varemærkeansøgningens journal.«

6) Regel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Ønsker ansøgeren efter ansøgningens indgivelse at påberåbe sig et eller flere ældre registrerede varemærkers anciennitet, jf. forordningens artikel 34, skal anciennitetserklæringen — med angivelse af den eller de medlemsstater, hvori eller for hvilke varemærket er registreret, nummeret på og indgivelsesdatoen for den relevante registrering samt de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret — indsendes inden for en frist på to måneder fra ansøgningsdatoen. Det i stk. 1 foreskrevne bevismateriale skal fremsendes til Kontoret inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af anciennitetserklæringen.«

7) Regel 10 affattes således:

»Regel 10

Søgning fra nationale myndigheders side

1. Fremsættes anmodningen om en søgningsrapport, jf. forordningens artikel 39, stk. 2, ikke i EF-varemærkeansøgningen, eller betales det i regel 4, litra c), nævnte søgningsgebyr ikke inden for fristen for betaling af grundgebyret for ansøgningen, underkaster de centrale myndigheder for industriel ejendomsret ikke ansøgningen en søgning.

2. De centrale myndigheder for industriel ejendomsret underkaster ikke en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, en søgning, medmindre anmodningen om en søgningsrapport, jf. forordningens artikel 39, stk. 2, fremsættes til Kontoret senest en måned efter den dato, hvor Det Internationale Bureau giver Kontoret meddelelse om den internationale registrering, eller medmindre søgningsgebyret betales inden for samme frist.«

8) Regel 12, litra c), affattes således:

»c) en gengivelse af varemærket med de elementer og beskrivelser, der er anført i regel 3; er gengivelsen af varemærket i farver, eller indeholder den farver, skal bekendtgørelsen være i farver og angive varemærkets farve eller farver samt i givet fald den angivne farvekode.«

9) I regel 13 udgår stk. 1, litra c), og stk. 2.

10) Som regel 13a indsættes:

»Regel 13a

Deling af ansøgningen

1. En erklæring om deling af ansøgningen i henhold til forordningens artikel 44a skal indeholde:

- a) ansøgningens journalnummer
- b) ansøgerens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)
- c) fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, der skal udgøre den udskilte ansøgning, eller, hvis delingen vedrører mere end en ansøgning, fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne i hver enkelt udskilt ansøgning
- d) fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, der fortsat skal være omfattet af den oprindelige ansøgning.

2. Konstaterer Kontoret, at kravene i stk. 1 ikke er opfyldt, eller at fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, der skal udgøre den udskilte ansøgning, overlapper de varer og tjenesteydelser, der fortsat skal være omfattet af den oprindelige ansøgning, opfordrer det ansøgeren til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af Kontoret fastsat frist.

Afhjælpes manglerne ikke inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret erklæringen om deling.

3. De i forordningens artikel 44a, stk. 2, litra b), omhandlede perioder, hvor en erklæring om deling af ansøgningen ikke kan antages, er:

a) perioden, før der er fastsat en ansøgningsdato

b) perioden på tre måneder efter bekendtgørelsen af ansøgningen, jf. forordningens artikel 42, stk. 1

c) perioden efter den dato, hvor der er givet meddelelse om, at det i regel 23, stk. 1, omhandlede registreringsgebyr skal betales.

4. Konstaterer Kontoret, at erklæringen om deling ikke kan antages i henhold til forordningens artikel 44a eller i henhold til stk. 3, litra a) og b), afviser det erklæringen om deling.

5. Kontoret opretter en særskilt akt for den udskilte ansøgning, som skal indeholde en fuldstændig kopi af akten for den oprindelige ansøgning, herunder erklæringen om deling og korrespondancen i forbindelse hermed. Kontoret giver den udskilte ansøgning et nyt ansøgningsnummer.

6. Vedrører erklæringen om deling en ansøgning, der allerede er blevet bekendtgjort, jf. forordningens artikel 40, bekendtgøres delingen i EF-Varemærketidende. Den udskilte ansøgning bekendtgøres; bekendtgørelsen skal indeholde de oplysninger og elementer, der er anført i regel 12. Bekendtgørelsen indebærer ikke, at der løber en ny indsigelsesfrist.«

11) Regel 15-20 affattes således:

»Regel 15

Indsigelsesskrivelsen

1. Der kan indgives en indsigelsesskrivelse på grundlag af et eller flere ældre varemærker som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 2 (ældre varemærker), og/eller af en eller flere andre ældre rettigheder som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 4 (ældre rettigheder), forudsat at alle de ældre varemærker eller alle de ældre rettigheder tilhører samme indehaver eller indehavere. Har et ældre varemærke og/eller en ældre rettighed mere end én indehaver (sæmje), kan enhver indehaver eller alle indehavere gøre indsigelse.

2. Indsigelsesskrivelsen skal indeholde:

a) journalnummeret på den ansøgning, som indsigelsen er rettet imod, og navnet på ansøgeren af EF-varemærket

b) en klar identifikation af det ældre varemærke eller den ældre rettighed, som indsigelsen er baseret på, dvs.:

i) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 2, litra a) eller b), eller hvis indsigelsen er baseret på forordningens artikel 8, stk. 3, en angivelse af det ældre varemærkes journalnummer eller registreringsnummer, en angivelse af, om det ældre varemærke er registreret, eller en anmodning om registrering samt en angivelse af de medlemsstater, herunder eventuelt Benelux-landene, i eller for hvilke det ældre varemærke er beskyttet, eller i så fald en angivelse af, at der er tale om et EF-varemærke

ii) hvis indsigelsen er baseret på et vitterlig kendt varemærke, jf. forordningens artikel 8, stk. 2, litra c), en angivelse af den medlemsstat, hvor varemærket er vitterlig kendt, og enten oplysningerne i nr. i) eller en gengivelse af varemærket

iii) hvis indsigelsen er baseret på en ældre rettighed som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 4, en angivelse af dens art eller beskaffenhed, en gengivelse af den ældre rettighed og en angivelse af, om den pågældende ældre rettighed består i hele Fællesskabet eller i en eller flere medlemsstater, og hvis dette er tilfældet, en angivelse af medlemsstaterne

c) de grunde, indsigelsen er baseret på, dvs. en erklæring om, at kravene i forordningens artikel 8, stk. 1, 3, 4 og 5, er opfyldt

d) det ældre varemærkes ansøgningsdato og i givet fald registrerings- og prioritetsdato, medmindre der er tale om et vitterlig kendt varemærke, der ikke er registreret

e) den registrerede eller i ansøgningen indeholdte gengivelse af det ældre varemærke; er det ældre varemærke i farver, skal gengivelsen være i farver

f) de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen er rettet imod

g) hvis indsigelsen er baseret på et velkendt ældre varemærke, jf. forordningens artikel 8, stk. 5, en angivelse af den medlemsstat, hvor varemærket er velkendt, og af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er velkendt

h) for så vidt angår den indsigende part:

i) den indsigende parts navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)

ii) hvis den indsigende part har udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e)

iii) hvis indsigelsen fremsættes af en licenshaver eller en person, der i henhold til national lovgivning er berettiget til at udøve en ældre rettighed, en erklæring herom og en angivelse af, at han har tilladelse til eller er berettiget til at fremsætte indsigelsen.

3. Indsigelsesskrivelsen kan indeholde:

a) en angivelse af de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen er rettet imod; i mangel af en sådan angivelse anses indsigelsen for rettet imod alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af den EF-varemærkeansøgning, indsigelsen vedrører

b) en begrundet erklæring med angivelse af de væsentligste oplysninger og argumenter, som ligger til grund for indsigelsen, og beviser til støtte for indsigelsen.

4. Hvis indsigelsen er baseret på mere end et ældre varemærke eller en ældre rettighed, finder stk. 2 og 3 anvendelse på hver af disse rettigheder.

Regel 16

Brug af sprog i indsigelsesskrivelsen

1. Den i forordningens artikel 115, stk. 6, omhandlede frist, inden for hvilken den indsigende part skal tilvejebringe en oversættelse af indsigelsen, er en måned fra udløbet af indsigelsesfristen.

2. Hvis den indsigende part eller ansøgeren inden den dato, hvor indsigelsesproceduren anses for påbegyndt, jf. regel 18, stk. 1, meddeler Kontoret, at ansøgeren og den indsigende part er blevet enige om at anvende et andet sprog under indsigelsesproceduren, jf. forordningens artikel 115, stk. 7, skal den indsigende part, hvis indsigelsesskrivelsen ikke er indgivet på det pågældende sprog,

tilvejebringe en oversættelse af indsigelsesskrivelsen til det pågældende sprog inden for en frist på en måned fra nævnte dato. Tilvejebringes der ikke en oversættelse, eller tilvejebringes den for sent, forbliver sagsbehandlingsproget uændret.

Regel 16a

Underretning af ansøgeren

Enhver indsigelsesskrivelse og ethvert dokument, der indgives af den indsigende part, samt enhver meddelelse fra Kontoret til en af parterne inden udløbet af den i regel 18 nævnte frist sendes af Kontoret til den anden part for at underrette vedkommende om, at der er fremsat en indsigelse.

Regel 17

Undersøgelse af antagelighed

1. Er indsigelsesgebyret ikke betalt inden for indsigelsesfristen, anses indsigelsen for ikke at være indgivet. Hvis indsigelsesgebyret er betalt efter udløbet af indsigelsesfristen, tilbagebetales det til den indsigende part.

2. Er indsigelsesskrivelsen ikke indgivet inden for indsigelsesfristen, eller fremgår det ikke entydigt af indsigelsesskrivelsen, hvilken ansøgning indsigelsen er rettet imod, eller hvilket ældre varemærke eller hvilken ældre rettighed indsigelsen er baseret på, jf. regel 15, stk. 2, litra a) og b), eller indeholder indsigelsesskrivelsen ikke grundene til indsigelsen, jf. regel 15, stk. 2, litra c), og afhjælpes manglerne ikke inden udløbet af indsigelsesfristen, afviser Kontoret indsigelsen.

3. Tilvejebringer den indsigende part ikke en oversættelse som foreskrevet i regel 16, stk. 1, afvises indsigelsen. Tilvejebringer den indsigende part en ufuldstændig oversættelse, tages der ved undersøgelsen af antagelighed ikke hensyn til den del af indsigelsesskrivelsen, der ikke er oversat.

4. Er indsigelsesskrivelsen ikke i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i regel 15, meddeler Kontoret den indsigende part dette og opfordrer vedkommende til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en frist på to måneder. Afhjælpes manglerne ikke inden for fristen, afviser Kontoret indsigelsen.

5. Enhver konstatering i henhold til stk. 1 af, at indsigelsesskrivelsen anses for ikke at være indgivet, og enhver afgørelse om at afvise en indsigelse i henhold til stk. 2, 3 og 4 meddeles ansøgeren.

Regel 18**Påbegyndelse af indsigelsesproceduren**

1. Konstatere det, at indsigelsen kan antages, jf. regel 17, sender Kontoret parterne en meddelelse, hvori de informeres om, at indsigelsesproceduren anses for at påbegynde to måneder efter, at meddelelsen er modtaget. Denne frist kan forlænges i op til i alt 24 måneder, når begge parter fremsætter anmodning herom, inden fristen udløber.

2. Hvis ansøgningen inden for den i stk. 1 fastsatte frist tilbagetrækkes eller begrænses til de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen ikke er rettet imod, eller hvis Kontoret underrettes om, at der er enighed mellem parterne, eller hvis ansøgningen afvises i en parallel sag, henlægges indsigelsessagen.

3. Begrænser ansøgeren inden for den i stk. 1 fastsatte frist ansøgningen ved at slette nogle af de varer og tjenesteydelser, indsigelsen er rettet imod, anmoder Kontoret den indsigende part om inden for en af Kontoret fastsat frist at udtale sig om, hvorvidt og i givet fald for hvilke varer og tjenesteydelser indsigelsen stadig opretholdes. Tilbagetrækker den indsigende part indsigelsen på grund af begrænsningen, henlægges indsigelsessagen.

4. Henlægges indsigelsessagen, jf. stk. 2 eller 3, inden den i stk. 1 fastsatte frist udløber, træffes der ingen afgørelse om omkostningerne.

5. Henlægges indsigelsessagen efter tilbagetrækning eller begrænsning af ansøgningen eller i henhold til stk. 3, inden den i stk. 1 fastsatte frist udløber, tilbagebetales indsigelsesgebyret.

Regel 19**Dokumentation for indsigelsen**

1. Kontoret giver den indsigende part mulighed for — inden for en af Kontoret fastsat frist, som skal være på mindst to måneder fra den dato, hvor indsigelsesproceduren anses for påbegyndt, jf. regel 18, stk. 1 — at forelægge oplysninger, beviser og argumenter til støtte for sin indsigelse eller til at supplere de oplysninger, beviser eller argumenter, der allerede er indgivet, jf. regel 15, stk. 3.

2. Den indsigende part skal inden for den i stk. 1 fastsatte frist også indgive dokumentation for sit ældre varemærkes eller sin ældre rettigheds eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang samt beviser for sin ret til at gøre indsigelse. Den indsigende part skal navnlig forelægge følgende beviser:

a) hvis indsigelsen støttes på et varemærke, som ikke er et EF-vareremærke, bevis for ansøgning om eller registrering af varemærket ved at indgive:

i) hvis varemærket endnu ikke er registreret, en kopi af det pågældende ansøgningsbevis eller et tilsvarende dokument fra den administration, ved hvilken varemærkeansøgningen er indgivet, eller

ii) hvis varemærket er registreret, en kopi af det pågældende registreringsbevis og i påkommende tilfælde af det seneste fornyelsesbevis, hvoraf det fremgår, at beskyttelsestiden for varemærket rækker ud over den i stk. 1 nævnte frist, med angivelse af eventuelle forlængelser heraf, eller tilsvarende dokumenter fra den administration, ved hvilken varemærket er registreret

b) hvis indsigelsen støttes på et vitterlig kendt varemærke, jf. forordningens artikel 8, stk. 2, litra c), bevis for, at varemærket er vitterlig kendt på det pågældende område

c) hvis indsigelsen støttes på et velkendt varemærke, jf. forordningens artikel 8, stk. 5, ud over de i litra a) nævnte beviser for, at varemærket er velkendt, samt beviser eller argumenter for, at brugen af det varemærke, der søges registreret, uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé

d) hvis indsigelsen støttes på en ældre rettighed, jf. forordningens artikel 8, stk. 4, bevis for erhvervelsen af denne rettighed, dens fortsatte eksistens og omfanget af beskyttelsen af denne

e) hvis indsigelsen støttes på forordningens artikel 8, stk. 3, bevis for, at den indsigende part er indehaver, og for arten af vedkommendes forhold til agenten eller repræsentanten.

3. Oplysningerne og beviserne i regel 1 og 2 skal være på behandlingssproget eller ledsages af en oversættelse. Oversættelsen indgives inden for den frist, der er fastsat til at indgive originalen af det pågældende dokument.

4. Kontoret tager ikke hensyn til dokumenter eller andet skriftligt materiale eller dele heraf, der ikke er blevet indgivet eller oversat til behandlingssproget inden for den af Kontoret fastsatte frist.

Regel 20

Undersøgelse af indsigelser

1. Har den indsigende part ikke inden udløbet af den i regel 19, stk. 1, fastsatte frist godtgjort sit ældre varemærkes eller sin ældre rettigheds eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang og sin ret til at gøre indsigelse, afvises indsigelsen som grundløs.

2. Afvises indsigelsen ikke, jf. stk. 1, sender Kontoret de beviser og den anden dokumentation, der forelægges af den indsigende part, til ansøgeren og opfordrer vedkommende til at fremkomme med bemærkninger hertil inden for en af Kontoret fastsat frist.

3. Fremsætter ansøgeren ingen bemærkninger, træffer Kontoret afgørelse om indsigelsen på grundlag af de forelagte beviser.

4. Kontoret sender ansøgerens bemærkninger til den indsigende part, som Kontoret, såfremt det anser det for nødvendigt, opfordrer til at svare inden for en af Kontoret fastsat frist.

5. Regel 18, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse efter den dato, hvor indsigelsesproceduren anses for påbegyndt.

6. Kontoret kan i påkommende tilfælde anmode parterne om at begrænse deres bemærkninger til bestemte spørgsmål og lader i så fald parten rejse de øvrige spørgsmål på et senere tidspunkt i proceduren. Kontoret er på ingen måde forpligtet til at meddele parterne, hvilke oplysninger eller beviser der kan indgives, eller som ikke er indgivet.

7. Kontoret kan suspendere en indsigelsesprocedure:

a) hvis indsigelsen er baseret på en ansøgning om registrering, jf. forordningens artikel 8, stk. 2, litra b), indtil der er truffet endelig afgørelse vedrørende ansøgningen

b) hvis indsigelsen er baseret på en ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse eller oprindelsesbetegnelse i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 (*), indtil der er truffet endelig afgørelse vedrørende ansøgningen, eller

c) hvis omstændighederne tilsiger det.

(*) EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

12) Regel 22 affattes således:

»Regel 22

Dokumentation for brug

1. En begæring om dokumentation for brug, jf. forordningens artikel 43, stk. 2 eller 3, imødekommes kun, hvis ansøgeren indgiver begæringen inden for den af Kontoret fastsatte frist, jf. regel 20, stk. 2.

2. Skal den indsigende part godtgøre, at brug har fundet sted, eller at der foreligger rimelig grund til manglende brug, opfordrer Kontoret vedkommende til inden for en af Kontoret fastsat frist at fremlægge fornødent bevis. Fremlægger den indsigende part ikke sådant bevis inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret indsigelsen.

3. Af de oplysninger og beviser, der fremlægges som dokumentation for brug, skal det fremgå, hvor, hvornår samt i hvilket omfang og i hvilken form det varemærke, som indsigelsen støttes på, er blevet brugt til de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, og hvorpå indsigelsen støttes, og disse oplysninger skal underbygges med beviser, jf. stk. 4.

4. Beviser skal indgives i overensstemmelse med regel 79 og 79a og bør begrænses til underbyggende dokumentation og bevismidler som f.eks. emballager, etiketter, prislister, kataloger, fakturaer, fotografier, avisannoncer samt de i forordningens artikel 76, stk. 1, litra f), nævnte skriftlige erklæringer.

5. En begæring om dokumentation for brug kan fremsættes ved eller uden samtidig at fremkomme med bemærkninger til de grunde, indsigelsen er baseret på. Sådanne bemærkninger kan indgives sammen med bemærkningerne som svar på dokumentationen for brug.

6. Hvis den dokumentation, der fremlægges af den indsigende part, er på et andet sprog end det, der anvendes under indsigelsesproceduren, kan Kontoret kræve, at den indsigende part inden for en af Kontoret fastsat frist tilvejebringer en oversættelse af dokumentationen til det sprog, der anvendes under indsigelsesproceduren.»

13) **Regel 24, stk. 2, affattes således:**

»2. Kontoret udsteder mod betaling af et gebyr bekræftede eller ikke-bekræftede kopier af registreringsbeviset.«

14) **I regel 25, stk. 1, udgår litra c).**15) **Som regel 25a indsættes:**

»Regel 25a

Deling af en registrering

1. En erklæring om deling af registreringen i henhold til forordningens artikel 48a skal indeholde:

- a) registreringsnummeret
- b) varemærkeindehaverens navn og adresse, jf. regel 1, stk. 1, litra b)
- c) fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, der skal udgøre den udskilte registrering, eller, hvis delingen vedrører mere end en registrering, fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne i hver enkelt udskilt registrering
- d) fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, der fortsat skal være omfattet af den oprindelige registrering.

2. Konstaterer Kontoret, at kravene i stk. 1 ikke er opfyldt, eller at fortegnelsen over de varer og tjenesteydelser, der skal udgøre den udskilte registrering, overlapper de varer og tjenesteydelser, der fortsat skal være omfattet af den oprindelige registrering, opfordrer det ansøgeren til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af Kontoret fastsat frist.

Afhjælpes manglerne ikke inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret erklæringen om deling.

3. Konstaterer Kontoret, at erklæringen om deling ikke kan antages i henhold til forordningens artikel 48a, afviser det erklæringen om deling.

4. Kontoret opretter en særskilt akt for den udskilte registrering, som skal indeholde en fuldstændig kopi af akten for den oprindelige registrering, herunder erklæringen om deling og korrespondancen i forbindelse hermed. Kontoret giver den udskilte registrering et nyt registreringsnummer.«

16) **I regel 26, stk. 2, udgår litra d).**17) **Regel 28, stk. 1, ændres således:**

a) Litra c) udgår.

b) Litra d) affattes således:

»d) en angivelse af den eller de medlemsstater, hvori eller for hvilke det ældre varemærke er registreret, nummeret på og indgivelsesdatoen for den relevante registrering samt de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret«.

18) **Regel 30 affattes således:**

»Regel 30

Fornyelse af registreringen

1. En ansøgning om fornyelse skal indeholde:

- a) navnet på den person, der ansøger om fornyelse
- b) registreringsnummeret på det EF-varemærke, der ønskes fornyet
- c) hvis der kun ansøges om fornyelse for en del af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, en angivelse af de klasser eller de varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse, eller de klasser eller de varer og tjenesteydelser, for hvilke der ikke ansøges om fornyelse, grupperet efter klasserne i Nice-klassifikationen, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, anføres foran hver gruppe, og idet hver gruppe opføres i den rækkefølge, der er angivet i klassifikationen.

2. I henhold til forordningens artikel 47 skal der for fornyelsen af et EF-varemærke betales følgende gebyrer:

- a) et grundgebyr
- b) et klassegebyr for hver klasse ud over tre, for hvilke der ansøges om fornyelse, og
- c) i givet fald et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af ansøgningen om fornyelse, jf. forordningens artikel 47, stk. 3, og gebyrforordningen.

3. En ansøgning om fornyelse anses for at foreligge, når den i stk. 2 omhandlede betaling er foretaget på en i gebyrforordningens artikel 5, stk. 1, nævnt betalingsmåde, forudsat at ansøgningen indeholder alle de oplysninger, der er foreskrevet i denne regels stk. 1, litra a) og b), og gebyrforordningens artikel 7, stk. 1.

4. Indgives ansøgningen om fornyelse inden for den frist, der er fastsat i forordningens artikel 47, stk. 3, men hvor de andre betingelser for fornyelse, således som fastsat i forordningens artikel 47 og i disse regler, ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om de konstaterede mangler.

5. Indgives der ikke ansøgning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af fristen i forordningens artikel 47, stk. 3, tredje punktum, eller betales gebyrerne ikke eller først efter denne frists udløb, eller afhjælpes de konstaterede mangler ikke inden for den fastsatte frist, fastslår Kontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren af EF-varemærket meddelelse herom.

Hvis de betalte gebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de klasser af varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse, skal Kontoret ikke fastslå, at registreringen er udløbet, hvis det er klart, hvilken klasse eller klasser der skal dækkes. I mangel af andre kriterier skal Kontoret tage hensyn til klasserne i klassifikationsrækkefølgen.

6. Når beslutningen om at anse registreringen for udløbet, jf. stk. 5, er blevet endelig, sletter Kontoret varemærket af registret. Varemærkets slettelse af registret har virkning fra dagen efter den dag, den eksisterende registrering udløb.

7. I de tilfælde, hvor de i stk. 2 omhandlede fornyelsesgebyrer er blevet betalt, men hvor registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

8. Der kan indgives én ansøgning om fornyelse for to eller flere varemærker mod betaling af de krævede gebyrer for hvert enkelt varemærke, forudsat at indehaverne eller repræsentanterne er den samme i hvert enkelt tilfælde.

19) I regel 31 udgår stk. 3 og 4.

20) Regel 32, stk. 4, affattes således:

»4. Kontoret opretter en særskilt akt for den nye registrering, som skal indeholde en fuldstændig kopi af akten for den oprindelige registrering, herunder ansøgningen om registrering af den delvise overdragelse og korrespondancen

i forbindelse hermed. Kontoret giver den nye registrering et nyt registreringsnummer.«

21) Regel 33 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Regel 31, stk. 1, 2, 5 og 7, finder med følgende forbehold tilsvarende anvendelse på registrering af en licens, af overdragelse af en licens, af en tinglig ret, af overdragelse af en tinglig ret, af en tvangsfuldbyrdsesforanstaltning eller af konkursbehandling:

a) regel 31, stk. 1, litra c), finder ikke anvendelse for så vidt angår en anmodning om registrering af en tinglig ret, af en tvangsfuldbyrdsesforanstaltning eller af konkursbehandling

b) regel 31, stk. 1, litra d), og stk. 5, finder ikke anvendelse, hvis anmodningen er fremsat af indehaveren af EF-varemærket.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Ansøgningen om registrering af en licens, af overdragelse af en licens, af en tinglig ret, af overdragelse af en tinglig ret eller af en tvangsfuldbyrdsesforanstaltning anses ikke for indgivet, før det fastsatte gebyr er betalt.«

c) I stk. 3 ændres »artikel 19, 20 eller 22« til »artikel 19-22«, og »ovenstående stk. 1 og 2« ændres til »denne regel, stk. 1, og regel 34, stk. 2«.

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om EF-varemærker. Licenserne, de tinglige rettigheder, konkursbehandlingen og tvangsfuldbyrdsesforanstaltningerne noteres i de akter, som Kontoret fører over EF-varemærkeansøgningen.«

22) Regel 34 affattes således:

»Regel 34

Særlige angivelser ved registrering af licenser

1. Ansøgningen om registrering af en licens kan indeholde en begæring om, at licensen betegnes i registret som en eller flere af følgende:

a) en eksklusiv licens

- b) en underlicens, når den meddeles af en licenstag, hvis licens er indført i registret
- c) en licens, der er begrænset til en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret
- d) en licens, der er begrænset til en del af Fællesskabet
- e) en midlertidig licens.

2. Begæres licensen betegnet som en licens i henhold til stk. 1, litra c), d) og e), angives det i ansøgningen om registrering af en licens, for hvilke varer og tjenesteydelser og for hvilken del af Fællesskabet og for hvilket tidsrum licensen er givet.«

23) Regel 35, stk. 3, affattes således:

»3. Ansøgningen om slettelse af en licens, en tinglig ret eller en tvangsfuldbyrdsforanstaltning betragtes først som indgivet, når det krævede gebyr er blevet betalt.«

24) I regel 36, stk. 1, udgår litra c).

25) Regel 38 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den i forordningens artikel 115, stk. 6, omhandlede frist, inden for hvilken den, der begærer fortabelse eller ugyldighed, skal tilvejebringe en oversættelse af begæringen, skal være en måned fra den dato, hvor begæringen er indgivet; i modsat fald afvises begæringen.«

b) I stk. 3 indsættes følgende punktum in fine:

»Tilvejebringes der ikke en oversættelse, eller tilvejebringes den for sent, forbliver sagsbehandlingssproget uændret.«

26) Regel 39 affattes således:

»Regel 39

Afvisning af begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

1. Konstaterer Kontoret, at det krævede gebyr ikke er blevet betalt, opfordrer det den begærende part til at

betale gebyret inden for en af Kontoret fastsat frist. Betales det krævede gebyr ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, underretter Kontoret den begærende part om, at begæringen om fortabelse eller ugyldighed ikke anses for indgivet. Er gebyret betalt efter udløbet af den fastsatte frist, tilbagebetales det til den begærende part.

2. Tilvejebringes den i regel 38, stk. 1, foreskrevne oversættelse ikke inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret begæringen om fortabelse eller ugyldighed.

3. Konstaterer Kontoret, at begæringen ikke er i overensstemmelse med regel 37, opfordrer det den begærende part til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af Kontoret fastsat frist. Afhjælpes manglerne ikke inden for fristen, afviser Kontoret begæringen.

4. Enhver afgørelse om at afvise en begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt, jf. stk. 2 eller 3, meddeles den begærende part og EF-varemærkets indehaver.«

27) Regel 40 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Enhver begæring om fortabelse eller ugyldighed, som anses for indgivet, meddeles til EF-varemærkets indehaver. Har Kontoret konstateret, at begæringen kan antages, opfordrer det EF-varemærkets indehaver til at fremkomme med sine bemærkninger inden for en af Kontoret fastsat frist.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medmindre andet er fastsat i eller tilladt efter regel 69, sendes alle bemærkninger, som parterne fremkommer med, til den anden berørte part.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis begæringen om fortabelse er baseret på forordningens artikel 50, stk. 1, litra a), anmoder Kontoret EF-varemærkets indehaver om at godtgøre reel brug af varemærket inden for en af Kontoret fastsat frist. Fremlægges der ikke dokumentation inden for fristen, fortabes EF-varemærket. Regel 22, stk. 2, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.«

d) Som stk. 6 indsættes:

»6. Skal den begærende part godtgøre brug eller godtgøre, at der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted, jf. forordningens artikel 56, stk. 2 eller 3, anmoder Kontoret den begærende part om at godtgøre reel brug af varemærket inden for en af Kontoret fastsat frist. Fremlægges der ikke dokumentation inden for fristen, afvises begæringen om ugyldighed. Regel 22, stk. 2, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.«

28) **Regel 44 og 45 affattes således:**

»Regel 44

Begæring om overgang til national ansøgning

1. En begæring om en EF-varemærkeansøgnings eller et registreret EF-varemærkes overgang til national varemærkeansøgning, jf. forordningens artikel 108, skal indeholde:

- a) navn og adresse på den part, der fremsætter begæring om overgang, jf. regel 1, stk. 1, litra b)
- b) EF-varemærkeansøgningens journalnummer eller EF-varemærkets registreringsnummer
- c) en angivelse af grunden til overgang, jf. forordningens artikel 108, stk. 1, litra a) eller b)
- d) en angivelse af den eller de medlemsstater, for hvilke der fremsættes begæring om overgang
- e) omfatter begæringen ikke alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærkeansøgningen er indgivet, eller for hvilke varemærket er blevet registreret, en angivelse af de varer og tjenesteydelser, for hvilke der fremsættes begæring om overgang til national ansøgning, og fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning for mere end én medlemsstat, og fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne ikke er den samme for alle medlemsstaterne, en angivelse af de respektive varer og tjenesteydelser for hver enkelt medlemsstat
- f) fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning i henhold til forordningens artikel 108, stk. 6, en angivelse af den dato, hvor den nationale domstols afgørelse blev endelig, samt en kopi af denne afgørelse; kopien kan indgives på det sprog, afgørelsen er truffet på.

2. Begæringen om overgang til national ansøgning skal indgives inden for den fastsatte frist, jf. forordningens artikel 108, stk. 4, 5 eller 6. Fremsættes der begæring om overgang til national ansøgning efter manglende fornyelse af registreringen, begynder den i forordningens artikel 108, stk. 5, fastsatte frist på tre måneder at løbe dagen efter den sidste dag, hvor ansøgning om fornyelse kan indgives i henhold til forordningens artikel 47, stk. 3.

Regel 45

Behandling af begæring om overgang til national ansøgning

1. Opfylder en begæring om overgang til national ansøgning ikke de i forordningens artikel 108, stk. 1 eller 2, fastsatte krav, er den ikke blevet indgivet inden for den fastsatte frist på tre måneder, eller er den ikke i overensstemmelse med regel 44 eller andre regler, meddeler Kontoret den begærende part dette og fastsætter en frist, inden for hvilken vedkommende kan ændre begæringen eller fremlægge de manglende oplysninger eller angivelser.

2. Er gebyret for overgang til national ansøgning ikke blevet betalt inden for den fastsatte frist på tre måneder, meddeler Kontoret den begærende part, at begæringen ikke anses for indgivet.

3. Fremlægges de manglende angivelser ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afviser Kontoret begæringen.

Finder forordningens artikel 108, stk. 2, anvendelse, afviser Kontoret udelukkende begæringen om overgang til national ansøgning for de medlemsstater, for hvilke overgang er udelukket i henhold til den pågældende bestemmelse.

4. Hvis Kontoret eller en EF-varemærkedomstol har afvist EF-varemærkeansøgningen eller erklæret EF-varemærket ugyldigt som følge af absolutte hindringer for registrering under henvisning til en medlemsstats sprog, er overgang til national ansøgning udelukket for alle de medlemsstater, hvor det pågældende sprog er officielt sprog, jf. forordningens artikel 108, stk. 2. Hvis Kontoret eller en EF-varemærkedomstol har afvist EF-varemærkeansøgningen eller erklæret EF-varemærket ugyldigt som følge af absolutte hindringer for registrering, som gælder i hele Fællesskabet, eller som følge af et ældre EF-varemærke eller anden fællesskabsretlig industriel ejendomsret, er overgang til national ansøgning udelukket for alle medlemsstater, jf. forordningens artikel 108, stk. 2.«

29) **Regel 47 affattes således:**

»Regel 47

Fremsendelse af begæring om overgang til national ansøgning til medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret

Opfylder en begæring om overgang til national ansøgning de krav, der er fastsat i forordningen og i disse regler, fremsender Kontoret begæringen om overgang til national ansøgning og de i regel 84, stk. 2, omhandlede data til de centrale myndigheder for industriel ejendomsret i de medlemsstater, herunder også Benelux-landenes varemærke-myndighed, for hvilke begæringen er fundet at kunne antages. Kontoret underretter den begærende part om datoen for fremsendelsen.«

30) **I regel 50, stk. 1, indsættes følgende in fine:**

»Navnlig når klagen er rettet imod en afgørelse i en indsigelsessag, finder forordningens artikel 78a ikke anvendelse på de frister, der er fastsat i henhold til forordningens artikel 61, stk. 2.

Er klagen rettet imod en afgørelse truffet af indsigelsesafdelingen, begrænser appelkammeret sin behandling af klagen til kendsgerninger og beviser, der er indgivet inden for de frister, der er fastsat i eller fastsættes af indsigelsesafdelingen i overensstemmelse med forordningen og disse regler, medmindre der efter appelkammerets opfattelse bør tages hensyn til yderligere eller supplerende kendsgerninger og beviser, jf. forordningens artikel 74, stk. 2.«

31) **Regel 51 affattes således:**

»Regel 51

Tilbagebetaling af klagegebyrer

Klagegebyret tilbagebetales kun ved beslutning truffet af en af følgende:

- a) den afdeling, som har truffet afgørelsen, hvis den berigtiger den påklagede afgørelse, jf. forordningens artikel 60, stk. 1, eller artikel 60a
- b) appelkammeret, hvis det giver klageren medhold og finder, at en sådan tilbagebetaling er rimelig, fordi der er gået en væsentlig procedurefejl.«

32) **Regel 53 affattes således:**

»Regel 53

Berigtigelse af fejl i afgørelser

Hvis Kontoret ex officio bliver eller af en part i sagen gøres opmærksom på en sproglig fejl, en skrivefejl eller en åbenbar urigtighed i en afgørelse, påser det, at fejlen eller urigtigheden berigtiges af den ansvarlige afdeling.«

33) **Som regel 53a indsættes:**

»Regel 53a

Tilbagekaldelse af afgørelser og ophævelse af indførelser i registret

1. Konstaterer Kontoret ex officio eller på grundlag af oplysninger fra sagens parter, at en afgørelse skal tilbagekaldes, eller at en indførelse i registret skal ophæves, jf. forordningens artikel 77a, underretter det den berørte part om den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse.

2. Den berørte part kan fremkomme med bemærkninger til den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse inden for en af Kontoret fastsat frist.

3. Er den berørte part indforstået med den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse, eller fremkommer vedkommende ikke med bemærkninger inden for fristen, tilbagekalder Kontoret afgørelsen eller ophæver indførelsen. Er den berørte part ikke indforstået med tilbagekaldelsen eller ophævelsen, træffer Kontoret afgørelse om tilbagekaldelsen eller ophævelsen.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse, når tilbagekaldelsen eller ophævelsen vil kunne berøre mere end en part. I disse tilfælde meddeles de bemærkninger, som en af parterne fremkommer med, jf. stk. 3, altid til den eller de andre parter sammen med en opfordring til at fremkomme med bemærkninger.

5. Berører tilbagekaldelsen af en afgørelse eller ophævelsen af en indførelse i registret en afgørelse eller en indførelse, som er bekendtgjort, bekendtgøres tilbagekaldelsen eller ophævelsen også.

6. Kompetent med hensyn til tilbagekaldelse og indførelse i henhold til stk. 1-4 er den afdeling, som har truffet afgørelsen.«

34) **Regel 59, stk. 4, affattes således:**

»4. Størrelsen af de beløb og forskud, der skal betales i henhold til stk. 1, 2 og 3, fastsættes af Kontorets præsident og offentliggøres i Kontorets meddelelsesblad. Beløbene beregnes på det samme grundlag som fastsat i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og bilag VII hertil.«

35) Regel 60 affattes således:

»Regel 60

Referat af mundtlig forhandling

1. Der tages referat af mundtlig forhandling og bevisoptagelse, der skal indeholde:

- a) forhandlingsdatoen
 - b) navnene på de kompetente ansatte i Kontoret, på parterne, på deres repræsentanter og på de tilstedeværende vidner og sagkyndige
 - c) parternes anmodninger
 - d) fremgangsmåden for bevisoptagelsen
 - e) eventuelle afgørelser truffet af Kontoret.
2. Referatet vedlægges akten for den pågældende EF-varemærkeansøgning eller -registrering. Parterne får en kopi af referatet.
3. Afhøres vidner, sagkyndige eller parter i overensstemmelse med forordningens artikel 76, stk. 1, litra a) eller d), eller regel 59, stk. 2, noteres deres erklæringer.«

36) Regel 61 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Under sagsbehandlingen ved Kontoret sker meddelelser ved fremsendelse af originalen af det pågældende dokument, en ikke-bekræftet kopi heraf eller en edb-udskrift, jf. regel 55, eller, for så vidt angår dokumenter, parterne selv har fremlagt, duplikater eller ikke-bekræftede kopier.«

b) Følgende stk. 3 indsættes:

»3. Har modtageren angivet sit telefaxnummer eller andre oplysninger og numre til brug ved kommunikation med vedkommende via andre tekniske midler, kan Kontoret vælge mellem ethvert af disse meddelelsesmidler og meddelelse pr. post.«

37) Regel 62 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Afgørelser, der medfører, at en klagefrist begynder at løbe, indkaldelser og andre dokumenter, som Kontorets præsident træffer beslutning om, meddeles pr. rekommanderet brev med modtagelsesbevis. Alle andre meddelelser fremsendes ved almindeligt brev.«

b) I stk. 2 udgår andet punktum.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Meddelelse ved almindeligt brev betragtes som foretaget den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet.«

38) I regel 65, stk. 1, affattes andet punktum således:

»Meddelelse betragtes som foretaget den dato, hvor meddelelsen blev modtaget af modtagerens telefax.«

39) Regel 66, stk. 1, affattes således:

»1. Kan modtagerens adresse ikke fastslås, eller har meddelelse, jf. regel 62, vist sig umulig efter mindst et forsøg, finder meddelelsen sted ved offentlig bekendtgørelse.«

40) Regel 72, stk. 2, affattes således:

»2. Udløber en frist en dag, hvor postudbringningen i den medlemsstat, i hvilken Kontoret er beliggende, generelt er afbrudt, eller — hvis og i det omfang Kontorets præsident har tilladt, at meddelelser kan indgives via elektroniske midler, jf. regel 82 — er Kontorets forbindelse med disse elektroniske kommunikationsmidler afbrudt, forlænges fristen til den nærmest følgende dag efter sådan afbrydelse, hvor Kontoret har åbent for modtagelse af dokumenter, og hvor normale postforsendelser udbringes. Varigheden af afbrydelsen fastlægges af Kontorets præsident.«

41) Regel 72, stk. 4, affattes således:

»4. Afbrydes den normale kommunikation fra sagens parter til Kontoret eller omvendt, eller opstår der uregelmæssigheder heri som følge af en usædvanlig begivenhed, f.eks. naturkatastrofe eller strejke, kan Kontorets præsident fastsætte, at alle frister, der ellers ville udløbe på eller efter den af præsidenten fastsatte dato for begivenhedens indtræden, forlænges til en af præsidenten fastsat dato for parter i sagen, der har bopæl eller hovedsæde i den pågældende stat, eller som har udnævnt en repræsentant med forretningssted i den pågældende stat. Berører begivenheden Kontorets hjemsted, fremgår det af præsidentens beslutning, at den gælder for alle sagens parter.«

42) Regel 76 ændres således:**a) Stk. 1-4 affattes således:**

»1. Advokater og godkendte mødeberettigede, der er opført på den af Kontoret førte liste, jf. forordningens artikel 89, stk. 2, skal kun indlevere en underskrevet fuldmagt som bilag til akterne, hvis Kontoret udtrykkeligt kræver dette, eller — hvis flere parter er involveret i den sag, hvor repræsentanten optræder over for Kontoret — hvis den anden part udtrykkeligt anmoder herom.

2. Ansatte, der optræder på vegne af fysiske eller juridiske personer, jf. forordningens artikel 88, stk. 3, skal indlevere en underskrevet fuldmagt som bilag til akterne.

3. Fuldmagten kan indgives på et hvilket som helst af Fællesskabets officielle sprog. Den kan omfatte en eller flere ansøgninger eller registrerede varemærker eller bestå i en generalfuldmagt, der giver repræsentanten en bemyndigelse til at optræde i alle sager ved Kontoret, som fuldmagtsgiveren er part i.

4. Skal der indleveres en underskrevet fuldmagt i henhold til stk. 1 eller 2, fastsætter Kontoret en frist, inden for hvilken fuldmagten skal indleveres. Indleveres fuldmagten ikke rettidigt, videreføres sagen med fuldmagtsgiveren. Repræsentanternes handlinger med undertagelse af indleveringen af ansøgningen anses for ikke at have fundet sted, hvis fuldmagtsgiveren ikke godkender dem inden for en af Kontoret fastsat frist. Anvendelsen af forordningens artikel 88, stk. 2, berøres ikke heraf.«

b) Stk. 8 og 9 affattes således:

»8. Når Kontoret får meddelelse om udpegelse af en repræsentant, angives repræsentantens navn og forretningsadresse, jf. regel 1, stk. 1, litra e). Når en repræsentant, der allerede er udpeget, optræder over for Kontoret, angiver vedkommende sit navn og så vidt muligt det identifikationsnummer, vedkommende har fået af Kontoret. Har en part udpeget flere repræsentanter, kan disse uanset anden bestemmelse i fuldmagten handle såvel i forening som enkeltvis.

9. Udpegelse af eller fuldmagt for en sammenslutning af repræsentanter anses for at være gældende for enhver repræsentant, der er beskæftiget i denne sammenslutning.«

43) Regel 79 ændres således:**a) Litra a) og b) affattes således:**

»a) ved indgivelse af en underskrevet original af det pågældende dokument til Kontoret, f.eks. pr. post, ved personlig indlevering eller på anden måde

b) ved fremsendelse af et dokument pr. telefax, jf. regel 80.«

b) Litra c) udgår.**44) Som regel 79a indsættes:**

»Regel 79a

Bilag til skriftlige meddelelser

Indgives et dokument eller et bevismiddel i overensstemmelse med regel 79, litra a), af en part i en sag ved Kontoret, i hvilken mere end en part er involveret, indgives dokumentet eller bevismidlet og eventuelle bilag til dokumentet i så mange kopier, som der er parter i sagen.«

45) Regel 80 ændres således:**a) Stk. 1 affattes således:**

»1. Fremsendes en EF-varemærkeansøgning til Kontoret pr. telefax, og indeholder ansøgningen en gengivelse af varemærket, jf. regel 3, stk. 2, der ikke opfylder kravene i nævnte regel, fremsendes den krævede gengivelse, som skal være egnet til offentliggørelse, til Kontoret i overensstemmelse med regel 79, litra a). Modtager Kontoret gengivelsen inden en måned regnet fra datoen for modtagelsen af telefaxen, anses gengivelsen for modtaget af Kontoret på den dato, da Kontoret modtog telefaxen.«

b) I stk. 3 indsættes følgende punktum in fine:

»Er meddelelsen fremsendt elektronisk pr. telefax, gælder angivelsen af afsenderens navn som underskrift.«

c) Stk. 4 udgår.

46) Regel 81 udgår.

- b) med undtagelse af den i stk. 1, litra i), nævnte blanket, blanketter med det samme indhold og af samme format.

47) Regel 82 ændres således:

- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kontorets præsident fastsætter, om, i hvilket omfang og på hvilke tekniske betingelser meddelelser kan indgives til Kontoret via elektroniske midler.«

- b) Stk. 4 udgår.

3. Kontoret stiller de i stk. 1 nævnte blanketter til rådighed på alle officielle fællesskabssprog.«

49) Regel 84 ændres således:

- a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) ansøgerens navn og adresse.«

48) Regel 83 affattes således:

»Regel 83

Blanketter

1. Kontoret stiller vederlagsfrit blanketter til rådighed for offentligheden til brug ved:

- a) ansøgning om registrering af et EF-varemærke, herunder også i givet fald anmodning om en søgningsrapport

- b) indsigelse

- c) begæring om, at et EF-varemærke erklæres fortabt eller ugyldigt

- d) ansøgning om registrering af en overdragelse samt overdragelsesblanketten og overdragelsesdokumentet, jf. regel 31, stk. 5

- e) ansøgning om registrering af en licens

- f) anmodning om fornyelse af et EF-varemærke

- g) indgivelse af klager

- h) udpegelse af en repræsentant ved individuel fuldmagt eller generalfuldmagt

- i) indgivelse til Kontoret af en international ansøgning eller af en efterfølgende designering i henhold til Madrid-protokollen.

2. Parter, hvis sager behandles af Kontoret, kan også benytte

- a) blanketter, der er udarbejdet i henhold til traktaten om varemærkeret eller i overensstemmelse med henstillinger fra Pariserunionen til Beskyttelse af Industriel Ejendomsrets forsamling

- b) Stk. 3 affattes således:

- i) Litra i) affattes således:

»i) tvangsfuldbyrdelse i henhold til forordningens artikel 20 og konkursbehandling i henhold til forordningens artikel 21«.

- ii) Som litra w) og x) indsættes:

»w) deling af en registrering i henhold til forordningens artikel 48a og regel 25a samt de i stk. 2 nævnte oplysninger for så vidt angår den udskilte registrering og fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne i den oprindelige registrering som ændret

x) tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i registret i henhold til forordningens artikel 77a, når tilbagekaldelsen eller ophævelsen vedrører en afgørelse eller indførelse, der er blevet bekendtgjort.«

50) Regel 85, stk. 1, affattes således:

»1. EF-varemærketidende udgives på den måde og med den hyppighed, der fastsættes af Kontorets præsident.«

51) Regel 89, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Aktindsigt vedrørende EF-varemærker, der søges registreret, eller som er registreret, opnås enten ved indsigt i det originale dokument eller en kopi heraf eller i et elektronisk datamedie, hvis akten er opbevaret på denne måde. De nærmere regler for aktindsigt fastsættes af Kontorets præsident.

Finder aktindsigten sted som fastsat i stk. 3, 4 og 5, anses begæringen om aktindsigt ikke for indgivet, før det krævede gebyr er blevet betalt. Der betales ikke gebyr ved onlineindsigt i elektroniske datamedier.

2. En begæring om aktindsigt vedrørende et EF-varemærke, der søges registreret, og som endnu ikke er blevet bekendtgjort i henhold til forordningens artikel 40, skal indeholde en angivelse af og bevis for, at ansøgeren har indvilliget i aktindsigten eller har erklæret, at han efter varemærkets registrering vil påberåbe sig de hertil knyttede rettigheder over for den part, der har begæret aktindsigt.»

52) Regel 91 affattes således:

»Regel 91

Opbevaring af akter

1. Kontorets præsident fastsætter, hvorledes akterne skal opbevares.

2. Opbevares akterne elektronisk, opbevares de elektroniske filer eller sikkerhedskopier heraf uden tidsbegrænsning. Originalen af de dokumenter, der indgives af sagens parter, og som ligger til grund for de elektroniske filer, bortskaffes efter et af Kontorets præsident fastsat tidsrum, efter at Kontoret modtog dem.

3. Hvis og i det omfang akter eller dele af akter opbevares i enhver anden form end elektronisk, opbevares dokumenter eller bevismidler, der udgør en del af disse akter, i mindst fem år fra udgangen af det år, hvor en af følgende begivenheder finder sted:

- a) ansøgningen afslås eller tilbagetages eller anses for tilbagetaget
- b) EF-varemærkets registrering udløber endeligt i henhold til forordningens artikel 47
- c) det endelige afkald på EF-varemærket registreres i henhold til forordningens artikel 49
- d) EF-varemærket slettes endeligt i registreret i henhold til forordningens artikel 56, stk. 6, eller artikel 96, stk. 6.»

53) Regel 94 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Er størrelsen af omkostningerne ikke blevet fastsat, jf. forordningens artikel 81, stk. 6, første punktum, ledsages begæringen om fastsættelse af omkostningerne af en opgørelse med tilhørende dokumentation. For så vidt angår de i denne regels stk. 7,

litra d), nævnte omkostninger til repræsentation, er det tilstrækkeligt med en forsikring fra repræsentanten om, at omkostningerne er afholdt. For så vidt angår andre omkostninger, er det tilstrækkeligt, hvis det fastslås, at de er sandsynlige. Fastsættes størrelsen af omkostningerne i henhold til forordningens artikel 81, stk. 6, første punktum, fastsættes omkostningerne til repræsentation til det niveau, der er fastsat i denne regels stk. 7, litra d), uden hensyn til, om de faktisk er blevet afholdt.«

b) I stk. 4 ændres »artikel 81, stk. 6, andet punktum« til »artikel 81, stk. 6, tredje punktum«.

c) Stk. 7 affattes således:

»7. Medmindre andet er fastsat i denne regels stk. 3, udredes de for sagens gennemførelse nødvendige omkostninger, som den vindende part faktisk har haft, i henhold til forordningens artikel 81, stk. 1, af den tabende part inden for rammerne af følgende maksimumssatser:

- a) er parten ikke blevet repræsenteret af en repræsentant, rejseudgifter og dagpenge til en part i sagen for hen- og tilbagerejse for en person mellem bopæl eller forretningssted og det sted, hvor den mundtlige forhandling finder sted, jf. regel 56:
 - i) med et beløb svarende til jernbanebilletprisen på 1. klasse inkl. de sædvanlige befordringstillæg, hvis den samlede afstand pr. jernbane udgør indtil 800 km
 - ii) med et beløb svarende til flybilletprisen på turistklasse, hvis den samlede afstand pr. jernbane udgør mere end 800 km, eller hvis der skal benyttes søvej
 - iii) dagpenge som fastsat i artikel 13 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber

b) rejseudgifter til repræsentanter som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, med de beløb, der følger af denne regels litra a), nr. i) og ii)

c) rejseudgifter, dagpenge, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og de vederlag, vidner og sagkyndige er berettiget til at få godtgjort i henhold til regel 59, stk. 2, 3 eller 4, i det omfang det endelige ansvar påhviler en part i sagen, jf. regel 59, stk. 5, litra b)

d) omkostninger til repræsentation som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, af følgende:

i) den indsigende part i en indsigelsessag:

300 EUR

ii) varemærkeansøgeren i en indsigelsessag:

300 EUR

iii) den begærende part i en sag om EF-varemærkets fortabelse eller ugyldighed:

450 EUR

iv) varemærkeindehaveren i en sag om EF-varemærkets fortabelse eller ugyldighed:

450 EUR

v) klageren i en appelsag:

550 EUR

vi) indstævnte i en appelsag:

550 EUR

vii) er der afholdt mundtlig forhandling, hvortil parterne er blevet indkaldt, jf. regel 56, hæves de i nr. i)-vi) nævnte beløb med 400 EUR

e) er der flere EF-varemærkeansøgere eller -indehavere, eller er der flere indsigende parter eller begærende parter i en sag om EF-varemærkets fortabelse eller ugyldighed, der har indgivet indsigelsen eller begæringen om EF-varemærkets fortabelse eller ugyldighed i forening, udreder den tabende part kun de i litra a) nævnte omkostninger til én sådan person

f) er den vindende part blevet repræsenteret af flere repræsentanter, som omhandlet i forordningens artikel 89, stk. 1, udreder den tabende part kun de i denne regels litra b) og d) nævnte omkostninger til én repræsentant

g) det kan ikke kræves, at den tabende part skal godtgøre den vindende part andre end de i litra a)-f) nævnte omkostninger, udgifter eller salærer.»

»Regel 98

Oversættelser

1. Skal der indgives en oversættelse af et dokument, skal det fremgå af oversættelsen, hvilket dokument den vedrører, og oversættelsen skal gengive strukturen og indholdet af originalen af det pågældende dokument. Kontoret kan forlange, at der inden for en af dette fastsat frist indgives en bekræftelse af, at oversættelsen svarer til den oprindelige tekst. Kontorets præsident fastsætter, hvorledes oversættelser bekræftes.

2. Medmindre andet er fastsat i forordningen eller i disse regler, anses et dokument, for hvilket der skal indgives en oversættelse, for ikke at være modtaget af Kontoret

a) hvis oversættelsen modtages af Kontoret efter udløbet af den pågældende frist for at indgive originalen af det pågældende dokument eller oversættelsen

b) for så vidt angår stk. 1, hvis bekræftelsen ikke indgives inden for den fastsatte frist.»

55) Regel 100 affattes således:

»Regel 100

Afgørelser truffet af et enkelt medlem

Et enkelt medlem af indsigelsesafdelingen eller annullationsafdelingen kan træffe afgørelse, jf. forordningens artikel 127, stk. 2, eller artikel 129, stk. 2, i følgende tilfælde:

a) afgørelser om fordelingen af omkostningerne

b) afgørelser om fastsættelse af størrelsen af de omkostninger, der skal betales i henhold til forordningens artikel 81, stk. 6, første punktum

c) afgørelser om at henlægge sagen eller om ikke at træffe afgørelse i sagen

d) afgørelser om at afvise en indsigelse inden udløbet af fristen, jf. regel 18, stk. 1

e) afgørelser om at udsætte sagens behandling

f) afgørelser om at behandle flere indsigelser under ét eller særskilt, jf. regel 21, stk. 1.»

54) Regel 98 affattes således:

56) Regel 101, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Kontorets præsident anmoder om nødvendigt Kommissionen om at undersøge, om en stat, der ikke har tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, indrømmer gensidighed for så vidt angår anvendelsen af forordningens artikel 29, stk. 5.

2. Konstaterer Kommissionen, at der indrømmes den i stk. 1 omhandlede gensidighed, lader den en meddelelse herom offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Forordningens artikel 29, stk. 5, finder anvendelse fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af den i stk. 2 omhandlede meddelelse, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt. Meddelelsen mister denne virkning fra det tidspunkt, hvor der i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggøres en meddelelse fra Kommissionen om, at der ikke længere indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt.«

57) Regel 114 ændres således:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

»d) de i regel 15, stk. 2, litra b)-h), anførte oplysninger og elementer.«

b) Stk. 2, indledningen, affattes således:

»Regel 15, stk. 1, 3 og 4, og regel 16-22 finder anvendelse med følgende tilpasninger:«

58) Regel 122, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) de i regel 44, stk. 1, litra a), c), d), e) og f), anførte oplysninger og elementer.«

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Artikel 1, nr. 1), litra d), og artikel 1, nr. 3), 4) og 7), samt regel 83, stk. 1, litra a), anden del, begyndende med »herunder også«, jf. denne forordnings artikel 1, nr. 48), anvendes fra den 10. marts 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2005.

På Kommissionens vegne

Charlie McCREEVY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1042/2005**af 29. juni 2005****om ændring af forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽¹⁾, særlig artikel 139, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 40/94, som gennemført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽²⁾, skal der indføres tillægsgebyrer for søgningsrapporter, deling af en varemærkeansøgning eller -registrering og viderebehandling. Størrelsen af disse nye gebyrer bør fastsættes.
- (2) Søgningsordningen bliver frivillig fra den 10. marts 2008 som fastsat i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 422/2004. Fra denne dato bør tillægsgebyret for nationale søgningsrapporter anvendes.
- (3) Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 ⁽³⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget vedrørende Gebyrer, Gennemførelsesbestemmelser og Sagsbehandling for Appelkamrene ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2869/95 foretages følgende ændringer:

1) Tabellen i artikel 2 ændres således:

a) Som punkt 1a indsættes:

»1a. Et søgningsgebyr	
a) for en EF-varemærkeansøgning (artikel 39, stk. 2, regel 4, litra c))	12 EUR multipliceret med det i forordningens artikel 39, stk. 2, nævnte antal centrale myndigheder for industriel ejendomsret; beløbet og senere ændringer offentliggøres i Kontorets Meddelelsesblad af Kontoret«
b) for en international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret (artikel 39, stk. 2, og artikel 150, stk. 2, regel 10, stk. 2)	

b) Punkt 6 udgår.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 422/2004 (EUT L 70 af 9.3.2004, s. 1).⁽²⁾ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 782/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 88).⁽³⁾ EFT L 303 af 15.12.1995, s. 33. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 781/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 85).

- c) I punkt 13 ændres »Et gebyr for hver vareklasse eller klasse af tjenesteydelser ud over tre (for et individuelt varemærke)« til »Et gebyr for fornyelse for hver vareklasse eller klasse af tjenesteydelser ud over tre (for et individuelt varemærke)«.
- d) I punkt 15 ændres »Et gebyr for hver vareklasse eller klasse af tjenesteydelser ud over tre (for et fællesmærke)« til »Et gebyr for fornyelse for hver vareklasse eller klasse af tjenesteydelser ud over tre (for et fællesmærke)«.
- e) I punkt 19 ændres »Et gebyr for genindsættelse i tidligere rettigheder« til »Et gebyr for begæring om genindsættelse i tidligere rettigheder«.
- f) I punkt 20 ændres »Et gebyr for begæring om en EF-varemærkeansøgnings eller et EF-varemærkes omdannelse« til »Et gebyr for begæring om en EF-varemærkeansøgnings eller et EF-varemærkes omdannelse«.
- g) Punkt 21 og 22 affattes således:

»21. Et gebyr for viderebehandling (artikel 78a, stk. 1)	400
22. Et gebyr for erklæringen om deling af et registreret EF-varemærke (artikel 48a, stk. 4) eller en EF-varemærkeansøgning (artikel 44a, stk. 4)	250«

- h) I punkt 23 affattes indledningen således: »Et gebyr for begæring om registrering af licens eller anden ret til et registreret EF-varemærke (artikel 157, stk. 2, nr. 5, regel 33, stk. 1) eller til en EF-varemærkeansøgning (artikel 157, stk. 2, nr. 6, regel 33, stk. 4:«.
- i) I punkt 29 udgår:

»plus pr. side, der overstiger 10	1«
-----------------------------------	----

- 2) I artikel 13 affattes stk. 3 således:

»3. Tilbagebetaling sker, når der er givet meddelelse til Det Internationale Bureau i overensstemmelse med regel 113, stk. 2, litra b) og c), eller regel 115, stk. 5, litra b) og c), og regel 115, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2868/95.«

Artikel 2

- Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- Artikel 1, stk. 1, litra a), anvendes fra den 10. marts 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2005.

På Kommissionens vegne
Charlie MCCREEVY
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1043/2005

af 30. juni 2005

om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksport-restitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3615/92 af 15. december 1992 om bestemmelse af de mængder landbrugsprodukter, der skal tages i betragtning ved beregning af restitutionerne i forbindelse med udførsel af varer, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80⁽²⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/93 af 25. november 1993 om visse statistiske oplysninger om de restitutioner, der betales ved eksport af visse landbrugsprodukter i form af varer, der omfattes af Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80⁽³⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionsordningen og af kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I⁽⁴⁾, vedrører alle udførsel af visse landbrugsprodukter i form af varer, som ikke er omfattet af bilag I til traktaten. De fleste af forordningerne er blevet ændret væsentligt flere gange. Det er nødvendigt at ændre samtlige disse forordninger, og af hensyn til klarheden, for at opnå en forenkling og af administrative effektivitetshensyn bør de samles i en enkelt forordning.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75⁽⁵⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999⁽⁶⁾, 1260/2001⁽⁷⁾, 1784/2003⁽⁸⁾ og 1785/2003⁽⁹⁾ om de fælles markeds-

ordninger for æg, mælk og mejeriprodukter, sukker og korn og ris bestemmer, at i det omfang, det er nødvendigt for at muliggøre udførsel til de gældende noteringer eller priser på verdensmarkedet af de pågældende landbrugsprodukter i form af visse forarbejdede varer, der ikke er opført i bilag I til traktaten, kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for disse produkter på verdensmarkedet og priserne i Fællesskabet udlignes, ved at der ydes eksportrestitutioner. Der bør fastsættes fælles regler for ydelsen af restitutioner for alle disse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten.

- (3) Der bør ydes eksportrestitutioner for varer fremstillet direkte af basisprodukter, af forarbejdede basisprodukter eller af produkter, der er ligestillet med en af disse to kategorier. Der bør indføres en metode til fastlæggelse af eksportrestitutionsbeløbet for hvert af disse tilfælde.
- (4) For at sikre en korrekt anvendelse af de bestemmelser om ydelse af eksportrestitutioner, der er fastsat i forordningerne om de fælles markedsordninger, bør der ikke ydes sådanne restitutioner for varer, der er indført fra tredje-lande og anvendt til fremstilling af varer, som udføres efter at være overgået til fri omsætning i Fællesskabet.
- (5) Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999⁽¹⁰⁾ fastsatte fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter. Der bør dog foretages nogle præciseringer med hensyn til bestemmelsernes anvendelse på varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten.
- (6) De internationale forpligtelser, som Fællesskabet har påtaget sig, indebærer, at eksportrestitutionerne for landbrugsprodukter, der indgår i varer, der ikke er omfattet af traktatens bilag I, ikke kan overstige de restitutioner, der skal ydes for disse produkter, når de udføres i uforarbejdet stand. Der bør tages hensyn hertil ved fastsættelsen af restitutionssatserne og ved udarbejdelsen af reglerne om ligestilling.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 367 af 16.12.1992, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 292 af 26.11.1993, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1762/2002 (EFT L 265 af 3.10.2002, s. 13).

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 886/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 14).

⁽⁵⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EUT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽⁷⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

⁽⁸⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78.

⁽⁹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96.

⁽¹⁰⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 671/2004 (EUT L 105 af 14.4.2004, s. 5).

- (7) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93 af 15. oktober 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer⁽¹¹⁾ er restitutionssatsen den sats, der gælder den dag, hvor kornet anbringes under kontrol med henblik på fremstilling af alkoholholdige drikkevarer. Henførsel af korn under toldkontrol med henblik på fremstilling af de alkoholholdige drikkevarer, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2825/93, bør derfor betragtes som udførsel i forbindelse med ydelse af eksportrestitutioner.
- (8) Alkoholholdige drikkevarer anses for at være mindre følsomme end andre varer over for prisen på landbrugsprodukter, der anvendes ved fremstillingen heraf. I protokol nr. 19 til akten om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse bestemmes det imidlertid, at der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger for at lette anvendelsen af korn fra Fællesskabet til fremstilling af spiritus på basis af korn.
- (9) Kartoffelstivelse bør ligestilles med majsstivelse med henblik på fastsættelsen af eksportrestitutionerne. Der bør dog kunne fastsættes en særlig restitutionssats for kartoffelstivelse, hvis der opstår særlige markedssituationer, hvor prisen herfor ligger væsentligt under prisen for majsstivelse.
- (10) De anvendte landbrugsprodukter og navnlig de varer, der fremstilles af disse produkter, skal udføres, for at der kan udbetales restitutioner. Enhver undtagelse fra denne regel bør fortolkes strengt. Under fremstillingsprocessen kan der dog opstå et svind i råvarerne, som producenterne har betalt fællesskabspriser for, mens det svind, producenter uden for Fællesskabet rammes af, er begrænset til verdensmarkedspriser. Under fremstillingsprocessen for visse varer fremkommer der desuden biprodukter, hvis værdi afviger markant fra hovedproduktets. I nogle tilfælde kan disse biprodukter kun anvendes som foder. Det er derfor nødvendigt at fastlægge fælles regler for bestemmelse af begrebet den mængde produkter, der rent faktisk er anvendt til fremstilling af de udførte varer.
- (11) Mange varer, som fremstilles af en virksomhed under nøje fastlagte tekniske forhold, og hvis egenskaber og kvalitet er konstante, udføres regelmæssigt. For at forenkle udførselsformaliteterne bør der for sådanne varer anvendes en forenklet procedure, hvor producenten meddeler de kompetente myndigheder de oplysninger om produktionsforholdene for disse varer, som disse anser for påkrævet. Når den mængde landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt ved fremstillingen af de udførte varer, registreres hos de kompetente myndigheder, bør det foreskrives, at registreringen skal bekræftes en gang om året for at mindske risikoen for, at en ændring af disse mængder ikke bliver meddelt.
- (12) Mange landbrugsprodukter er udsat for naturlige og sæsonmæssige udsving, og indholdet af landbrugsprodukter i de udførte varer kan derfor variere. Restitutionsbeløbet bør derfor fastsættes i overensstemmelse med de til fremstillingen af de udførte varer faktisk anvendte mængder af de pågældende produkter. For at forenkle administrationen bør restitutionsbeløbene for visse varer af enkel og relativ konstant sammensætning dog fastsættes på grundlag af fastlagte standardmængder af landbrugsprodukter.
- (13) Der bør ved fastsættelsen af restitutionssatsen for basisprodukter eller dermed ligestillede produkter tages hensyn til produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, der finder anvendelse i henhold til den relevante forordning om den fælles markedsordning for det pågældende produkt.
- (14) Visse varer, der har samme kendetegn, kan være fremstillet ved hjælp af forskellige teknikker og af forskellige udgangsmaterialer. Eksportørerne bør forpligtes til at angive udgangsmaterialernes art og til at afgive visse oplysninger om fremstillingsprocessen, hvis disse oplysninger er nødvendige for at afgøre, om der kan ydes restitution, og hvilken restitutionssats der skal anvendes.
- (15) Ved beregningen af den mængde landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt, bør der tages hensyn til tørstofindholdet, når der er tale om stivelse og visse glucose- og maltodextrinsirupper.
- (16) Hvis situationen i den internationale handel, de særlige forhold på visse markeder eller internationale handelsaftaler tilsiger det, bør restitutionen for visse varer kunne differentieres alt efter bestemmelsessted.
- (17) Forvaltningen af de restitutionsbeløb, der i et regnskabsår kan ydes for udførsel af visse landbrugsprodukter i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, kan føre til, at der må fastsættes forskellige restitutionssatser for udførsel med eller uden forudfastsættelse af restitutionssatsen på grundlag af udviklingen på Fællesskabets marked og verdensmarkedet.

⁽¹¹⁾ EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/2000 (EFT L 187 af 26.7.2000, s. 29).

- (18) Fællesskabets internationale forpligtelser begrænser det restitutionsbeløb, der kan ydes hvert regnskabsår. Varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, bør kunne udføres på betingelser, der er kendt på forhånd. Der bør især kunne opnås sikkerhed for, at der kan ydes eksportrestitutioner, som er forenelige med Fællesskabets forpligtelser. Hvis dette ikke er tilfældet, bør eksportører kunne få forhåndsuplysninger på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt. Udstedelsen af restitutionslicenser gør det muligt at følge udviklingen i restitutionsansøgningerne og at sikre, at licensindehaverne kan få udbetalt en restitution på op til det beløb, for hvilket licensen er udstedt, forudsat at de overholder de øvrige betingelser for restitution, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne. Der bør fastsættes forvaltningsbestemmelser for restitutionslicensordningen. Det bør navnlig sikres, at der anvendes en reduktionskoefficient, hvis ansøgningerne om restitutionslicenser overstiger de disponible beløb. Under visse omstændigheder bør der være mulighed for at suspendere udstedelsen af restitutionslicenser.
- (19) Restitutionslicenserne har til formål at sikre, at Fællesskabets internationale forpligtelser overholdes. De gør det samtidig muligt på forhånd at fastsætte de restitutioner, der kan ydes for landbrugsprodukter, som er anvendt til fremstilling af varer, der udføres til tredjelande. Dette formål afviger i visse henseender fra formålet med de eksportlicenser, der udstedes for basisprodukter, der udføres i uforarbejdet stand, for hvilke der er indgået internationale forpligtelser, som indebærer mængdemæssige begrænsninger. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvilke af de generelle bestemmelser for licenser og attester for landbrugsprodukter, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽¹²⁾, der ikke bør finde anvendelse på restitutionslicenser.
- (20) Det er desuden nødvendigt at præcisere, hvordan visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1291/2000 om licenser med forudfastsættelse, som der er ansøgt om til brug ved en licitation, der afholdes i et indførende tredjeland, finder anvendelse på restitutionslicenser. I de fleste tilfælde fastsættes eller ændres restitutionssatserne om torsdagen. For at mindske risikoen for, at der indgives ansøgninger om forudfastsættelse for produkter i spekulationsøjemed, bør det bestemmes, at ansøgninger om forudfastsættelse, der indgives på en torsdag, anses for at være indgivet den først følgende arbejdsdag.
- (21) Betingelserne for frigivelse af sikkerheden for licenser, på hvilke Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter ⁽¹³⁾ finder anvendelse, bør fastlægges. De forpligtelser, der betragtes som primære krav, og som der er stillet sikkerhed for, bør præciseres, og det bør desuden præciseres, hvilken dokumentation for opfyldelsen af forpligtelserne der skal indgives, før den pågældende sikkerhed kan frigives.
- (22) Der er en betydelig risiko for, at der modtages licensansøgninger for større beløb end det samlede beløb, for hvilket der kan udstedes licenser. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at opdele regnskabsåret i perioder, således at der kan udstedes licenser såvel til de erhvervsdrivende, der eksporterer i slutningen af regnskabsåret, som til dem, der eksporterer i begyndelsen af regnskabsåret. Der bør om nødvendigt anvendes en reduktionskoefficient på alle beløb, hvorom der ansøges i en bestemt periode.
- (23) Nogle typer udførsler er ikke undergivet begrænsninger med hensyn til restitutioner som følge af Fællesskabets internationale forpligtelser. Forpligtelsen til at forelægge restitutionslicens bør ikke omfatte sådanne udførsler.
- (24) Flertallet af eksportører modtager restitutioner til et samlet beløb på under 75 000 EUR om året. Disse udførsler repræsenterer tilsammen kun en lille del af de restitutionsbeløb, der ydes for landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten. Disse udførsler bør kunne fritages for kravet om licens. For at undgå misbrug er det imidlertid nødvendigt at begrænse anvendelsen af denne undtagelse til den medlemsstat, hvor eksportøren er etableret.
- (25) Der bør fastsættes et kontrolsystem baseret på princippet om, at eksportøren ved hver udførsel bør afgive en erklæring til de kompetente myndigheder om de mængder produkter, der er anvendt til fremstillingen af de udførte varer. De kompetente myndigheder bør træffe alle de foranstaltninger, de finder nødvendige for at efterprøve rigtigheden af sådanne erklæringer.
- (26) Det kan forekomme, at de myndigheder, der skal kontrollere udførselsangivelsen, ikke har tilstrækkelig dokumentation til at kunne godkende angivelsen af de anvendte mængder, også selv om den er baseret på en kemisk analyse. Det kan især ske, når de varer, der skal udføres, er fremstillet i en anden medlemsstat end den, hvorfra varerne udføres. Det er derfor vigtigt, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvorfra en vare udføres, om nødvendigt kan få meddelt alle oplysninger om fremstillingsforholdene for den pågældende vare direkte fra de myndigheder i de andre medlemsstater, som har adgang til sådanne oplysninger.

⁽¹²⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1741/2004 (EUT L 311 af 8.10.2004, s. 17).

⁽¹³⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 673/2004 (EUT L 105 af 14.4.2004, s. 17).

- (27) Der bør efter aftale med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor produktionen finder sted, gives de erhvervsdrivende mulighed for at afgive en forenklet erklæring om de anvendte produkter i form af samlede mængder af disse produkter, forudsat at de pågældende erhvervsdrivende udarbejder en detaljeret opgørelse over de anvendte produkter, og stiller den til rådighed for de kompetente myndigheder.
- (28) Det er ikke altid muligt for eksportøren, især når han ikke selv er producent, at kende de nøjagtige mængder anvendte landbrugsprodukter, som han kan ansøge om restitution for. Derfor er eksportøren ikke altid i stand til at udfærdige erklæringen om disse mængder. Det er derfor nødvendigt at indføre en ordning med en tabel til beregning af restitutionen, som den pågældende subsidiært kan anmode om anvendelse af, som er begrænset til nærmere bestemte varer, og som er baseret på en kemisk analyse af varerne.
- (29) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽¹⁴⁾ bestemmer, at smør og fløde kan leveres til nedsat pris til virksomheder, der fremstiller visse varer. Der bør tages hensyn hertil, når restitutionen fastsættes på grundlag af en kemisk analyse.
- (30) Det bestemmes i artikel 21 i forordning (EF) nr. 800/1999, at der ingen restitution ydes, hvis produkterne ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet den dag, udførselsangivelsen antages. For at sikre, at denne bestemmelse anvendes ensartet, bør det præciseres, at for at der kan ydes restitution for varer, der er anført i artikel 1 i Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter⁽¹⁵⁾ eller i artikel 1 i Rådets direktiv 89/437/EØF af 20. juni 1989 om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og markedsføring af ægprodukter⁽¹⁶⁾, og som er anført i bilag II til denne forordning, skal de pågældende produkter opfylde kravene i de nævnte direktiver og være forsynet med det krævede sundhedsmærke.
- (31) Artikel 31, stk. 10, i forordning (EF) nr. 1255/1999 sammenholdt med samme forordnings artikel 31, stk. 12, indskrænker kravet om, at de mejeriprodukter, for hvilke der ydes eksportrestitution, skal have oprindelse i Fællesskabet, til kun at omfatte visse varer, som har et stort indhold af mejeriprodukter. Der bør derfor indføres bestemmelser om gennemførelse og overvågning af dette krav.
- (32) I henhold til artikel 28 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 er den periode, i hvilken basislandbrugsprodukter eller varer kan forblive omfattet af ordningen for forudbetaling af restitutionen, begrænset til eksportlicensens resterende gyldighedsperiode. Restitutionslicenser, der udstedes i slutningen af regnskabsperioden, har imidlertid en kortere gyldighedsperiode, som på grund af Fællesskabets internationale forpligtelser ikke kan løbe længere end til den 30. september. For at sikre tilstrækkelig fleksibilitet, således at eksportørerne kan udnytte disse restitutionslicenser med kort løbetid fuldt ud, bør der træffes særlige foranstaltninger for disse licenser, i det omfang de begrænser den periode, i hvilken basislandbrugsprodukter eller varer kan forblive omfattet af ordningen for forudbetaling af restitutionen, til eksportlicensens resterende gyldighedsperiode.
- (33) Der bør sikres en ensartet anvendelse i hele Fællesskabet af bestemmelserne om ydelse af restitutioner for varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten. I den forbindelse bør hver medlemsstat via Kommissionen underrette de øvrige medlemsstater om de kontrolmetoder, den anvender på sit område for de forskellige typer varer, der udføres.
- (34) Det er vigtigt at give Kommissionen mulighed for at føre tilfredsstillende tilsyn med foranstaltningerne i forbindelse med ydelse af eksportrestitutioner. Kommissionen bør derfor have adgang til visse statistiske oplysninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder bør fremsende til den. Formatet og omfanget af disse oplysninger bør fastlægges nærmere.
- (35) Der bør gives tilstrækkelig tid til omstilling fra de administrative ordninger i henhold til forordning (EF) nr. 1520/2000 til de administrative ordninger, der er fastsat i denne forordning. Denne forordning bør derfor finde anvendelse på ansøgninger, der indgives fra den 8. juli 2005, hvad angår licenser til brug fra den 1. oktober 2005.
- (36) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Traktatens Bilag I —

⁽¹⁴⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2250/2004 (EUT L 381 af 28.12.2004, s. 25).

⁽¹⁵⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽¹⁶⁾ EFT L 212 af 22.7.1989, s. 87. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Denne forordning fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår ordningen for ydelse af eksportrestitutioner i henhold til forordning (EØF) nr. 2771/75, forordning (EF) nr. 1255/1999, forordning (EF) nr. 1260/2001, forordning (EF) nr. 1784/2003 og forordning (EF) nr. 1785/2003.

Den finder anvendelse på udførsel af de basisprodukter, der er anført i bilag I til denne forordning, i det følgende benævnt »basisprodukter«, af deraf forarbejdede produkter eller af produkter, der er ligestillet med en af disse to kategorier i henhold til artikel 3 i denne forordning, når disse produkter udføres i form af varer, som ikke er omfattet af bilag I til traktaten, men som er anført i:

- a) bilag I til forordning (EØF) nr. 2771/75
- b) bilag II til forordning (EF) nr. 1255/1999
- c) bilag V til forordning (EF) nr. 1260/2001
- d) bilag III til forordning (EF) nr. 1784/2003
- e) bilag IV til forordning (EF) nr. 1785/2003.

Sådanne varer, i det følgende benævnt »varer«, er anført i bilag II til denne forordning.

2. Den i stk. 1 omhandlede restitution ydes ikke for varer, der er overgået til fri omsætning i henhold til traktatens artikel 24, og som genudføres.

Der ydes ikke restitution for sådanne varer, når de udføres efter forarbejdning eller er indarbejdet i andre varer.

3. Med undtagelse af korn ydes der ikke restitutioner for de produkter, som anvendes til fremstillingen af alkohol indeholdt i alkoholholdige drikkevarer, som er anført i bilag II under KN-kode 2208.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »regnskabsperiode«: perioden fra 1. oktober i et givet år til 30. september det følgende år
- 2) »regnskabsår«: perioden fra 16. oktober i et givet år til 15. oktober det følgende år
- 3) »fødevarehjælp«: fødevarehjælp, der opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 4, i aftalen om landbrug indgået under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, i det følgende benævnt »aftalen«
- 4) »restprodukter«: produkter fremkommet ved den pågældende fremstillingsproces, hvis sammensætning tydeligt adskiller sig fra den faktisk udførte vare, og som ikke kan udnyttes erhvervsmæssigt
- 5) »biprodukter«: produkter eller varer, der er opnået under den pågældende fremstillingsproces, hvis sammensætning eller karakteristika tydeligt adskiller sig fra den faktisk udførte vare, og som kan udnyttes erhvervsmæssigt
- 6) »svind«: de mængder produkter eller varer, der fremkommer ved den pågældende fremstillingsproces fra det stadium, hvor landbrugsprodukterne anvendes i uforarbejdet stand ved fremstillingen, bortset fra de varer, der faktisk udføres, og bortset fra restprodukter og biprodukter, og som ikke kan udnyttes erhvervsmæssigt.

2. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 4), 5) og 6), betragtes de ved den pågældende proces fremstillede produkter, hvis sammensætning tydeligt adskiller sig fra de faktisk udførte varer, og som sælges til en pris, der udelukkende svarer til omkostningerne ved deres bortskaffelse, ikke som udnyttet erhvervsmæssigt.

Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 6), ligestilles produkter eller varer fra den pågældende fremstillingsproces, der mod eller uden betaling kan overdrages som foder, med svind.

Artikel 3

1. Kartoffelstivelse henhørende under KN-kode 1108 13 00, fremstillet direkte af kartofler, bortset fra biprodukter, ligestilles med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs.

2. Valle henhørende under KN-kode 0404 10 48 til 0404 10 62, ikke koncentreret, også frosset, ligestilles med valle i pulverform som anført i bilag I, i det følgende benævnt »produktgruppe 1«.

3. Følgende produkter ligestilles med mælk i pulverform med fedtindhold på 1,5 vægtprocent og derunder som anført i bilag I, i det følgende benævnt »produktgruppe 2«:

- a) mælk og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 11, 0403 90 51 og 0404 90 21, ikke koncentreret, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, også frosset, med et indhold af mælkefedt på 0,1 vægtprocent og derunder
- b) mælk og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 11, 0403 90 11 og 0404 90 21, i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med et indhold af mælkefedt på 1,5 vægtprocent og derunder.

4. Følgende produkter ligestilles med mælk i pulverform med fedtindhold på 26 vægtprocent som anført i bilag I, i det følgende benævnt »produktgruppe 3«:

- a) mælk, fløde og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 90 51, 0403 90 53, 0404 90 21 og 0404 90 23, ikke koncentreret, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, også frosset, med et indhold af mælkefedt på over 0,1 men ikke over 6 vægtprocent
- b) mælk, fløde og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 10 19, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 og 0404 90 29, i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med et indhold af mælkefedt på over 1,5 men under 45 vægtprocent.

På anmodning af den berørte part kan de i litra a) og b) i første afsnit omhandlede produkter dog efter aftale med de kompetente myndigheder ligestilles med:

- a) produktgruppe 2 for så vidt angår den fedtfri del af tørstoffet i produktet
- b) smør som anført i bilag I, i det følgende benævnt »produktgruppe 6«, for så vidt angår indholdet af mælkefedt i produktet.

5. Følgende produkter ligestilles med produktgruppe 6:

- a) mælk, fløde og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 19, 0403 90 59, 0404 90 23 og 0404 90 29, ikke koncentreret, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med et indhold af mælkefedt på over 6 vægtprocent
- b) mælk, fløde og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 19, 0403 90 19 og 0404 90 29, i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre

sødemidler, med et indhold af mælkefedt på mindst 45 vægtprocent

- c) smør og andre former for mælkefedt, med et indhold af mælkefedt på 62 vægtprocent og derover, undtagen på 82 vægtprocent, henhørende under KN-kode 0405 10, 0405 20 90, 0405 90 10 og 0405 90 90.

6. Mælk, fløde og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0403 10 11 til 0403 10 19, 0403 90 51 til 0403 90 59 og 0404 90 21 til 0404 90 29, koncentreret, ikke i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, ligestilles, for så vidt angår den fedtfri del af tørstoffet i produktet, med produktgruppe 2. Indholdet af mælkefedt i et sådant produkt ligestilles med produktgruppe 6.

Første afsnit finder også anvendelse på ost og ostemasse.

7. Afskallet ris henhørende under KN-kode 1006 20 og delvis sleben ris henhørende under KN-kode 1006 30 21 til 1006 30 48 ligestilles med sleben ris henhørende under KN-kode 1006 30 61 til 1006 30 98.

8. Følgende produkter ligestilles med hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 99 10, hvis de opfylder de i forordning (EF) nr. 1260/2001 og forordning (EF) nr. 2135/95⁽¹⁷⁾ fastsatte betingelser for ydelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand:

- a) råsukker (rør- og roesukker) henhørende under KN-kode 1701 11 90 eller 1701 12 90, med et saccharoseindhold i tør tilstand på 92 vægtprocent og derover, beregnet ved polarisation

- b) sukker henhørende under KN-kode 1701 91 00 eller 1701 99 90

- c) de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede produkter, med undtagelse af blandinger, der til dels er fremstillet af produkter henhørende under forordning (EF) nr. 1784/2003

- d) de i artikel 1, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EF) nr. 1260/2001 omhandlede produkter, med undtagelse af blandinger, der til dels er fremstillet af produkter henhørende under forordning (EF) nr. 1784/2003.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 800/1999 finder anvendelse sideløbende med bestemmelserne i denne forordning.

⁽¹⁷⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

KAPITEL II

EKSPORTRESTITUTIONER

AFDELING 1

Beregningsmetode

Artikel 5

1. Restitutionsbeløbet for den mængde, der fastlægges efter afdeling 2, for hvert af de basisprodukter, der udføres i form af en og samme type vare, beregnes ved at multiplicere denne mængde med restitutionssatsen for det pågældende basisprodukt, idet denne sats bestemmes pr. vægtenhed i overensstemmelse med afdeling 3.

2. Når der i henhold til artikel 15, stk. 2, er fastsat forskellige restitutionssatser for samme basisprodukt, skal der beregnes et særskilt beløb for hver mængde af basisproduktet, for hvilket der gælder en særlig restitutionssats.

3. Når en vare er anvendt til fremstilling af en udført vare, skal der ved beregningen af restitutionsbeløbet for hvert af de til fremstillingen af den udførte vare anvendte basisprodukter, deraf forarbejdede produkter eller produkter, der i henhold til artikel 3 er ligestillet med en af disse to kategorier, anvendes den restitutionssats, der gælder ved udførsel af den anvendte vare i uforarbejdet stand.

AFDELING 2

Referencemængder

Artikel 6

Hvad angår varer, bestemmes den mængde af hvert basisprodukt, der skal danne grundlag for beregningen af restitutionsbeløbet, i det følgende benævnt »referencemængden«, i henhold til artikel 7, 8 og 9, med undtagelse af de tilfælde, hvor der henvises til bilag III eller hvor artikel 51, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 7

Ved anvendelse af et basisprodukt i uforarbejdet stand eller af et ligestillet produkt er referencemængden lig med den mængde, der faktisk er anvendt til fremstillingen af den udførte vare under hensyntagen til omregningskoefficienterne i bilag VII.

Artikel 8

Ved anvendelse af et produkt, som er omfattet af artikel 1 i forordning (EF) nr. 1784/2003 eller (EF) nr. 1785/2003, er referencemængden lig med den mængde, der faktisk er anvendt til fremstilling af den udførte vare, omregnet til en mængde af basisproduktet ved hjælp af koefficienterne i bilag V til denne forordning, hvis et af følgende forhold gælder for det pågældende produkt:

a) produktet er fremstillet ved forarbejdning af et basisprodukt eller af et produkt, der er ligestillet med dette basisprodukt

b) produktet er ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af et basisprodukt

c) produktet er fremstillet ved forarbejdning af et produkt, der er ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af et basisprodukt.

For så vidt angår alkohol på basis af korn indeholdt i alkoholholdige drikkevarer henhørende under KN-kode 2208 er referencemængden dog lig med 3,4 kg byg pr. % vol alkohol af korn pr. hl af den udførte alkoholholdige drikkevare.

Artikel 9

Medmindre andet følger af artikel 11 er referencemængden for hvert af de pågældende basisprodukter, ved anvendelse af et af følgende produkter lig med den mængde, der godkendes af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 49:

a) et produkt, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten, og som er fremstillet ved forarbejdning af et produkt, der er omhandlet i artikel 7 eller 8 i denne forordning

b) et produkt, der er fremstillet ved blanding eller forarbejdning af flere af de produkter, der er omhandlet i artikel 7 eller 8, eller af produkter som omhandlet i litra a), i dette stykke.

Referencemængden bestemmes ud fra den mængde af det pågældende produkt, der faktisk er anvendt til fremstilling af den udførte vare. Ved beregningen af denne mængde anvendes de omregningskoefficienter, der er omhandlet i bilag VII, eller i givet fald de særlige beregningsregler, de ækvivalensforhold eller de koefficienter, der er omhandlet i artikel 8.

For så vidt angår alkoholholdige drikkevarer på basis af korn indeholdt i alkoholholdige drikkevarer henhørende under KN-kode 2208 er referencemængden dog lig med 3,4 kg byg pr. % vol alkohol af korn pr. hl af den udførte alkoholholdige drikkevare.

Artikel 10

Ved anvendelsen af artikel 6 til 9 anses de produkter, der er blevet anvendt i uforarbejdet stand til fremstilling af den udførte vare, som faktisk anvendt. Forarbejdes et basisprodukt under en af denne vares fremstillingsfaser selv til et andet mere forædlet basisprodukt, der anvendes i en senere fase, anses kun sidstnævnte basisprodukt som faktisk anvendt.

For hver vare, der udføres, skal det fastsættes, hvilke mængder produkter der efter stk. 1 faktisk er anvendt.

Dog kan disse mængder i tilfælde af regelmæssig udførsel af varer, der er fremstillet af en virksomhed under nøje fastlagte tekniske forhold, og som derfor har konstante egenskaber og kvalitet, efter aftale med de kompetente myndigheder fastsættes, enten ud fra disse varers fremstillingsformel eller ud fra de gennemsnitlige produktmængder, der i en given periode er anvendt til fremstillingen af en bestemt mængde af disse varer. De således fastsatte mængder anvendes som beregningsgrundlag, så længe produktionsvilkårene for de pågældende varer ikke ændres.

Medmindre den kompetente myndighed har givet en formel tilladelse, skal de således fastsatte produktmængder bekræftes mindst en gang om året.

Artikel 11

For de varer, der er anført i bilag III, er referencemængden i kg basisprodukt pr. 100 kg varer anført i bilaget ud for de enkelte varer.

I forbindelse med frisk pasta skal de mængder basisprodukter, der er anført i bilag III, reduceres til en tilsvarende mængde basisprodukter, der gælder for tørret pasta, ved at multiplicere mængderne med pastaens procentvise tørstofindhold og dividere med 88.

Hvis de pågældende varer er fremstillet dels af produkter, for hvilke ydelse af eksportrestitution er omfattet af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede forordninger, dels af andre produkter, fastsættes referencemængden for disse førstnævnte produkter i henhold til artikel 6 til 10.

Artikel 12

1. De mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt, fastsættes i henhold til stk. 2 og 3.

2. For alle landbrugsprodukter, der anvendes som omhandlet i artikel 10, og som giver ret til restitution, men som forsvinder under den normale fremstillingsproces, f.eks. som damp eller røg, eller ved omdannelse til støv eller aske, der ikke kan udnyttes, kan restitutionen ydes for alle de anvendte mængder.

3. De mængder varer, der ikke faktisk udføres, giver ikke ret til restitution for de mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt, medmindre andet følger af artikel 13, stk. 1.

Hvis varerne har samme sammensætning som de varer, der faktisk udføres, kan mængderne af de faktisk anvendte landbrugsprodukter nedsættes forholdsmæssigt.

Artikel 13

1. Uanset artikel 12, stk. 3, kan der ses bort fra svind på 2 vægtprocent og derunder, der ikke kan undgås i forbindelse med fremstillingen af varen.

Løftet på 2 % beregnes som forholdet mellem vægten af tørstofindholdet i alle de anvendte råvarer efter fradrag af de i artikel 12, stk. 2, omhandlede mængder og vægten af tørstofindholdet i de varemængder, der faktisk udføres, eller det beregnes ved en anden metode, der under hensyntagen til omstændighederne ved varens fremstilling er mere velegnet.

2. Hvis fremstillingen uundgåeligt medfører et svind, der overstiger 2 %, giver det overskydende svind ikke ret til restitution for de mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt. Medlemsstatens myndigheder kan dog acceptere større svind, hvor disse er begrundet. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder har accepteret større svind, samt begrundelsen herfor.

3. De mængder landbrugsprodukter, der faktisk indgår i restprodukter, tages i betragtning ved ydelsen af restitutioner.

4. Hvis der fremkommer biprodukter, skal de faktisk anvendte mængder landbrugsprodukter fordeles på henholdsvis de udførte varer og biprodukterne.

AFDELING 3

Restitutionssatser

Artikel 14

Fastsættelsen af restitutionssatsen, jf. artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1784/2003 og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger, der nævnt i denne forordnings artikel 1, stk. 1, finder sted hver måned pr. 100 kg af basisprodukterne.

Restitutionssatsen for æg med skal fra fjerkræ, friske eller konserverede, samt for æg uden skal og æggeblommer, spiselige, friske, tørrede eller på anden måde konserverede, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, fastsættes dog for et tidsrum, der er lig med det tidsrum, for hvilket restitutionerne fastsættes for de samme produkter, der udføres i uforarbejdet stand.

Artikel 15

1. Ved restitutionssatsens fastsættelse tages der især hensyn til:

- a) forarbejdningsindustriens gennemsnitlige udgifter til basisprodukter på Fællesskabets marked og verdensmarkedspriserne
- b) størrelsen af restitutionerne ved udførsel af de af traktatens bilag I omfattede forarbejdede landbrugsprodukter, hvis produktionsvilkår er sammenlignelige
- c) nødvendigheden af at sikre lige konkurrencevilkår mellem de industrier, der anvender fællesskabsprodukter, og de industrier, der anvender produkter fra tredjelande under proceduren for aktiv forædling
- d) udviklingen dels i udgifterne, dels i priserne i Fællesskabet og på verdensmarkedet
- e) overholdelsen af de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.

2. Ved restitutionssatsernes fastsættelse tages der i givet fald hensyn til produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, der finder anvendelse på basisprodukter eller dermed ligestillede produkter i alle medlemsstater i henhold til forordningen om den fælles markedsordning for den pågældende sektor.

3. Der anvendes en nedsat sats ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 3505 10 50, hvis der ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93 ⁽¹⁸⁾ gælder en produktionsrestitution for det anvendte basisprodukt i den periode, hvor varerne anses for fremstillet. Den nedsatte sats fastsættes i henhold til artikel 14 i denne forordning.

Artikel 16

Restitutionsatsen for kartoffelstivelse henhørende under KN-kode 1108 13 00 fastsættes særskilt i majsækvivalent efter den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1784/2003 på grundlag af de i artikel 15, stk. 1, i denne forordning omhandlede kriterier. De anvendte mængder kartoffelstivelse omregnes til mængder majsækvivalent i henhold til artikel 8 i denne forordning.

⁽¹⁸⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1548/2004 (EUT L 280 af 31.8.2004, s. 11).

Når den berørte part for blandinger af D-glucitol (sorbitol) henhørende under KN-kode 2905 44 og 3824 60 ikke afgiver den i artikel 49 omhandlede erklæring med de i artikel 52, stk. 1, litra d), omhandlede oplysninger eller ikke fremlægger tilstrækkelig dokumentation til støtte for sin erklæring, er restitutionssatsen for disse blandinger lig med den, der gælder for det af de pågældende basisprodukter, for hvilket restitutionssatsen er den laveste.

Artikel 17

Restitutionen for stivelse henhørende under KN-kode 1108 11 00 til 1108 19 90 eller for produkter, som er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1784/2003, og som er fremstillet ved forarbejdning af sådan stivelse, ydes kun, hvis leverandøren af disse produkter fremlægger en erklæring, hvori det attesteres, at de omhandlede varer er produceret direkte af korn, kartofler eller ris, og at der ikke er anvendt biprodukter fra fremstillingen af andre landbrugsprodukter eller varer.

Erklæringen finder anvendelse, indtil den tilbagekaldes, på alle leverancer fra samme producent. Den kontrolleres i henhold til artikel 49.

Artikel 18

1. Hvis tørstofindholdet i kartoffelstivelse, der er ligestillet med majsstivelse i henhold til artikel 3, stk. 1, er på 80 % eller derover, anvendes den i henhold til artikel 14 fastsatte restitutionssats. Hvis tørstofindholdet er på under 80 %, er restitutionssatsen den i henhold til artikel 14 fastsatte multipliceret med den faktiske procentdel tørstof og divideret med 80.

For anden stivelse med et tørstofindhold på 87 % eller derover er restitutionssatsen den i henhold til artikel 14 fastsatte. Hvis tørstofindholdet er på under 87 %, er restitutionssatsen den i henhold til artikel 14 fastsatte, multipliceret med den faktiske procentdel tørstof og divideret med 87.

Hvis tørstofindholdet i glucose- eller maltodextrinsirupper henhørende under KN-kode 1702 30 59, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 eller 2106 90 55 er på 78 % eller derover, er restitutionssatsen den i henhold til artikel 14 fastsatte. Hvis tørstofindholdet i disse sirupper er på under 78 %, er restitutionssatsen den i henhold til artikel 14 fastsatte, multipliceret med den faktiske procentdel tørstof og divideret med 78.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 bestemmes tørstofindholdet i stivelse ved hjælp af den metode, der er anført i bilag IV til Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 ⁽¹⁹⁾, mens tørstofindholdet i glucose- eller maltodextrinsirupper bestemmes efter metode 2 i bilag II til Kommissionens direktiv 79/796/EØF ⁽²⁰⁾ eller efter enhver anden egnet analysemetode, der er mindst lige så sikker.

⁽¹⁹⁾ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 31. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 777/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 50).

⁽²⁰⁾ EFT L 239 af 22.9.1979, s. 24.

3. Ved afgivelsen af den erklæring, der er omhandlet i artikel 49, skal ansøgeren angive tørstofindholdet i den stivelse eller de glucose- eller maltodextrinsirupper, der er anvendt.

Artikel 19

1. Hvis situationen i den internationale handel med caseiner henhørende under KN-kode 3501 10, med caseinater henhørende under KN-kode 3501 90 90 eller med ægalbumin henhørende under KN-kode 3502 11 90 og 3502 19 90 eller visse markederes særlige krav gør det nødvendigt, kan restitutionen for de pågældende varer differentieres efter bestemmelsessted.

2. Restitutionssatsen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00, 1902 19 og 1902 40 10 kan differentieres efter bestemmelsessted.

3. Restitutionssatsen kan variere, alt efter om den er forudfastsat i henhold til artikel 29 eller ej.

Artikel 20

1. Der anvendes den restitutionssats, der gælder på dagen for varernes udførsel, medmindre:

- a) der i henhold til artikel 29 er indgivet ansøgning om forudfastsættelse af restitutionssatsen
- b) der er indgivet ansøgning i henhold til artikel 41, stk. 2, og restitutionssatsen er forudfastsat den dag, hvor ansøgningen om restitutionslicens er indgivet.

2. Ved anvendelse af ordningen med forudfastsættelse af restitutionssatsen anvendes den restitutionssats, der er gældende på dagen for indgivelsen af ansøgningen om forudfastsættelse, for varer, der udføres efter denne dato, men inden udløbet af restitutionslicensens gyldighedsperiode, i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, andet afsnit. Ansøgninger om forudfastsættelse, der indgives en torsdag, anses dog for at være indgivet den først følgende arbejdsdag.

Restitutionssatsen tilpasses efter de samme regler som dem, der gælder for forudfastsættelse af restitutioner for basisprodukter, der udføres i uforarbejdet stand, dog med anvendelse af de omregningskoefficienter, der er fastsat i bilag V, for så vidt angår produkter forarbejdet på basis af korn og ris.

3. Der kan ikke foretages forudfastsættelse for partialrestitutionslicenser som omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2000, uafhængigt af de licenser, de stammer fra.

Artikel 21

Hvis den udførte vare er en af de i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2571/97 anførte, er restitutionssatsen for mejeriprodukterne den, der gælder ved anvendelse af mejeriprodukter til nedsat pris, medmindre eksportøren dokumenterer, at varen ikke indeholder mejeriprodukter til nedsat pris.

KAPITEL III

RESTITUTIONSLICENSER

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 22

1. Medlemsstaterne udsteder restitutionslicenser, der er gyldige i hele Fællesskabet, til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret.

Restitutionslicenserne sikrer betaling af restitutionen, forudsat at betingelserne i kapitel V er opfyldt. De kan omfatte en forudfastsættelse af restitutionssatserne. Licenserne er kun gyldige i en enkelt regnskabsperiode.

2. Ydelse af restitutioner for udførsel af basisprodukter i form af varer, der er anført i bilag II, eller for korn, der er anbragt under toldkontrol med henblik på fremstilling af alkoholholdige drikkevarer som omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2825/93, er betinget af, at der forelægges en restitutionslicens udstedt i overensstemmelse med artikel 24 i denne forordning.

Første afsnit gælder ikke for de i artikel 4, stk. 1, tredje led, og artikel 36, stk. 1, 40, stk. 1, og 44, stk. 1 og 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999 nævnte leverancer eller for de i kapitel IV i denne forordning nævnte udførsler.

3. Ydelse af restitution i henhold til den i artikel 20, stk. 2, nævnte forudfastsættelsesordning er betinget af, at der forelægges en restitutionslicens med forudfastsættelse af restitutionssatserne.

Artikel 23

1. Forordning (EF) nr. 1291/2000 finder anvendelse på de i denne forordning nævnte restitutionslicenser.

2. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1291/2000 vedrørende rettigheder og pligter i forbindelse med restitutionslicenser udstedt for bestemte mængder finder tilsvarende anvendelse på rettigheder og pligter i forbindelse med de i denne forordning nævnte restitutionslicenser udstedt for beløb i euro, idet der tages hensyn til bestemmelserne i bilag VI til denne forordning.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder artikel 8, stk. 2 og 4, artikel 9, 12 og 14, artikel 18, stk. 1, artikel 21, 24, 32, 33 og 35, artikel 36, stk. 5, og artikel 42, 46, 47 og 50 i forordning (EF) nr. 1291/2000 ikke anvendelse på de i denne forordning omhandlede restitutionstilladelser.

4. I forbindelse med artikel 40 og 41 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan gyldighedsperioden for licenser, der er gyldige indtil den 30. september, ikke forlænges. I sådanne tilfælde annulleres licensen for så vidt angår de beløb, der ikke er ansøgt om som følge af force majeure, og den pågældende sikkerhedsstillelse frigives.

Artikel 24

1. Ansøgningen om en restitutionstilladelse og selve restitutionstilladelsen udarbejdes på grundlag af blanketten i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000, og beløbet angives i euro.

Disse dokumenter udfyldes efter anvisningen i bilag VI til denne forordning.

2. Har ansøgeren ikke til hensigt at foretage udførslen fra en anden medlemsstat end den, hvori han ansøger om restitutionstilladelse, kan den kompetente myndighed opbevare den udstedte restitutionstilladelse, navnlig i form af en datafil. I så fald oplyser den kompetente myndighed ansøgeren om, at hans restitutionstilladelse er blevet registreret, og giver ham de oplysninger, der er anført på indehaverens eksemplar af restitutionstilladelsen, i det følgende benævnt »eksemplar nr. 1«. Den udstedende myndigheds eksemplar af restitutionstilladelsen, i det følgende benævnt »eksemplar nr. 2«, udstedes ikke.

Den kompetente myndighed registrerer alle de oplysninger, der er anført på de i afsnit III og IV i bilag VI omhandlede restitutionstilladelser, samt de afskrivninger, der er foretaget på licensen.

Artikel 25

Ydelse af restitutioner for korn anbragt under toldkontrol med henblik på fremstilling af alkoholholdige drikkevarer som omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2825/93 er betinget af, at der forelægges en restitutionstilladelse udstedt i henhold til artikel 24 i denne forordning.

Ved anvendelsen af artikel 22 betragtes sådant korn som udført.

Artikel 26

Restitutionstilladelsen kan ikke overdrages, jf. dog artikel 27.

Artikel 27

1. De forpligtelser, der følger af licenserne, kan ikke overdrages.

De rettigheder, der følger af licenserne, kan inden for deres gyldighedsperiode overdrages af licensens indehaver, hvis rettighederne, der følger af hver licens eller partiallicens kun overdrages til en enkelt erhverver, og hvis navn og adresse på den erhverver, der accepterer den, senest ved indgivelsen af ansøgningen anføres i rubrik 20 i ansøgningen om restitutionstilladelse, jf. artikel 24. Denne overdragelse skal omfatte de beløb, der endnu ikke er afskrevet på licensen eller partiallicensen.

Før licensen udstedes, indsættes følgende angivelse udfyldt i overensstemmelse med oplysningerne i ansøgningen i rubrik 22: »Rettighederne kan eventuelt overdrages til ... (erhververens navn og adresse)«.

Hvis en eventuel erhververs navn og adresse ikke er anført i licensansøgningen, udstreges rubrik 6.

2. Som en undtagelse til stk. 1, bortfalder, hvad angår restitutionstilladelser udstedt til brug fra den 1. juni for varer, der skal udføres inden den 1. oktober, kravet om, at erhververens navn og adresse skal anføres i rubrik 20 i ansøgningen. Rubrik 6 i disse restitutionstilladelser skal ikke udstreges.

3. Erhververen kan ikke videreoverdrage sine rettigheder, men kan tilbageføre dem til licensens indehaver.

I så fald anfører den udstedende myndighed en af de i bilag VIII anførte angivelser i licensens rubrik 6.

Artikel 28

1. Hvis licensens indehaver anmoder om overdragelse, eller erhververen anmoder om tilbageføring til licensens indehaver, anfører den udstedende myndighed eller den eller de af hver medlemsstat udpegede myndigheder på licensen eller partiallicensen:

a) erhververens navn og adresse som anført i henhold til artikel 27, stk. 1, eller den i artikel 27, stk. 3, anførte angivelse

b) datoen for overdragelsen eller tilbageføringen til licensens indehaver, attesteret ved myndighedens stempel.

2. Overdragelsen eller tilbageføringen til licensens indehaver får virkning fra datoen for anførelsen som omhandlet i stk. 1, litra b).

Artikel 29

Ansøgninger om forudfastsættelse af restitutionssatserne skal omfatte alle de restitutionssatser, der er relevante.

Ansøgning om forudfastsættelse kan enten indgives samtidig med ansøgningen om en restitutionslicens eller i perioden fra den dag, hvor restitutionslicensen tildeles.

Ansøgning om forudfastsættelse sker i overensstemmelse med afsnit II i bilag VI under anvendelse af den i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000 fastsatte blanket. Forudfastsættelsen gælder ikke for udførsler, der finder sted inden datoen for indgivelsen af ansøgningen om forudfastsættelse.

Ansøgninger om forudfastsættelse, der indgives en torsdag, anses for indgivet den følgende arbejdsdag.

Artikel 30

Indehaveren af en restitutionslicens kan ansøge om partiallicens udfyldt på den i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000 fastsatte blanket. Ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i afsnit II, punkt 3, i bilag VI til denne forordning.

Det beløb, for hvilket der ansøges om partiallicens, afskrives på den oprindelige licens.

Artikel 31

1. Ved udstedelsen af en restitutionslicens forpligtes indehaveren til at anmode om restitutioner til et beløb svarende til det beløb, for hvilket licensen er udstedt, for udførsler, der finder sted i restitutionslicensens gyldighedsperiode. For at sikre overholdelsen af denne forpligtelse, skal der stilles en sikkerhed som omhandlet i artikel 43.

2. De i stk. 1 omhandlede forpligtelser er primære krav som omhandlet i artikel 20, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2220/85.

Det primære krav anses for at være opfyldt, når eksportøren har indgivet den udtrykkelige anmodning for udførsler, der har fundet sted i licensens gyldighedsperiode på betingelserne i artikel 32 i denne forordning og i afsnit V i bilag VI.

Hvis den udtrykkelige anmodning ikke er udførselsangivelsen, skal anmodningen indgives senest 3 måneder efter udløbet af gyldighedsperioden for den restitutionslicens, hvis nummer er angivet i den udtrykkelige anmodning, medmindre der foreligger force majeure.

Hvis den i tredje afsnit omhandlede frist på tre måneder ikke overholdes, anses den i første punktum i første stykke omhandlede forpligtelse, ikke for opfyldt. Den i artikel 43 omhandlede sikkerhed fortabes følgelig for det pågældende beløb.

3. Som dokumentation for det primære kravs overholdelse forelægges de kompetente myndigheder eksemplar nr. 1 af den

restitutionslicens, som er behørigt afskrevet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 2. Denne dokumentation skal være forelagt inden udgangen af den niende måned efter udløbet af restitutionslicensens gyldighedsperiode. Den i artikel 43 omhandlede sikkerhed fortabes i forhold til det beløb, for hvilket den krævede dokumentation ikke er forelagt inden for denne tidsfrist.

Artikel 32

1. Hver eksportør skal udfylde en udtrykkelig udbetalingsanmodning som defineret i artikel 49, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999. Den skal forelægges den udbetalende myndighed sammen med de tilhørende licenser, undtagen hvis licenserne er registreret som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i denne forordning.

Den kompetente myndighed kan anse den udtrykkelige anmodning for ikke at udgøre de dokumenter vedrørende udbetaling, der er omhandlet i artikel 49, stk. 2, i forordning (EF) nr. 800/1999.

Den kompetente myndighed kan anse den udtrykkelige anmodning for at udgøre den udførselsangivelse, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999. I så fald er den i stk. 2 i denne artikel omhandlede dato for den udbetalende myndigheds modtagelse af den udtrykkelige anmodning den dato, hvor den udbetalende myndighed har modtaget udførselsangivelsen. I alle andre tilfælde skal den udtrykkelige anmodning indeholde en henvisning til udførselsangivelsen.

2. Den udbetalende myndighed fastsætter det beløb, der anmodes om, på grundlag af oplysningerne i den udtrykkelige anmodning, ved udelukkende at basere sig på det/de udførte basisprodukts/basisprodukters art og mængde og på den/de gældende restitutionssats(er). Disse oplysninger skal være anført i udførselsangivelsen, eller der skal være præcise henvisninger til dem deri.

Den udbetalende myndighed afskriver dette beløb på restitutionenslicensen senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af den udtrykkelige anmodning.

Afskrivningen på licensen foretages på bagsiden af eksemplar nr. 1; i rubrik 28, 29 og 30 angives beløbet i euro i stedet for mængden.

Tredje afsnit finder tilsvarende anvendelse på licenser i elektronisk form.

3. Når afskrivningen har fundet sted, og hvis restitutionslicensen ikke er registreret, tilbageleveres eksemplar nr. 1 af licensen til indehaveren, eller det opbevares af den udbetalende myndighed, såfremt eksportøren anmoder herom.

4. Den tilbageholdte sikkerhedsstillelse for det beløb, for hvilket restitutionslicensen er udstedt vedrørende udførsler, der har fundet sted, kan enten frigives eller anvendes som sikkerhed for forudbetaling af restitutionen, jf. kapitel 2 i forordning (EF) nr. 800/1999.

Artikel 33

Ansøgninger om restitutionslicenser, som udstedes inden for samme regnskabsperiode, kan indgives særskilt for seks trancher. Licensansøgninger kan indgives senest den:

- a) 7. september for licenser til brug fra den 1. oktober
- b) 7. november for licenser til brug fra den 1. december
- c) 7. januar for licenser til brug fra den 1. februar
- d) 7. marts for licenser til brug fra den 1. april
- e) 7. maj for licenser til brug fra den 1. juni
- f) 7. juli for licenser til brug fra den 1. august.

En erhvervsdrivende kan kun ansøge om restitutionslicenser for den tranche, som svarer til den første i stk. 1, litra a) til f), angivne frist, som følger efter datoen for den pågældende ansøgning.

Artikel 34

Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om licensansøgningerne senest den:

- a) 14. september for de i artikel 33, stk. 1, litra a), nævnte licenser
- b) 14. november for de i artikel 33, stk. 1, litra b), nævnte licenser
- c) 14. januar for de i artikel 33, stk. 1, litra c), nævnte licenser
- d) 14. marts for de i artikel 33, stk. 1, litra d), nævnte licenser
- e) 14. maj for de i 33, stk. 1, litra e), nævnte licenser
- f) 14. juli for de i artikel 33, stk. 1, litra f), nævnte licenser.

Artikel 35

1. Det samlede beløb, for hvilket der kan udstedes restitutionslicenser for hver regnskabsperiode, fastsættes i henhold til stk. 2.

2. Fra maksimumsbeløbet for restitutionerne som fastsat i overensstemmelse med aftalens artikel 9, stk. 2, trækkes følgende beløb:

- a) det beløb, der overstiger maksimumsbeløbet, og som uretmæssigt er udbetalt i det foregående regnskabsår
- b) det beløb, der er afsat til de i kapitel IV i denne forordning omhandlede udførsler
- c) de beløb, for hvilke der er udstedt restitutionslicenser, der er gyldige i den pågældende regnskabsperiode.

Det beløb, for hvilket udstedte licenser som omhandlet i artikel 45 er blevet tilbageleveret, lægges til det tal, der er fremkommet i henhold til første afsnit af dette stykke.

Hvis det beløb, der er afsat til dækning af de udførsler, der er omhandlet i kapitel IV, ikke er udnyttet fuldt ud, forhøjes det herved fremkomne beløb tilsvarende.

Ved fastsættelse af det endelige beløb tages der hensyn til eventuelle usikkerhedsfaktorer i tilknytning til de i første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede beløb.

Artikel 36

Det samlede beløb, for hvilket der kan udstedes licenser for hver af de i artikel 33 nævnte trancher, er lig med:

- a) 30 % af det i henhold til artikel 35 beregnede beløb fastsat den 14. september for den i artikel 33, stk. 1, litra a), nævnte tranche
- b) 27 % af det i henhold til artikel 35 beregnede beløb fastsat den 14. november for den i artikel 33, stk. 1, litra b), nævnte tranche
- c) 32 % af det i henhold til artikel 35 beregnede beløb fastsat den 14. januar for den i artikel 33, stk. 1, litra c), nævnte tranche
- d) 44 % af det i henhold til artikel 35 beregnede beløb fastsat den 14. marts for den i artikel 33, stk. 1, litra d), nævnte tranche
- e) 67 % af det i henhold til artikel 35 beregnede beløb fastsat den 14. maj for den i artikel 33, stk. 1, litra e), nævnte tranche

f) 100 % af det i henhold til artikel 35 beregnede beløb fastsat den 14. juli for den i artikel 33, stk. 1, litra f), nævnte tranche.

Artikel 37

1. Hvis det samlede beløb, hvorom der ansøges for et af de nævnte tidsrum, overstiger det i artikel 35 nævnte maksimumsbeløb, fastsætter Kommissionen en reduktionskoefficient for alle de ansøgninger, der er indgivet inden den tilsvarende i artikel 33 fastsatte frist, således at den i artikel 35 nævnte beløbsgrænse overholdes.

Kommissionen offentliggør koefficienten i *Den Europæiske Unions Tidende* inden for fem arbejdsdage efter den i artikel 34 nævnte dato.

2. Hvis Kommissionen fastsætter en reduktionskoefficient, udstedes der licenser for det i ansøgningen anførte beløb, multipliceret med 1 minus den reduktionskoefficient, der er fastsat i henhold til stk. 1, i denne artikel eller i artikel 38, stk. 3, litra a).

Hvad angår den i artikel 33, stk. 1, litra f), omhandlede tranche, kan ansøgerne dog trække deres ansøgninger tilbage inden for fem arbejdsdage efter offentliggørelsen af koefficienten i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Medlemsstaterne giver senest den 1. august Kommissionen meddelelse om de beløb, for hvilke ansøgere har trukket licensansøgninger tilbage i henhold til stk. 2, andet afsnit.

Artikel 38

1. Hvis de beløb, der er fastsat i henhold til artikel 35, ikke er opbrugt, kan Kommissionen ved offentliggørelse senest den 10. august i *Den Europæiske Unions Tidende* tillade, at der indgives restitutionslicensansøgninger fra den efterfølgende mandag for udførsler, der skal finde sted inden den 1. oktober.

I forbindelse med en sådan offentliggørelse anvendes bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Medlemsstaterne fremsender meddelelse om de ansøgninger, der er indgivet i ugens løb, til Kommissionen den følgende tirsdag. Licenserne kan udstedes fra den første mandag efter fremsendelsen af meddelelsen, medmindre Kommissionen træffer anden bestemmelse.

3. Hvis det samlede beløb, for hvilket der er modtaget ansøgninger i en bestemt ansøgningsuge, overstiger det ikke opbrugte beløb som omhandlet i stk. 1, skal Kommissionen tage et eller flere af følgende skridt:

a) anvende en reduktionskoefficient på ansøgninger om restitutionslicenser, der er indgivet i en bestemt ansøgningsuge, og som er meddelt Kommissionen, og for hvilke der endnu ikke er udstedt restitutionslicenser

b) pålægge medlemsstaterne at afslå ansøgninger, der er indgivet i en bestemt ansøgningsuge, og som endnu ikke er meddelt Kommissionen

c) suspendere indgivelsen af ansøgninger om restitutionslicenser.

4. Enhver forordning, som vedtages i henhold til stk. 3, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* inden for en frist på fire dage fra fremsendelsen af meddelelsen om indgivne ansøgninger i henhold til stk. 2.

Artikel 39

1. Restitutionslicenserne er gyldige fra udstedelsesdagen som defineret i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

2. Restitutionslicenserne er gyldige indtil udløbet af den femte måned efter den måned, hvori der er ansøgt om licens, eller indtil regnskabsperiodens udløb, hvis denne udløber forinden. De i artikel 40 omhandlede restitutionslicenser er dog gyldige indtil udløbet af den femte måned efter den måned, hvori der er ansøgt om licens.

Forudfastsatte restitutionssatser, jf. artikel 29, gælder indtil udløbet af den femte måned efter den måned, hvori der er ansøgt om forudfastsættelse, eller indtil udløbet af licensens gyldighedsperiode, hvis denne udløber forinden.

Artikel 40

Kommissionens forordning (EF) nr. 2298/2001⁽²¹⁾ finder anvendelse på ansøgninger om restitutionslicenser og restitutionslicenser, der udstedes for udførsel af varer i forbindelse med international fødevarehjælp som omhandlet i aftalens artikel 10, stk. 4.

Artikel 41

1. Ved anvendelsen af artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000 anvendes bestemmelserne i stk. 2 til 11 i nærværende artikel.

2. Fra den 1. oktober i hver regnskabsperiode kan der indgives ansøgninger om licenser i forbindelse med en licitation, der afholdes i et indførende tredjeland, og med forudfastsættelse af restitutionssatsen på dagen for indgivelsen af ansøgningen uden for de i artikel 33 og 38 fastsatte perioder, hvis det samlede beløb for en licitation, for hvilken en eller flere eksportører har ansøgt om en eller flere licenser, og for hvilken disse licenser endnu ikke er blevet udstedt, ikke overstiger 2 mio. EUR.

⁽²¹⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2080/2004 (EUT L 360 af 7.12.2004, s. 4).

Denne grænse kan dog sættes til 4 mio. EUR, hvis ingen af de reduktionskoefficienter, der er offentliggjort siden regnskabsperiodens begyndelse og omhandlet i artikel 37, stk. 1, overstiger 50 %.

3. Det samlede beløb, der ansøges om licens(er) for, må ikke overstige den mængde, der er anført i licitationsbekendtgørelsen multipliceret med de(n) dertil svarende restitutionssats(er) som forudfastsat den dag, ansøgningen indgives. Der tages ikke hensyn til tolerancer eller valgmuligheder fastsat i licitationsbekendtgørelsen.

4. Ud over de i artikel 49, stk. 10, i forordning (EF) nr. 1291/2000 omhandlede oplysninger meddeler medlemsstaterne straks Kommissionen de beløb, for hvilke der er ansøgt om licens, samt dato og tidspunkt for hver ansøgning.

5. Hvis de beløb, der er meddelt i henhold til stk. 4, plus de beløb, for hvilke der allerede er indgivet ansøgning om en eller flere licenser i forbindelse med den samme licitationsbekendtgørelse, overstiger den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, meddeler Kommissionen inden for to arbejdsdage efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede supplerende oplysninger medlemsstaterne, at restitutionstillicensen ikke vil blive udstedt til den erhvervsdrivende.

6. Kommissionen kan suspendere anvendelsen af stk. 2, hvis det samlede beløb, som der kan udstedes licenser for i henhold til artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000, overstiger 4 mio. EUR i en regnskabsperiode. Afgørelser om suspendering offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

7. Uanset artikel 39, stk. 1 og 2, i denne forordning er restitutionstillicenser, der er udstedt i henhold til artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000, gyldige fra udstedelsesdagen som defineret i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000. Restitutionstillicenser er gyldige indtil udgangen af den ottende måned efter udstedelsesmåneden eller indtil den 30. september, hvis denne dato indtræffer først. Forudfastsatte satser er gyldige indtil licensens sidste gyldighedsdag.

8. Hvis den kompetente myndighed har modtaget dokumentation i overensstemmelse med artikel 49, stk. 9, litra a) i forordning (EF) nr. 1291/2000 for, at den institution, der holder licitationen, af grunde, som ikke kan tillægges tilslagsmodtageren, og som ikke kan betragtes som tilfælde af force majeure, har hævet kontrakten, frigiver den sikkerhedsstillelsen, hvis den forudfastsatte restitutionssats for det basisprodukt, for hvilket restitutionbeløbet er størst i forhold til de andre anvendte basisprodukter, er højere end eller lig med den restitutionssats, der gælder på den sidste dag i licensens gyldighedsperiode.

9. Hvis den kompetente myndighed har modtaget dokumentation i overensstemmelse med artikel 49, stk. 9, litra b), i forordning (EF) nr. 1291/2000 om, at den institution, der holder licitationen, af grunde, som ikke kan tillægges tilslagsmodtageren, og som ikke kan betragtes som tilfælde af force majeure, har krævet ændringer i kontrakten, kan den forlænge licensens gyldighedsperiode og forudfastsættelsens varighed indtil den 30. september.

10. Hvis tilslagsmodtageren fremlægger dokumentation i overensstemmelse med artikel 49, stk. 9, litra c), i forordning (EF) nr. 1291/2000 om, at der i licitationsbekendtgørelsen eller i den kontrakt, som er indgået efter licitationstilslaget, er fastsat en negativ tolerance eller valgmulighed på over 5 %, og den institution, der afholder licitationen, gør brug af denne bestemmelse, betragtes forpligtelsen til at udføre som opfyldt, når den udførte mængde er højst 10 % mindre end den mængde, der svarer til det beløb, der er udstedt licens for.

Første afsnit finder anvendelse på betingelse af, at den forudfastsatte restitutionssats for det basisprodukt, for hvilket restitutionbeløbet er størst i forhold til de andre anvendte basisprodukter, er højere end eller lig med den restitutionssats, der gælder den sidste dag i licensens gyldighedsperiode. I så fald ændres de 95 %, der er omhandlet i artikel 44, stk. 4, i denne forordning, til 90 %.

11. Ved anvendelse af denne artikel er den tidsfrist på 21 dage, der er omhandlet i artikel 49, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1291/2000, 44 dage.

Artikel 42

Der kan på grundlag af licenser, der registreres som gyldige i en enkelt medlemsstat, udstedes partiallicenser, der er gyldige i hele Fællesskabet, jf. dog artikel 10 i forordning (EF) nr. 1291/2000.

AFDELING 2

Sikkerhedsstillelse

Artikel 43

Ansøgninger om restitutionstillicenser, bortset fra ansøgninger om de i artikel 40 nævnte licenser vedrørende fødevarerhjælp, er kun gyldige, hvis der på de i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1291/2000 fastsatte betingelser er stillet en sikkerhed svarende til 25 % af det beløb, hvorom der ansøges.

Sikkerheden frigives på de i artikel 44 i denne forordning fastsatte betingelser.

Artikel 44

1. Anvendes der en reduktionskoefficient i henhold til artikel 37, stk. 2, eller artikel 38, stk. 3, litra a), frigives en del af sikkerheden omgående for det beløb, der fremkommer ved at multiplicere det beløb, der ansøges om, med reduktionskoefficienten.

2. Hvis ansøgeren trækker sin licensansøgning tilbage i henhold til artikel 37, stk. 2, frigives 80 % af den oprindelige sikkerhed.

3. Hele sikkerheden frigives, hvis indehaveren af licensen har ansøgt om restitutioner svarende til 95 % af det beløb, for hvilket licensen er udstedt. Efter anmodning fra licensindehaveren kan medlemsstaten frigive sikkerheden i rater i forhold til de beløb, for hvilke de i artikel 31, stk. 2 og 3, omhandlede betingelser er blevet opfyldt, hvis der er fremlagt dokumentation for, at der er ansøgt om et beløb på mindst 5 % af det i licensen angivne beløb.

4. Hvis der er ansøgt om restitutioner for mindre end 95 % af det beløb, for hvilket licensen er udstedt, fortabes den del af sikkerheden, der svarer til 25 % af forskellen mellem 95 % af det beløb, for hvilket licensen er udstedt, og det faktisk udnyttede beløb.

Hvis det beløb, for hvilket de i artikel 31, stk. 2 og 3, omhandlede betingelser er blevet opfyldt, imidlertid er mindre end 5 % af det i licensen angivne beløb, fortabes hele sikkerheden.

Er den sikkerhed, som ville være fortabt, på 100 EUR eller derunder for en given licens, frigiver den pågældende medlemsstat hele sikkerheden.

Artikel 45

1. Tilbageleveres licensen eller en partiallicens til den udstedende myndighed inden for den periode, der udgør de to første tredjedele af licensens gyldighedsperiode, nedsættes den sikkerhed, der fortabes, med 40 %, idet en del af en dag tæller som en hel dag.

Tilbageleveres licensen eller en partiallicens til den udstedende myndighed i den sidste tredjedel af licensens gyldighedsperiode eller i den måned, der følger efter dagen for gyldighedsperiodens udløb, nedsættes den sikkerhed, der fortabes, med 25 %.

2. Stk. 1 anvendes kun på licenser og partiallicenser, der tilbageleveres til den udstedende myndighed i løbet af den regnskabsperiode, for hvilken licenserne er blevet udstedt, og hvis de tilbageleveres senest den 30. juni i denne periode.

KAPITEL IV

UDFØRSLER UDEN LICENSER

Artikel 46

I hver regnskabsperiode fra den 1. oktober 2004 kan der ydes restitutioner inden for en samlet reserve på 40 mio. EUR pr. regnskabsår til udførsler, for hvilke der ikke er udstedt licens.

Artikel 47

1. Artikel 46 finder ikke anvendelse på for udførsler i forbindelse med international fødevarehjælp som omhandlet i aftalens artikel 10, stk. 4, eller for de i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, tredje led, og artikel 36, stk. 1, 40, stk. 1, 44, stk. 1, og 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999 nævnte leverancer.

2. Artikel 46 finder anvendelse på udførsler foretaget af erhvervsdrivende, som ikke har været i besiddelse af en restitutionslicens siden den pågældende regnskabsperiodes begyndelse, og som ikke er i besiddelse af en licens på udførselsdagen. De ansøgninger, som den erhvervsdrivende i løbet af det pågældende regnskabsår har indgivet på betingelserne i artikel 32, stk. 1, i denne forordning, herunder ansøgningen vedrørende den pågældende udførsel, må højst vedrøre et beløb på 75 000 EUR.

Hvis de kompetente myndigheder betragter ansøgningen som en udførselsangivelse som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999, kan ansøgningsdatoen, med de kompetente myndigheders accept, være den dato, hvor toldmyndighederne antager denne udførselsangivelse.

3. Artikel 46 finder kun anvendelse i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende er etableret.

Artikel 48

Medlemsstaterne underretter Kommissionen senest den 5. i hver måned om de restitutionsbeløb, der er ydet i henhold til artikel 46 fra den 16. til udgangen af den foregående måned og senest den 20. i hver måned om de restitutionsbeløb, der er ydet i henhold til artikel 46 fra den 1. til den 15. i den indeværende måned. Hvis der ikke er ydet restitutionsbeløb i de pågældende perioder, meddeler medlemsstaterne Kommissionen dette.

Hvis summen af de beløb, medlemsstaterne har underrettet om, når op på 30 mio. EUR, kan Kommissionen under hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser i højst 20 arbejdsdage suspendere anvendelsen af artikel 46 for udførsler, for hvilke der ikke er udstedt restitutionslicens.

Under de samme omstændigheder kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3448/93 for en periode på over 20 arbejdsdage suspendere anvendelsen af artikel 46 i denne forordning for udførsler, for hvilke der ikke er udstedt restitutionslicens.

KAPITEL V

EKSPORTØRENS FORPLIGTELSE

Artikel 49

1. Ved en vares udførsel skal den berørte part afgive erklæring om de mængder basisprodukter, deraf forarbejdede produkter eller produkter, der er ligestillet med en af disse to kategorier i henhold til artikel 3, som efter betydningen i artikel 10 faktisk er anvendt til fremstillingen af disse varer, og som der vil blive anmodet om restitution for, eller oplyse om sammensætningen, hvis denne er fastlagt i henhold til artikel 10, stk. 3.

2. Når en vare er anvendt til fremstillingen af en vare, der skal udføres, skal den berørte parts erklæring indeholde dels angivelse af den varemængde, der faktisk er anvendt, dels oplysning om arten og mængden af hvert af de basisprodukter, der deraf forarbejdede produkter og de produkter, der er ligestillet med en af disse to kategorier i henhold til artikel 3, som den pågældende vare er fremstillet af.

Til støtte for sin erklæring skal den berørte part forelægge de kompetente myndigheder alle de dokumenter og oplysninger, som disse anser for relevante.

De kompetente myndigheder anvender de kontrolforanstaltninger, som de anser for hensigtsmæssige, til efterprøvelse af rigtigheden af den forelagte erklæring.

3. På begæring af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område toldformaliteterne ved udførsel gennemføres, meddeler de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder dem direkte alle disponible oplysninger for at muliggøre kontrollen med den berørte parts erklæring.

Artikel 50

Som en undtagelse til artikel 49 kan der i stedet for erklæringen om de anvendte produkter eller varer efter aftale med de

kompetente myndigheder afgives en samlet erklæring om de anvendte mængder produkter eller anføres en henvisning til en erklæring om disse mængder, hvis de allerede er fastlagt i henhold til artikel 10, stk. 3, forudsat at fabrikanten giver de kompetente myndigheder adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere erklæringen.

Artikel 51

Udfærdiger eksportøren ikke den i artikel 49 nævnte erklæring, eller fremlægger han ikke tilfredsstillende oplysninger til støtte for den forelagte erklæring, kan han ikke opnå restitution.

Hvis den pågældende vare er anført i kolonne 1 og 2 i bilag IV, kan den berørte part dog efter udtrykkelig anmodning opnå en restitution. Ved beregningen heraf fastsættes arten og mængden af de basisprodukter, der skal tages i betragtning, ud fra de oplysninger, der konstateres ved en analyse af den vare, som skal udføres, og efter tabellen i bilag IV. Den kompetente myndighed fastsætter betingelserne for gennemførelsen af denne analyse og de oplysninger, der skal forelægges til støtte for anmodningen.

Udgifterne til nævnte analyse afholdes af eksportøren.

Artikel 52

1. Artikel 49 finder ikke anvendelse på de mængder landbrugsprodukter, der er fastlagt i henhold til bilag III, med undtagelse af følgende:

- a) de mængder af de i artikel 49, stk. 1, omhandlede produkter, som udføres i form af varer, der delvis er fremstillet af produkter, for hvilke ydelsen af eksportrestitution er omfattet af de i artikel 1, stk. 1, anførte forordninger, og delvis af andre produkter, jf. betingelserne i artikel 11, stk. 3
- b) de mængder af æg eller ægprodukter, som udføres i form af pastaprodukter henhørende under KN-kode 1902 11 00
- c) mængden af tørstof indeholdt i frisk pasta som omhandlet i artikel 11, stk. 2
- d) arten af de basisprodukter, der faktisk er anvendt til fremstillingen af D-glucitol (sorbitol) henhørende under KN-kode 2905 44 og 3824 60, samt eventuelt de mængder D-glucitol (sorbitol), der er fremstillet af henholdsvis stivelsesholdige produkter og saccharose
- e) de mængder casein, som udføres i form af varer henhørende under KN-kode 3501 90 90
- f) indbrygningsgraden af øl henhørende under KN-kode 2202 90 10

- g) de mængder umaltet byg, som de kompetente myndigheder har accepteret.

Varebeskrivelsen i udførselsangivelsen og restitutionansøgningen for de varer, som er anført i bilag III, skal være i overensstemmelse med nomenklaturen i nævnte bilag.

2. Foretages der en analyse af en vare med henblik på anvendelse af artikel 49, 50 eller 51 eller af stk. 1 eller 3 i denne artikel, anvendes de analysemetoder, som er anført i Kommissionens forordning (EØF) nr. 4056/87⁽²²⁾, eller hvis dette ikke er muligt, de analysemetoder, der benyttes ved tarifiering i den fælles toldtarif af en lignende vare, der indføres til Fællesskabet.

3. Det dokument, der attesterer udførslen, skal angive mængderne af de udførte varer og mængderne af de i artikel 49, stk. 1, omhandlede produkter eller oplysninger om sammensætningen som fastsat i henhold til artikel 10, stk. 3. Hvor artikel 51, stk. 2, finder anvendelse erstattes sidstnævnte mængder dog af mængderne af de basisprodukter, der er anført i kolonne 4 i bilag IV, og som svarer til resultaterne af analysen af de udførte varer.

4. For at der kan ydes restitution for varer henhørende under KN-kode 0403 10 51 til 0403 10 99, 0403 90 71 til 0403 90 99, 0405 20 10, 0405 20 30 og 2105 00 99, skal varerne opfylde kravene i direktiv 92/46/EØF, herunder navnlig kravet om at være tilvirket i en godkendt virksomhed og om at opfylde de i kapitel IV, punkt A, i bilag C hertil nævnte krav til sundhedsmærkning.

For at der kan ydes restitution for varer henhørende under KN-kode 3502 11 90 og 3502 19 90, skal varerne opfylde bestemmelserne i kapitel XI i bilaget til direktiv 89/437/EØF.

5. Ved anvendelsen af artikel 49 og 50 underretter hver medlemsstat Kommissionen om de kontrolforanstaltninger, der anvendes på dens område for de forskellige typer udførte varer. Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 53

1. I henhold til artikel 49 og 50 skal den berørte part for varer henhørende under KN-kode 0405 20 10, 0405 20 30, 1806 90 60 til 1806 90 90, 1901 eller 2106 90 98, der har et højt indhold af mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0402 10 19, 0402 21 19, 0405 eller 0406, afgive erklæring om, at ingen af mejeriprodukterne er indført fra tredjelande, eller angive, hvor stor en mængde af sådanne mejeriprodukter, der er indført fra tredjelande.

⁽²²⁾ EFT L 379 af 31.12.1987, s. 29. Ændret ved forordning (EF) nr. 202/98 (EFT L 21 af 28.1.1998, s. 5).

2. Ved anvendelsen af stk. 1 forstås ved »højt indhold«, at der er anvendt mindst 51 kg af de i stk. 1 omhandlede mejeriprodukter pr. 100 kg varer, der udføres.

3. Indgives der ansøgning for mængder, der skal fastlægges i henhold til artikel 10, stk. 3, kan de kompetente myndigheder acceptere en attest fra den berørte part om, at der ikke vil blive anvendt de i stk. 1 omhandlede mejeriprodukter, der er indført fra tredjelande.

4. En erklæring i henhold til stk. 1 eller en attest i henhold til stk. 3 kan accepteres af de kompetente myndigheder, hvis de finder det godtgjort, at den pris, der er betalt for et i stk. 1 omhandlet mejeriprodukt, der er anvendt i eksportvaren, er lig med eller ligger tæt på den pris, som anvendes for et tilsvarende produkt i Fællesskabet. Ved sammenligningen af priserne tages der hensyn til, hvornår mejeriproduktet blev købt.

KAPITEL VI

UDBETALING AF RESTITUTIONER

Artikel 54

1. For udførsler, der foretages i perioden 1. til 15. oktober hvert år, finder udbetaling af restitutioner ikke sted før den 16. oktober.

I tilfælde af udførsler, der foretages ved forelæggelse af en restitutionslicens, der er udstedt for en bestemt regnskabsperiode, og hvis Kommissionen finder, at der foreligger en risiko for at Fællesskabet ikke opfylder sine internationale forpligtelser, finder restitutionsbetalinger, der skal foretages efter udløbet af denne periode, ikke sted før den 16. oktober. I så fald kan den i artikel 49, stk. 8, i forordning (EF) nr. 800/1999 omhandlede frist midlertidigt ændres til tre måneder og femten dage, ved en forordning, som offentliggøres inden den 20. september i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Som en undtagelse til artikel 28, stk. 6, i forordning (EF) nr. 800/1999 gælder, hvad angår restitutionslicenser udstedt til brug fra den 1. juni for varer, der skal udføres inden den 1. oktober, at basisprodukter, der er anført i bilag I til denne forordning, kan forblive under toldkontrol med henblik på forarbejdning i tre måneder regnet fra den dag, hvor betalingsangivelsen antages.

Som en undtagelse til artikel 29, stk. 5, i forordning (EF) nr. 800/1999 gælder, hvad angår restitutionslicenser udstedt til brug fra den 1. juni for varer, der skal udføres før den 1. oktober, at varer kan opbevares på toldoplæg eller i frizone i tre måneder regnet fra den dag, hvor betalingsangivelsen antages.

KAPITEL VII

INDBERETNINGSPLIGT

Artikel 55

1. Inden den 10. i hver måned giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om:

- a) de beløb, for hvilke der i den foregående måned er tilbageleveret restitutionslicenser i henhold til artikel 45, stk. 1
- b) de beløb på restitutionslicenserne, der forfaldt i den foregående måned, og for hvilke de i artikel 31, stk. 1, omhandlede forpligtelser ikke er opfyldt i henhold til artikel 31, stk. 2 eller 3
- c) de restitutionslicenser som omhandlet i artikel 40, der er blevet udstedt i løbet af den foregående måned
- d) de restitutionslicenser, der er blevet udstedt i løbet af den foregående måned i henhold til artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000.

De i første afsnit, litra b) nævnte beløb differentieres i forhold til regnskabsperioden for den restitutionslicens, de vedrører.

2. Medlemsstaterne giver inden den 1. november hvert år Kommissionen meddelelse om de samlede restitutionsbeløb, der inden den 1. oktober samme år er afskrevet på restitutionslicenser, der er udstedt i den regnskabsperiode, der slutter den 30. september det foregående kalenderår.

Artikel 56

1. Senest ved udgangen af måneden efter hver måned i kalenderåret fremsender medlemsstaterne til Kommissionen ved hjælp af det sikre webbaserede dataudvekslingssystem DEX statistiske oplysninger om varer, der er omfattet af denne forordning og for hvilke der er ydet eksportrestitutioner i den foregående måned, opdelt efter den ottecifrede KN-kode og med angivelse af:

- a) mængderne af disse varer, udtrykt i tons eller en anden angiven måleenhed
- b) eksportrestitutionsbeløbet, udtrykt i euro eller national valuta, der i den foregående måned er ydet for hvert af de pågældende basislandbrugsprodukter
- c) de mængder af hvert basislandbrugsprodukt, udtrykt i tons, for hvilke der er ydet restitutioner.

2. Medlemsstaterne giver inden den 1. januar hvert år Kommissionen meddelelse om de samlede restitutionsbeløb, de faktisk har ydet indtil den 30. september det foregående år for udførsler, der har fundet sted i løbet af tidligere regnskabsperioder, og som ikke tidligere er meddelt, idet de angiver, hvilke perioder det drejer sig om.

3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 betragtes forudbetalinger som tildelte restitutioner. Tilbagebetalinger af uberettiget udbetalte restitutioner meddeles særskilt.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57

Forordning (EØF) nr. 3615/92, (EØF) nr. 3223/93 og (EF) nr. 1520/2000 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX.

Artikel 58

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes på ansøgninger indgivet fra den 8. juli 2005 for licenser til brug fra den 1. oktober 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 2005.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG I

Basisprodukter

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0402 10 19	Mælk i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 1,5 vægtprocent og derunder (produktgruppe 2)
ex 0402 21 19	Mælk i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (produktgruppe 3)
ex 0404 10 02 til ex 0404 10 16	Valle i pulverform, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler (produktgruppe 1)
ex 0405 10	Smør, med fedtindhold på 82 vægtprocent (produktgruppe 6)
ex 0407 00 30	Æg af fjerkræ, med skal, friske eller konserverede, undtagen æg til udrugning
ex 0408	Æg uden skal samt æggeblommer, egnet til menneskeføde, friske, tørrede, frosne eller på anden måde konserverede, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
1001 10 00	Hård hvede
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen til udsæd
1002 00 00	Rug
1003 00 90	Byg, undtagen til udsæd
1004 00 00	Havre
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd
ex 1006 30	Sleben ris
1006 40 00	Brudris
1007 00 90	Sorghum, undtagen hybridsorghum, til udsæd
1701 99 10	Hvidt sukker
ex 1702 19 00	Lactose, af en renhedsgrad i tør tilstand på 98,5 vægtprocent
1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker

BILAG II

Varer, for hvilke der kan ydes eksportrestitution

KN-kode	Varebeskrivelse	Landbrugsprodukter, for hvilke der kan ydes eksportrestitution				
		III: se bilag III				
		Korn ⁽¹⁾	Ris ⁽²⁾	Æg ⁽³⁾	Sukker, melasse eller iso glucose ⁽⁴⁾	Mejeriprodukter ⁽⁵⁾
1	2	3	4	5	6	7
ex 0403	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker eller andre sødemidler, aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao:					
0403 10	– Yoghurt:					
0403 10 51 til 0403 10 99	– – Aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao:					
	– – – Aromatiseret	X	X	X	X	
	– – – I andre tilfælde:					
	– – – – Tilsat frugt og/eller nødder	X	X		X	
	– – – – Tilsat kakao	X	X	X	X	
0403 90	– Andre varer:					
0403 90 71 til 0403 90 99	– – Aromatiseret eller tilsat frugt og/eller nødder eller kakao:					
	– – – Aromatiseret	X	X	X	X	
	– – – I andre tilfælde:					
	– – – – Tilsat frugt eller nødder	X	X		X	
	– – – – Tilsat kakao	X	X	X	X	
ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer; smørbare mælkefedtprodukter:					
0405 20	– Smørbare mælkefedtprodukter:					
0405 20 10	– – Med fedtindhold på 39 vægtprocent og derover, men under 60 vægtprocent					X
0405 20 30	– – Med fedtindhold på 60 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent					X
ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne:					
0710 40 00	– Sukkermajs					
	– – Kolber	X			X	
	– – Kerner	III			X	

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 1784/2003 (EFT L 270 af 21.10.2003, s. 78).⁽²⁾ Forordning (EF) nr. 1785/2003 (EFT L 270 af 21.10.2003, s. 96).⁽³⁾ Forordning (EØF) nr. 2771/75 (EFT L 282 af 1.11.1975, s. 45).⁽⁴⁾ Forordning (EF) nr. 1260/2001 (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).⁽⁵⁾ Forordning (EF) nr. 1255/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48).

1	2	3	4	5	6	7
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyringsvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring:					
0711 90 30	--- Sukkermajs					
	---- Kolber	X			X	
	---- Kerner	III			X	
ex 1517	Margarine; spiselige blandinger eller tilberedninger af animalske eller vegetabiliske fedtstoffer eller olier eller af fraktioner af forskellige fedtstoffer og olier fra dette kapitel, undtagen spiselige fedtstoffer og olier eller fraktioner deraf henhørende under pos. 1516:					
1517 10	– Margarine, undtagen flydende margarine:					
1517 10 10	-- Med indhold af mælkefedt på over 10 vægtprocent, men ikke over 15 vægtprocent					X
1517 90	– Andre varer:					
1517 90 10	-- Med indhold af mælkefedt på over 10 vægtprocent, men ikke over 15 vægtprocent					X
1702 50 00	– Kemisk ren fructose				X	
ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade):					
1704 10	– Tyggegummi, også overtrukket med sukker	X			X	
1704 90	– Andre varer:					
1704 90 30	-- Hvid chokolade	X			X	X
1704 90 51 til 1704 90 99	-- Andre varer	X	X		X	X
1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao:					
1806 10	– Kakaopulver, tilsat sukker eller andre sødemidler:					
	-- Kun tilsat saccharose	X		X	X	
	-- I andre tilfælde	X		X	X	X
1806 20	– Andre tilberedte varer, i blokke, plader eller stænger af vægt over 2 kg, eller flydende, i pastaform, i pulverform, som granulater eller lignende, i pakninger af nettovægt over 2 kg:					
	-- »Chocolate milk crumb« (henhørende under KN-kode 1806 20 70)	X		X	X	X
	-- Andre tilberedte varer henhørende under pos. 1806 20	X	X	X	X	X
1806 31 00 og 1806 32	– Andre varer, i blokke, plader eller stænger:	X	X	X	X	X
1806 90	– Andre varer:					
	-- ex 1806 90 (11, 19, 31, 39, 50)	X	X	X	X	X
	-- ex 1806 90 (60, 70, 90)	X		X	X	X

1	2	3	4	5	6	7
ex 1901	Maltekstrakt; tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, gryn, groft mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 40 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet:					
1901 10 00	– Tilberedte næringsmidler til børn, i pakninger til detailsalg:					
	– – Tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, med indhold af kakao på under 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag	X	X	X	X	X
	– – Andre varer	X	X		X	X
1901 20 00	– Blandinger og dej til fremstilling af bagværk henhørende under pos. 1905:					
	– – Tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, med indhold af kakao på under 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag	X	X	X	X	X
	– – Andre varer	X	X		X	X
1901 90	– Andre varer					
1901 90 11 og 1901 90 19	– – Maltekstrakt	X	X			
	– – Andre varer					
1901 90 99	– – – Andre varer:					
	– – – – Tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, med indhold af kakao på under 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag	X	X	X	X	X
	– – – – Andre varer	X	X		X	X
ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt:					
	– Pastaprodukter, ikke kogte, uden fyld eller på anden måde tilberedt:					
1902 11 00	– – Med indhold af æg:					
	– – – Fremstillet af hård hvide og pastaprodukter fremstillet af andre kornprodukter	III		X		
	– – – I andre tilfælde:	X		X		
1902 19	– – I andre tilfælde:					
	– – – Fremstillet af hård hvide og pastaprodukter fremstillet af andre kornprodukter	III				X
	– – – I andre tilfælde	X				X

1	2	3	4	5	6	7
1902 20	– Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt:					
1902 20 91 og 1902 20 99	– – I andre tilfælde:	X	X		X	X
1902 30	– Andre pastaprodukter	X	X		X	X
1902 40	– Couscous:					
1902 40 10	– – Ikke tilberedt:					
	– – – Fremstillet af hård hvede	III				
	– – – I andre tilfælde	X				
1902 40 90	– – I andre tilfælde	X	X		X	X
1903 00 00	Tapioka og tapiokaerstatninger fremstillet af stivelse, i form af flager, gryn, perlegryn, sigtemel o.l.	X				
1904	Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet:					
	– Puffed rice, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, eller forkogte ris:					
	– – Med indhold af kakao ⁽¹⁾	X	III	X	X	X
	– – Uden indhold af kakao	X	III		X	X
	– Andre varer, med indhold af kakao ⁽¹⁾	X	X	X	X	X
	– I andre tilfælde	X	X		X	X
1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse:					
1905 10 00	– Knækbrød	X			X	X
1905 20	– Honningkager og lignende	X		X	X	X
	– Søde kiks, biskuitter og småkager:					
1905 31	– – Søde kiks, biskuitter og småkager	X		X	X	X
1905 32	– – Vafler	X		X	X	X
1905 40	– Tvebakker og kryddere, ristet brød og lignende ristede varer	X		X	X	X
1905 90	– Andre varer:					
1905 90 10	– – Usyret brød (»Matze«)	X				
1905 90 20	– – Kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse:	X	X			
1905 90 30	– – – Brød, uden tilsætning af honning, æg, ost eller frugt, og med et indhold i tør tilstand på ikke over 5 vægtprocent sukker og ikke over 5 vægtprocent fedt	X				

⁽¹⁾ Med indhold af kakao på 6 % eller derunder.

1	2	3	4	5	6	7
1905 90 45 til 1905 90 90	--- Andre varer	X		X	X	X
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre:					
2001 90	- Andre varer:					
2001 90 30	-- Sukkermajs (Zea mays var. saccharata):					
	--- Kolber	X			X	
	--- Kerner	III			X	
2001 90 40	-- Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover	X			X	
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:					
2004 10	- Kartoffler:					
	-- I andre tilfælde:					
2004 10 91	--- I form af mel eller flager	X	X		X	X
2004 90	- Andre grøntsager og blandinger af grøntsager:					
2004 90 10	-- Sukkermajs (Zea mays var. saccharata):					
	--- Kolber	X			X	
	--- Kerner	III			X	
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:					
2005 20	- Kartoffler:					
2005 20 10	-- I form af mel eller flager	X	X		X	X
2005 80 00	- Sukkermajs (Zea mays var. saccharata):					
	-- Kolber	X			X	
	-- Kerner	III			X	
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet:					
2008 99	-- Andre varer:					
	--- Ikke tilsat alkohol:					
	---- Ikke tilsat sukker:					
2008 99 85	----- Majs, undtagen sukkermajs (Zea mays var. saccharata):					
	----- Kolber	X				
	----- Kerner	III				
2008 99 91	----- Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover	X				

1	2	3	4	5	6	7
ex 2101	Ekstrakter, essenser og koncentreter af kaffe, te eller maté samt varer tilberedt på basis af disse produkter eller på basis af kaffe, te eller maté; brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentreter deraf: – Ekstrakter, essenser og koncentreter af kaffe samt varer tilberedt på basis af disse ekstrakter, essenser eller koncentreter eller på basis af kaffe:					
2101 12 98	– – – Andre varer	X	X		X	
2101 20	– Ekstrakter, essenser og koncentreter af te eller maté samt varer tilberedt på basis af disse ekstrakter, essenser eller koncentreter eller på basis af te eller maté:					
2101 20 98	– – – I andre tilfælde	X	X		X	
2101 30	– Brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentreter deraf: – – Brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger:					
2101 30 19	– – – Andre varer	X			X	
	– – Ekstrakter, essenser og koncentreter af brændt cikorie og af andre brændte kaffeerstatninger:					
2101 30 99	– – – I andre tilfælde	X			X	
ex 2102	Gær (levende eller inaktiv); andre inaktive encellede mikroorganismer (undtagen vacciner, henhørende under pos. 3002); tilberedte bagepulvere					
2102 10	– Levende gær:					
2102 10 31 og 2102 10 39	– – Bagegær:	X				
2105	Konsumis, også med indhold af kakao:					
	– Med indhold af kakao	X	X	X	X	X
	– I andre tilfælde	X	X		X	X
ex 2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet:					
2106 90	– Andre varer:					
2106 90 10	– – Ostefondue	X	X		X	X
2106 90 92 og 2106 90 98	– – Andre varer:	X	X		X	X
2202	Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret, og andre ikke-alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grøntsagssaft henhørende under pos. 2009:					
2202 10 00	– Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret	X			X	

1	2	3	4	5	6	7
2202 90	– Andre varer:					
2202 90 10	– – Uden indhold af varer henhørende under pos. 0401-0404 eller fedt af varer henhørende under pos. 0401-0404:					
	– – – Øl fremstillet af malt, med et virkeligt alkoholindhold på 0,5 % vol og derunder	III				
	– – – Andre varer	X			X	
2202 90 91 til 2202 90 99	– – I andre tilfælde	X			X	X
2205	Vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromatiske planter eller aromastoffer	X			X	
ex 2208	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol; spiritus, likør og andre spiritusholdige drikkevarer:					
2208 20	– Spiritus fremstillet ved destillation af druevin eller druekvas				X	
2208 30	– Whisky:					
	– – Anden whisky end Bourbon-whisky:					
ex 2208 30 32 til 2208 30 88	– – – Anden whisky end whisky anført i forordning (EØF) nr. 2825/93	X				
2208 50 11 til 2208 50 19	– Gin	X				
2208 50 91 til 2208 50 99	– Genever	X			X	
2208 60	– Vodka	X				
2208 70	– Likør	X		X	X	X
2208 90	– Andre varer:					
2208 90 41	– – – – Ouzo i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder	X			X	
2208 90 45	– – – – – Calvados, i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder				X	
2208 90 48	– – – – – Anden spiritus fremstillet af frugt, i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder				X	
2208 90 52	– – – – – »Korn«, i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder	X			X	
2208 90 56	– – – – – Andre varer, i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder	X			X	
2208 90 69	– – – – – Andre spiritusholdige drikkevarer, i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder	X			X	X
2208 90 71	– – – – – Spiritus fremstillet af frugt, i beholdere med indhold af over 2 liter				X	
2208 90 77	– – – – – I andre tilfælde, i beholdere med indhold af over 2 liter	X			X	
2208 90 78	– – – – – Andre spiritusholdige drikkevarer, i beholdere med indhold af over 2 liter	X			X	X

1	2	3	4	5	6	7
ex 2905	Acycliske alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- eller nitrosodevirater deraf:					
2905 43 00	-- Mannitol	III			III	
2905 44	-- D-glucitol (sorbitol)	III			III	
ex 3302	Blandinger af lugtstoffer samt blandinger (herunder alkoholiske opløsninger) på basis af et eller flere af disse stoffer, af den art der anvendes som råvarer i industrien; andre tilberedninger på basis af lugtstoffer, af den art der anvendes til fremstilling af drikkevarer:					
3302 10	- Af den art der anvendes i næringsmiddel- eller drikkevareindustrien:					
3302 10 29	----- I andre tilfælde	X			X	X
3501	Casein, caseinater og andre caseinderivater; caseinlim:					
3501 10	- Casein					III
3501 90	- Andre varer:					
3501 90 10	-- Caseinlim					X
3501 90 90	-- Andre varer					III
ex 3502	Albuminer (herunder koncenter af to eller flere valleproteiner, med indhold af valleproteiner på over 80 vægtprocent, beregnet på grundlag af tørstofindholdet), albuminater og andre albuminderivater:					
	- Ægalbumin:					
3502 11	-- Tørret					
3502 11 90	--- I andre tilfælde			III		
3502 19	-- I andre tilfælde					
3502 19 90	--- I andre tilfælde			III		
3502 20	- Mælkealbumin (lactalbumin):					
3502 20 91 og 3502 20 99	-- I andre tilfælde					III
ex 3505	Dextrin og anden modificeret stivelse (herunder forklistret og esterificeret stivelse); lim på basis af stivelse, dextrin eller anden modificeret stivelse, undtagen stivelse henhørende under pos. 3505 10 50	X	X			
3505 10 50	--- Stivelse, esterificeret eller etherificeret	X				
ex 3809	Efterbehandlingsmidler, acceleratorer til farvning eller til fiksering af farvestoffer samt andre produkter og præparater (f.eks. tilberedte appretur- og bejdsemidler), af den art, der anvendes i tekstil-, papir- eller læderindustrien eller i nærtstående industrier, ikke andetsteds tariferet:					
3809 10	- På basis af stivelse eller stivelsesprodukter	X	X			
ex 3824	Tilberedte bindemidler til støbeforme eller støbekerner; produkter fra kemiske og nærtstående industrier (herunder blandinger af naturprodukter), ikke andetsteds tariferet:					
3824 60	- Sorbitol, undtagen varer henhørende under pos. 2905 44	III			III	

BILAG III
Referencemængde som omhandlet i artikel 11

KN-kode	Varebeskrivelse	Blød hvede	Hård hvede	Majs	Sleben lang-kornet ris	Sleben rund-kornet ris	Byg	Hvidt sukker	Valle (produkt-gruppe 1)	Skummet-mælkspulver (produkt-gruppe 2)	Æg med skal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne:										
0710 40 00	– Sukkermajs										
	– – Kerner			100 ⁽¹⁾							
0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyringvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring:										
0711 90 30	– – – Sukkermajs										
	– – – – Kerner			100 ⁽¹⁾							
1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt:										
	– Pastaprodukter, ikke kogte, fyldte eller på anden måde tilberedt										
1902 11 00	– – Med indhold af æg										
	– – – Fremstillet af hård hvede, også med et indhold af andre kornsorter på 3 vægtprocent og derunder, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på ⁽²⁾										
	– – – – 0,95 vægtprocent og derunder		160 ⁽³⁾								⁽⁴⁾
	– – – – Over 0,95 vægtprocent, men ikke over 1,10 vægtprocent		150 ⁽³⁾								⁽⁴⁾
	– – – – Over 1,10 vægtprocent, men ikke over 1,30 vægtprocent		140 ⁽³⁾								⁽⁴⁾
	– – – – Over 1,30 vægtprocent		0								

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	--- I andre tilfælde, af korn: ---- Med et indhold af hård hvede på 80 vægtprocent og derover, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på ⁽²⁾: ----- 0,87 vægtprocent og derunder ----- Over 0,87 vægtprocent, men ikke over 0,99 vægtprocent ----- Over 0,99 vægtprocent, men ikke over 1,15 vægtprocent ----- Over 1,15 vægtprocent ---- Med et indhold af hård hvede på under 80 vægtprocent, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på ⁽²⁾: ----- 0,75 vægtprocent og derunder ----- Over 0,75 vægtprocent, men ikke over 0,83 vægtprocent ----- Over 0,83 vægtprocent, men ikke over 0,93 vægtprocent ----- Over 0,93 vægtprocent --- I andre tilfælde (undtagen af korn): se bilag II -- I andre tilfælde (dvs. uden indhold af æg): --- Fremstillet af hård hvede, også med et indhold af andre kornsorter på 3 vægtprocent og derunder, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på: ---- 0,95 vægtprocent og derunder ----- Over 0,95 vægtprocent, men ikke over 1,10 vægtprocent ----- Over 1,10 vægtprocent, men ikke over 1,30 vægtprocent ----- Over 1,30 vægtprocent	32 30 28 0 80 75 70 0	128 ⁽³⁾ 120 ⁽³⁾ 112 ⁽³⁾ 0 80 ⁽³⁾ 75 ⁽³⁾ 70 ⁽³⁾ 0 160 150 140 0								
1902 19											

⁽⁴⁾⁽⁴⁾⁽⁴⁾⁽⁴⁾⁽⁴⁾⁽⁴⁾

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	--- I andre tilfælde, af korn: ----- Med et indhold af hård hvede på 80 vægtprocent og derover, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på: ----- 0,87 vægtprocent og derunder 32 128 ----- Over 0,87 vægtprocent, men ikke over 0,99 vægtprocent 30 120 ----- Over 0,99 vægtprocent, men ikke over 1,15 vægtprocent 28 112 ----- Over 1,15 vægtprocent 0 0 ----- Med et indhold af hård hvede på under 80 vægtprocent, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på: ----- 0,75 vægtprocent og derunder 80 80 ----- Over 0,75 vægtprocent, men ikke over 0,83 vægtprocent 75 75 ----- Over 0,83 vægtprocent, men ikke over 0,93 vægtprocent 70 70 ----- Over 0,93 vægtprocent 0 0 --- I andre tilfælde (undtagen af korn): se bilag II - Couscous: -- Ikke tilberedt: ----- Fremstillet af hård hvede, også med indhold af andre kornsorter på 3 vægtprocent og derunder, og med et askeindhold (efter vægt af tørstoffet) på (?): ----- 0,95 vægtprocent og derunder 160 ----- Over 0,95 vægtprocent, men ikke over 1,10 vægtprocent 150 ----- Over 1,10 vægtprocent, men ikke over 1,30 vægtprocent 140 ----- Over 1,30 vægtprocent 0 --- I andre tilfælde (undtagen af hård hvede): se bilag II										

1902 40

1902 40 10

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1902 40 90	— — I andre tilfælde (tilberedt): se bilag II										
1904	Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes): korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariffæret:										
1904 10	— Varer fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter:										
ex 1904 10 30	— — Varer af ris:										
	— — — Puffed rice, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler					165					
1904 20	— Tilberedte næringsmidler fremstillet af ikke-ristede flager af korn eller af blandinger af ikke-ristede kornflager og ristede flager af korn eller ekspanderet korn:										
ex 1904 20 95	— — — Varer af ris:										
	— — — — Puffed rice, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler					165					
1904 90	— Andre varer:										
ex 1904 90 10	— — Ris:										
	— — — Forkogte ris ⁽¹⁾				120						
2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre:										
ex 2001 90 30	— — Sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)										
	— — — Kerner			100 ⁽¹⁾							
2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:										
ex 2004 90 10	— — Sukkermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)										
	— — — Kerner			100 ⁽¹⁾							

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
3824	Tilberedte bindemidler til støbeforme eller støbekerner; produkter fra kemiske og nærtstående industrier (herunder blandinger af naturprodukter), ikke andetsteds tariferet:										
3824 60	— Sorbitol, undtagen varer henhørende under pos. 2905 44:										
	— — I vandig opløsning:										
3824 60 11	— — — Med indhold af D-mannitol på 2 vægtprocent og derunder, beregnet på grundlag af indholdet af D-glucitol										
	— — — — Fremstillet af stivelsesholdige varer			169 ⁽⁷⁾				71 ⁽⁷⁾			
	— — — — Fremstillet af saccharose										
3824 60 19	— — — I andre tilfælde:										
	— — — — Fremstillet af stivelsesholdige varer			148 ⁽⁷⁾				71 ⁽⁷⁾			
	— — — — Fremstillet af saccharose										
3824 60 91	— — — Med indhold af D-mannitol på 2 vægtprocent og derunder, beregnet på grundlag af indholdet af D-glucitol:										
	— — — — Fremstillet af stivelsesholdige varer			242				102			
	— — — — Fremstillet af saccharose										
3824 60 99	— — — I andre tilfælde:										
	— — — — Fremstillet af stivelsesholdige varer			242				102			
	— — — — Fremstillet af saccharose										

⁽¹⁾ Denne mængde gælder for majs-kerner, hvis vandindhold er bragt ned på 72 vægtprocent.

⁽²⁾ Dette indhold bestemmes ved at subtrahere den del af asken, der stammer fra de tilsatte æg, fra varens totale askindhold på grundlag af 0,04 vægtprocent askindhold pr. 50 g, nedrundet til nærmeste 50 g.

⁽³⁾ Denne mængde nedskrives med 1,6 kg/100 kg pr. 50 g æg i skal (eller deres ækvivalent i andre æggevarer) pr. kg pastaproducter.

⁽⁴⁾ 5 kg/100 kg pr. 50 g æg i skal (eller deres ækvivalent i andre æggevarer) pr. kg pastaproducter, idet enhver mellemtilgængende mængde nedskrives til nærmeste 50 g.

⁽⁵⁾ Som forkogte ris anses slæben ris, der er ufuldstændig kogt og er blevet delvis dehydreret for at nedsætte kogetiden ved tilberedningen.

⁽⁶⁾ Denne mængde er beregnet for øl med en indbrygningsgrad på mellem 11 og 12 % Plato, begge tal inklusive. For øl med en indbrygningsgrad på under 11 % Plato nedsættes denne mængde for hver procent med 9 procent, idet indholdet i forvejen afrundes til den umiddelbart lavere procent. For øl med en indbrygningsgrad på over 12 % Plato forhøjes denne mængde for hver procent med 9 procent, idet det reelle indhold i forvejen afrundes til den umiddelbart højere procent.

⁽⁷⁾ De mængder, der er angivet i kolonne 5 og 9 for en vandig opløsning af D-glucitol (sorbitol), er beregnet for et tørstofindhold på 70 vægtprocent. For vandige opløsninger af sorbitol med et andet tørstofindhold øges eller mindskrives disse mængder i forhold til det faktiske tørstofindhold og afrundes til det umiddelbart lavere antal kg.

⁽⁸⁾ Den faste mængde er baseret på den anvendte mængde casein, idet der anvendes en faktor på 291 kg skummetmælk i pulverform (produktgruppe 2) pr. 100 kg casein.

⁽⁹⁾ Pr. hektoliter øl.

BILAG IV

**Varer, for hvilke mængden af basisproduktet kan fastsættes ved en kemisk analyse — samt den relevante tabel
som omhandlet i artikel 51**

KN-kode	Varebeskrivelse	Resultat af vareanalyse	Arten af basisprodukter, for hvilke der ydes restitution	Mængden af basisprodukter, for hvilke der ydes restitution (pr. 100 kg varer)
1	2	3	4	5
1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade):			
1704 10	– Tyggegummi, også overtrukket med sukker	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾	1. Hvidt sukker 2. Majs	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾
1704 90 30 til 1704 90 99	– – Andre varer	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. a) Med indhold af mælkfedt på under 12 vægtprocent b) Med indhold af mælkfedt på 12 vægtprocent og derover	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. a) Sødsmælkspulver (produktgruppe 3) b) Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg pr. 1 vægtprocent mælkfedt 3. b) 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkfedt
1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao			
1806 10	– Kakaopulver, tilsat sukker eller andre sødemidler	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾	1. Hvidt sukker 2. Majs	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾
1806 20	– Andre tilberedte varer, i blokke, plader eller stænger af vægt over 2 kg, eller flydende, i pastaform, i pulverform, som granulater eller lignende, i pakninger af nettovægt over 2 kg	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. a) Med indhold af mælkfedt på under 12 vægtprocent b) Med indhold af mælkfedt på 12 vægtprocent og derover	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. a) Sødsmælkspulver (produktgruppe 3) b) Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg pr. 1 vægtprocent mælkfedt 3. b) 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkfedt

1	2	3	4	5
1806 31 00 og 1806 32	– Andre varer, i blokke, plader eller stænger:	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. Mælkefedt	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. Sødsmælkspulver (produktgruppe 3)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. 3,85 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
1806 90	– Andre varer	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. a) Med indhold af mælkefedt på under 12 vægtprocent b) Med indhold af mælkefedt på 12 vægtprocent og derover	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. a) Sødsmælkspulver (produktgruppe 3) b) Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt 3. b) 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
ex 1901	Tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, gryn, groft mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakaopulver, såfremt dette udgør mindre end 40 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. a) Med indhold af mælkefedt på under 12 vægtprocent b) Med indhold af mælkefedt på 12 vægtprocent og derover	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. a) Sødsmælkspulver (produktgruppe 3) b) Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt b) 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt:			
ex 1902 11 00 og ex 1902 19	– Pastaprodukter, ikke kogte, fyldte eller på anden måde tilberedt, undtagen pastaprodukter med indhold udelukkende af kornprodukter og æg	Stivelse (eller dextrin) på basis af blød hvede	Blød hvede	1,75 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin) på basis af hvede
1902 20	– Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt			
1902 20 91 til 1902 20 99	– – I andre tilfælde	Stivelse (eller dextrin) på basis af blød hvede	Blød hvede	1,75 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin) på basis af hvede

1	2	3	4	5
1902 30	– Andre pastaprodukter	Stivelse (eller dextrin) på basis af blød hvede	Blød hvede	1,75 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin) på basis af hvede
1902 40 90	– – (Couscous) I andre tilfælde	Stivelse (eller dextrin) på basis af blød hvede	Blød hvede	1,75 kg pr. 1 vægtprocent stivelse (eller dextrin) på basis af hvede
1903 00 00	Tapioka og tapiokaerstatninger fremstillet af stivelse, i form af flager, gryn, perlegryn, sigtemel og lign.	Stivelse (eller dextrin)	Majs	1,83 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin)
1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse			
1905 10 00	– Knækbrød	Stivelse (eller dextrin)	Rug	2,09 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin)
1905 31	– – Søde kiks, biskuitter og småkager	1. Saccharose ⁽¹⁾	1. Hvidt sukker	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾
1905 32	– – Vafler	2. Glucose ⁽²⁾	2. Majs	2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾
		3. Stivelse (eller dextrin)	3. Blød hvede	3. 1,75 kg pr. 1 vægtprocent stivelse (eller dextrin) på basis af hvede
		4. Mælkefedt	4. Smør (produktgruppe 6)	4. 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
1905 40	– Tvebakker og kryddere, ristet brød og lignende ristede varer	Stivelse (eller dextrin)	Blød hvede	1,75 kg pr. 1 vægtprocent stivelse (eller dextrin) på basis af hvede
1905 90	– Andre varer:			
1905 90 20	– – Kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse	Stivelse (eller dextrin)	Majs	1,83 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin)

1	2	3	4	5
1905 90 30	--- Brød, uden tilsætning af honning, æg, ost eller frugt, og med et indhold i tør tilstand på ikke over 5 vægtprocent sukker og ikke over 5 vægtprocent fedt	Stivelse (eller dextrin)	Blød hvede	1,75 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin) på basis af hvede
1905 90 45 til 1905 90 90	--- Andre varer	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. Stivelse (eller dextrin) 4. Mælkefedt	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. Blød hvede 4. Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. 1,75 kg pr. 1 vægtprocent vandfri stivelse (eller dextrin) på basis af hvede 4. 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
2105	Konsumis, også med indhold af kakao	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. Mælkefedt	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet:			
2106 90	- Andre varer			
	--- Andre varer:			
2106 90 98	--- I andre tilfælde	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾ 3. Mælkefedt	1. Hvidt sukker 2. Majs 3. Smør (produktgruppe 6)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾ 3. 1,22 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt
2202	Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret, og andre ikke - alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt - og grøntsagssaft henholdende under pos. 2009;			

1	2	3	4	5
2202 10 00	– Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾	1. Hvidt sukker 2. Majs	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾
2202 90	– Andre varer:			
2202 90 10	– Uden indhold af varer henhørende under pos. 0401 – 0404 eller fedt af varer henhørende under pos. 0401 – 0404:	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Glucose ⁽²⁾	1. Hvidt sukker 2. Majs	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg pr. 1 vægtprocent glucose ⁽²⁾
2202 90 91 til 2202 90 99	– I andre tilfælde	1. Saccharose ⁽¹⁾ 2. Mælkefedt	1. Hvidt sukker 2. Sødsmålpulver (produktgruppe 3)	1. 1 kg pr. 1 vægtprocent saccharose ⁽¹⁾ 2. 3,85 kg pr. 1 vægtprocent mælkefedt

⁽¹⁾ Saccharoseindholdet i varen (i uforarbejdet stand), plus saccharoseækvivalenten, af enhver blanding af glucose og fructose (summen af glucose- og fructoseindholdet multipliceret med 0,95), som angives (uanset i hvilken form) eller findes i varen. Hvis fructoseindholdet i varen er mindre end glucoseindholdet, medtages i ovennævnte beregning dog kun en glucosemængde, der vægtemæssigt svarer til fructosemængden.

⁽²⁾ Glucose, som ikke er indeholdt i saccharose, jf. fodnote ⁽¹⁾.
NB: Når tilstedeværelsen af et hydrolysat af lactose angives, og/eller der konstateres galactose blandt de tilstedeværende sukkerarter, fratrækkes den med galactosen ækvivalente glucosemængde den samlede glucosemængde, for nogen anden beregning foretages.

BILAG V

Koefficienter for omregning af de i artikel 8 anførte produkter til basisprodukter

KN-kode	Forarbejdet landbrugsprodukt	Koefficient	Basisprodukt
1101 00 11	Hvedemel af hård hvede med et askeindhold pr. 100 g på: — 0 til 900 mg — 901 til 1 900 mg	1,33 1,09	Hård hvede Hård hvede
1101 00 15 og 1101 00 90	Hvedemel af blød hvede og mel af blandsæd af hvede og rug med et askeindhold pr. 100 g på: — 0 til 900 mg — 901 til 1 900 mg	1,33 1,09	Blød hvede Blød hvede
1102 10 00	Rugmel med et askeindhold pr. 100 g på: — 0 til 1 400 mg — 1 401 til 2 000 mg	1,37 1,08	Rug Rug
1102 20 10	Majsmel med et fedtindhold på 1,5 vægtprocent og derunder	1,20	Majs
1102 20 90	Majsmel med et fedtindhold på over 1,5 vægtprocent	1,10	Majs
1102 30 00	Rismel	1,00	Brudris
1102 90 10	Bygmel	1,20	Byg
1102 90 30	Havremel	1,20	Havre
1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede	1,42	Hård hvede
ex 1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede med et askeindhold pr. 100 g på 600 mg og derunder	1,37	Blød hvede
1103 13 10	Gryn og groft mel af majs med et fedtindhold på 1,5 vægtprocent og derunder	1,20	Majs
1103 13 90	Gryn og groft mel af majs med et fedtindhold på over 1,5 vægtprocent	1,20	Majs
1103 19 10	Gryn og groft mel af rug	1,00	Rug
1103 19 30	Gryn og groft mel af byg	1,55	Byg
1103 19 40	Gryn og groft mel af havre	1,80	Havre
1103 19 50	Gryn og groft mel af ris	1,00	Brudris
1103 20 10	Pellets af rug	1,00	Rug
1103 20 20	Pellets af byg	1,02	Byg
1103 20 30	Pellets af havre	1,00	Havre
1103 20 40	Pellets af majs	1,00	Majs
1103 20 50	Pellets af ris	1,00	Brudris
1103 20 60	Pellets af hvede	1,02	Blød hvede
1104 12 90	Flager af havre	1,80	Havre

KN-kode	Forarbejdet landbrugsprodukt	Koefficient	Basisprodukt
1104 19 10	Korn, valset eller i flager, af hvede	1,02	Blød hvede
1104 19 30	Korn, valset eller i flager, af rug	1,40	Rug
1104 19 50	Korn, valset eller i flager, af majs	1,44	Majs
1104 19 69	Flager af byg	1,40	Byg
1104 19 91	Flager af ris	1,00	Brudris
1104 22 20	Afskallet korn af havre	1,60	Havre
1104 22 30	Afskallet og skåret eller knust korn af havre	1,70	Havre
1104 23 10	Afskallet korn af majs, også skåret eller knust	1,30	Majs
1104 29 01	Afskallet korn af byg	1,50	Byg
1104 29 03	Afskallet og skåret eller knust korn af byg	1,50	Byg
1104 29 05	Afrundet korn (perlegryn), af byg	1,60	Byg
1104 29 11	Afskallet korn af hvede, også skåret eller knust	1,02	Blød hvede
1104 29 51	Knust korn af hvede	1,00	Blød hvede
1104 29 55	Knust korn af rug	1,00	Rug
1104 30 10	Kim af hvede, hele, valset, i flager eller formalet	0,25	Blød hvede
1104 30 90	Kim af andre kornsorter, hele, valset, i flager eller formalet	0,25	Majs
1107 10 11	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	1,78	Blød hvede
1107 10 19	Malt af hvede, ikke brændt, i andre tilfælde	1,27	Blød hvede
1107 10 91	Malt af andre kornsorter, ikke brændt, formalet	1,78	Byg
1107 10 99	Malt af andre kornsorter, ikke brændt, i andre tilfælde	1,27	Byg
1107 20 00	Brændt malt	1,49	Byg
1108 11 00	Hvedestivelse	2,00	Blød hvede
1108 12 00	Majsstivelse	1,60	Majs
1108 13 00	Kartoffelstivelse	1,60	Majs
1108 19 10	Risstivelse	1,52	Brudris
ex 1108 19 90	Byg- eller havrestivelse	1,60	Majs
1702 30 51	Glucose og glucosesirup ⁽¹⁾ , uden indhold af fructose eller med et fructoseindhold i tør tilstand på under 20 vægtprocent, med et glucoseindhold i tør tilstand på 99 vægtprocent og derover, i form af hvidt krystal-linsk pulver, også agglomereret	2,09	Majs
1702 30 59	Glucose og glucosesirup ⁽¹⁾ , uden indhold af fructose eller med et fructoseindhold i tør tilstand på under 20 vægtprocent, med et glucoseindhold i tør tilstand på 99 vægtprocent og derover, i andre tilfælde	1,60	Majs

KN-kode	Forarbejdet landbrugsprodukt	Koefficient	Basisprodukt
1702 30 91	Glucose og glucosesirup ⁽¹⁾ , uden indhold af fructose eller med et fructoseindhold i tør tilstand på under 20 vægtprocent, i andre tilfælde, i form af hvidt krystallinsk pulver, også agglomereret	2,09	Majs
1702 30 99	Glucose og glucosesirup ⁽¹⁾ , uden indhold af fructose eller med et fructoseindhold i tør tilstand på under 20 vægtprocent, i andre tilfælde	1,60	Majs
1702 40 90	Glucose og glucosesirup ⁽¹⁾ , med et fructoseindhold i tør tilstand på 20 vægtprocent og derover, men under 50 vægtprocent	1,60	Majs
ex 1702 90 50	Maltodextrin, hvidt, i fast form, også agglomereret	2,09	Majs
ex 1702 90 50	Maltodextrin og maltodextrinsirup, i andre tilfælde	1,60	Majs
1702 90 75	Karamel, i form af pulver, også agglomereret	2,19	Majs
1702 90 79	Karamel, i andre tilfælde	1,52	Majs
2106 90 55	Sirup af glucose eller maltodextrin, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	1,60	Majs

⁽¹⁾ Ekskl. isoglucose.

BILAG VI

Anvisninger vedrørende ansøgning om og udstedelse og anvendelse af restitutionslicenser**I. ANSØGNING OM RESTITUTIONSLICENS**

Blanketten »Eksportlicens eller forudfastsættelsesattest« forsynes med følgende stempelafttryk: »Restitutionslicens — varer uden for bilag I«. Dette kan gøres elektronisk.

Ansøgeren udfylder rubrik 4, 8, 17 og 18 og i givet fald rubrik 7. I rubrik 17 og 18 angives beløbet i euro.

Rubrik 13-16 udfyldes ikke

Ansøgeren anfører i rubrik 20, om han kun har til hensigt at anvende restitutionslicensen i den medlemsstat, der har udstedt den, eller om han ønsker en licens, der er gyldig i hele Fællesskabet.

Ansøgeren anfører i rubrik 20 ved hjælp af angivelsen »artikel 33« eller med en anden angivelse, som de kompetente myndigheder tillader, at ansøgningen vedrører en licens i henhold til artikel 33, eller ved angivelsen »artikel 38« eller ved anden angivelse, som de kompetente myndigheder tillader, at anmodningen vedrører en licens i henhold til artikel 38.

Ansøgeren anfører stedet og datoen for ansøgningen om restitutionslicens og underskriver den.

II. ANSØGNING OM FORUDFASTSÆTTELSE — ANSØGNING OM PARTIALLICENS**1. Ansøgning om forudfastsættelse samtidig med ansøgning om restitutionslicens**

Se afsnit I (ansøgeren udfylder rubrik 8).

2. Ansøgning om forudfastsættelse efter restitutionslicensens udstedelse

I dette tilfælde udfyldes en ansøgning, idet følgende oplysninger angives:

— I rubrik 1 og 2 anføres navnet på den myndighed, der har udstedt den restitutionslicens, for hvilken der ansøges om forudfastsættelse, samt nummeret på den pågældende licens.

— I rubrik 4 anføres navnet på licensens indehaver.

— I rubrik 8 sættes der kryds ved »JA«.

3. En ansøgning om en partiallicens skal indeholde følgende oplysninger:

— I rubrik 1 og 2 anføres navnet på den myndighed, der har udstedt den restitutionslicens, på grundlag af hvilken der ansøges om partiallicens, samt nummeret på den oprindelige licens.

— I rubrik 4 anføres navnet på restitutionslicensens indehaver.

— I rubrik 17 og 18 anføres det beløb i euro, for hvilket der ansøges om udstedelse af en partiallicens.

III. UDSTEDELSE AF RESTITUTIONSLICENSER MED FORUDFASTSÆTTELSE, SOM KAN ANVENDES I HELE FÆLLESSKABET, OG UDSTEDELSE AF PARTIALLICENSER

Eksemplar nr. 1 og 2 udfærdiges i overensstemmelse med modellerne i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000.

Blanketten »Eksportlicens eller forudfastsættelsesattest« forsynes med følgende stempelafttryk: »Restitutionslicens — varer uden for bilag I«.

Blanketten udfyldes som følger:

- a) I rubrik 1 anføres navnet på den udstedende myndighed og dennes adresse. I rubrik 2 eller rubrik 23 anføres det af den udstedende myndighed tildelte restitutionslicensnummer.

For partiallicensers vedkommende anføres i rubrik 3 bemærkningen »PARTIALLICENS« med fede typer og versaler.

- b) I rubrik 4 anføres navnet på indehaveren og dennes fuldstændige adresse.
- c) Rubrik 6 udstreges.
- d) I rubrik 10 anføres datoen for indgivelsen af restitutionslicensansøgningen, og i rubrik 11 anføres beløbet for den i henhold til artikel 43 stillede sikkerhed.
- e) I rubrik 12 anføres sidste gyldighedsdag.
- f) Rubrik 13 til 16 udstreges.
- g) Rubrik 17 og 18 udfyldes på grundlag af det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 33 til 38.
- h) Rubrik 19 udstreges.
- i) I rubrik 20 anføres eventuelle bemærkninger, som er anført i ansøgningen.
- j) Rubrik 21 udfyldes i overensstemmelse med ansøgningen.
- k) I rubrik 22 anføres »Til brug fra den...«, jf. artikel 33 eller 38.
- l) Rubrik 23 udfyldes.
- m) Rubrik 24 udstreges.

IV. UDSTEDELSE AF RESTITUTIONSLICENSER UDEN FORUDFASTSÆTTELSE, SOM KAN ANVENDES I HELE FÆLLESSKABET

Disse restitutionslicenser udfærdiges som de under afsnit III nævnte licenser.

Rubrik 21 udstreges.

Hvis indehaveren af en sådan restitutionslicens senere ansøger om forudfastsættelse af restitutionssatserne, skal han tilbagelevere den oprindelige licens samt de partiallicenser, der eventuelt allerede er udstedt. Bemærkningen »Restitution gyldig den [dato], forudfastsat den [dato]« anføres i licensens rubrik 22.

V. RESTITUTIONSLICENSERNES ANVENDELSE

Ved opfyldelsen af udførselsformaliteterne angives nummeret på den eller de restitutionslicenser, der danner grundlag for restitutionsanmodningen, i det administrative enhedsdokument.

Er tolldokumentet ikke et administrativt enhedsdokument, skal nummeret på den eller de licenser, der danner grundlag for ansøgningen om restitution, anføres i det nationale dokument.

BILAG VII

Omregningskoefficienter til brug for fastlæggelse af referencemængden som omhandlet i Artikel 7 og 9

1. 6,06 kg af ledeproduktet i produktgruppe 1 svarer til 100 kg valle, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 2.
2. 9,1 kg af ledeproduktet i produktgruppe 2 svarer til 100 kg mejeriprodukter, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 3, litra a).
3. 1,01 kg af ledeproduktet i produktgruppe 2 svarer til 1 vægtprocent fedtfrit tørstof i 100 kg mejeriprodukter, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 6, eller artikel 3, stk. 4, andet afsnit, litra a).
4. 0,8 kg af ledeproduktet i produktgruppe 2 svarer til 1 vægtprocent fedtfrit tørstof i 100 kg ost, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 6.
5. 3,85 kg af ledeproduktet i produktgruppe 3 svarer til 1 vægtprocent mælkefedt i 100 kg af et mejeriprodukt, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 4, og som har et indhold af mælkefedt i tørstoffet på 27 vægtprocent og derunder.

På anmodning af den pågældende part svarer 3,85 kg af ledeproduktet i produktgruppe 3 dog til 1 vægtprocent mælkefedt i 100 kg flydende mælk, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 4, første afsnit, litra a), og som har et indhold af mælkefedt i den flydende mælk på 3,2 vægtprocent og derunder.

6. 100 kg af ledeproduktet i produktgruppe 3 svarer til 100 kg tørstof i et af de mejeriprodukter, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 4, og som har et indhold af mælkefedt i tørstoffet på over 27 vægtprocent.

På anmodning af den pågældende part svarer 12,32 kg af ledeproduktet i produktgruppe 3 dog til 100 kg flydende mælk, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 4, første afsnit, litra a), og som har et indhold af mælkefedt i den flydende mælk på over 3,2 vægtprocent.

7. 1,22 kg af ledeproduktet i produktgruppe 6 svarer til 1 vægtprocent mælkefedt i 100 kg af et mejeriprodukt, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 5.
8. 1,22 kg af ledeproduktet i produktgruppe 6 svarer til 1 vægtprocent mælkefedt i 100 kg af et mejeriprodukt, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 6, eller artikel 3, stk. 4, andet afsnit, litra b).
9. 0,8 kg af ledeproduktet i produktgruppe 6 svarer til 1 vægtprocent mælkefedt i 100 kg ost, der er ligestillet med dette ledeprodukt ifølge artikel 3, stk. 6.
10. 77,5 kg sleben, rundkornet ris svarer til 100 kg afskallet, rundkornet ris, jf. artikel 3, stk. 7.
11. 69 kg sleben, langkornet ris svarer til 100 kg afskallet, middel- eller langkornet ris, jf. artikel 3, stk. 7.
12. 93,9 kg sleben, rundkornet ris svarer til 100 kg delvis sleben, rundkornet ris, jf. artikel 3, stk. 7.
13. 93,3 kg sleben, langkornet ris svarer til 100 kg delvis sleben, middel- eller langkornet ris, jf. artikel 3, stk. 7.
14. 92 kg hvidt sukker svarer til 100 kg råsukker, jf. artikel 3, stk. 8, litra a).

15. 1 kg hvidt sukker for hver 1 % saccharose svarer til 100 kg sukker, jf. artikel 3, stk. 8, litra b).
 16. 1 kg hvidt sukker for hver 1 % saccharose (eventuelt forhøjet med indholdet af andet til saccharose omregnet sukker), bestemt i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95, svarer til 100 kg af en af de i artikel 3, stk. 8, litra c), omhandlede varer, som opfylder betingelserne i nævnte artikel 3.
 17. 100 kg hvidt sukker svarer til 100 kg tørstof bestemt i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 i isoglucose eller isoglucosesirup som omhandlet i artikel 3, stk. 8, litra d), der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95.
-

BILAG VIII

Angivelser som omhandlet i artikel 27

De i artikel 27 omhandlede angivelser er som følger:

- på spansk: retrocesión al titular, el ...
 - på tjekkisk: práva převedena zpět na držitele ...
 - på dansk: tilbageføring til indehaveren den ...
 - på tysk: Rückübertragung auf den Bescheinigungsinhaber am ...
 - på estisk: omanikule tagastatud õigused
 - på græsk: εκ νέου παραχώρηση στο δικαιούχο στις ...
 - på engelsk: rights transferred back to the titular holder on [date]
 - på fransk: rétrocession au titulaire le ...
 - på italiensk: retrocessione al titolare in data ...
 - på lettisk: tiesības nodotas atpakaļ to nominālajam īpašniekam ...
 - på litauisk: teisės grąžintos pradiniam turėtojiui ...
 - på ungarsk: A jogok ...-tól az eredeti jogosultra szálltak vissza
 - på nederlandsk: aan de titularis geretrocedeerd op ...
 - på polsk: prawa przywrócone prawowitemu posiadaczowi ...
 - på portugisisk: retrocessão ao titular em ...
 - på slovakisk: práva prenesené späť na držiteľa ...
 - på slovensk: Pravice, prenesene nazaj na imetnika ...
 - på finsk: palautus todistuksenhaltijalle ...
 - på svensk: återbördad till licensinnehavaren den ...
-

BILAG IX

Sammenligningstabel

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1520/2000	Forordning (EF) nr. 3223/93	Forordning (EØF) nr. 3615/92
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1		
Artikel 1, stk. 2	Artikel 18		
Artikel 1, stk. 3	Artikel 4, stk. 4		
Artikel 2, stk. 1, nr. 1)	Artikel 1, stk. 2, litra a)		
Artikel 2, stk. 1, nr. 2)	—	—	—
Artikel 2, stk. 1, nr. 3)	Artikel 1, stk. 2, litra d) (delvis)		
Artikel 2, stk. 1, nr. 4)			Artikel 1, stk. 2, litra c) og d)
Artikel 2, stk. 1, nr. 5)			Artikel 1, stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 1, nr. 6)			Artikel 1, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 2			Artikel 1, stk. 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 1, stk. 3, litra a)		
Artikel 3, stk. 2	Artikel 1, stk. 3, litra b)		
Artikel 3, stk. 3	Artikel 1, stk. 3, litra c)		
Artikel 3, stk. 4, første afsnit	Artikel 1, stk. 3, litra d)		
Artikel 3, stk. 4, andet afsnit	Artikel 1, stk. 4		
Artikel 3, stk. 5	Artikel 1, stk. 3, litra e)		
Artikel 3, stk. 6	Artikel 1, stk. 3, litra f)		
Artikel 3, stk. 7	Artikel 1, stk. 3, litra g) (ændret)		
Artikel 3, stk. 8	Artikel 1, stk. 3, litra h)		
Artikel 4	Artikel 16, første afsnit, første punktum		
Artikel 5, stk. 1	Artikel 2, stk. 1		
Artikel 5, stk. 2	Artikel 2, stk. 3		
Artikel 5, stk. 3	Artikel 2, stk. 4		
Artikel 6	Artikel 3, stk. 1, indledende sætning		
Artikel 7	Artikel 3, stk. 1, litra a)		
Artikel 8	Artikel 3, stk. 1, litra b)		
Artikel 9	Artikel 3, stk. 1, litra c)		
Artikel 10	Artikel 3, stk. 2		
Artikel 11	Artikel 3, stk. 3 (ændret)		
Artikel 12			Artikel 1, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 13			Artikel 1, stk. 4, litra c), d), e) og f)
Artikel 14	Artikel 4, stk. 1, første og tredje afsnit		

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1520/2000	Forordning (EF) nr. 3223/93	Forordning (EØF) nr. 3615/92
Artikel 15, stk. 1	Artikel 4, stk. 2, litra a) til e)		
Artikel 15, stk. 2	Artikel 4, stk. 3		
Artikel 15, stk. 3	Artikel 4, stk. 5		
Artikel 16, stk. 1	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit		
Artikel 16, stk. 2	Artikel 2, stk. 2		
Artikel 17	Artikel 4, stk. 6, litra a)		
Artikel 18, stk. 1	Artikel 4, stk. 6, litra b)		
Artikel 18, stk. 2	Artikel 4, stk. 6, litra c)		
Artikel 18, stk. 3	Artikel 4, stk. 6, litra d)		
Artikel 19, stk. 1	Artikel 4, stk. 7		
Artikel 19, stk. 2	Artikel 4, stk. 8		
Artikel 19, stk. 3	Artikel 4, stk. 9		
Artikel 20, stk. 1	Artikel 5, stk. 1 (ændret)		
Artikel 20, stk. 2	Artikel 5, stk. 2		
Artikel 20, stk. 3	Artikel 9, stk. 2, sjette afsnit		
Artikel 21	Artikel 16, stk. 3, fjerde afsnit		
Artikel 22, stk. 1	Artikel 1, stk. 2, litra b)		
Artikel 22, stk. 2,	Artikel 6, stk. 1		
Artikel 22, stk. 3	Artikel 6, stk. 2		
Artikel 23, stk. 1	Artikel 15, stk. 1, første afsnit		
Artikel 23, stk. 2	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit		
Artikel 23, stk. 3	Artikel 15, stk. 2 (ændret)		
Artikel 23, stk. 4	Artikel 15, stk. 3		
Artikel 24, stk. 1	Artikel 7, stk. 1		
Artikel 24, stk. 2	Artikel 6, stk. 4, og bilag F, afsnit V		
Artikel 25	Artikel 6, stk. 5, og artikel 6, stk. 1, første afsnit		
Artikel 26	Artikel 6, stk. 3		
Artikel 27, stk. 1	Artikel 6a, stk. 1		
Artikel 27, stk. 2	Artikel 6a, stk. 1a		
Artikel 27, stk. 3	Artikel 6a, stk. 2		
Artikel 28, stk. 1	Artikel 6a, stk. 3 (ændret)		
Artikel 28, stk. 2	Artikel 6a, stk. 4		
Artikel 29	Artikel 7, stk. 2		
Artikel 30	Bilag F, afsnit II, punkt 3		

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1520/2000	Forordning (EF) nr. 3223/93	Forordning (EØF) nr. 3615/92
Artikel 31, stk. 1	Artikel 7, stk. 3		
Artikel 31, stk. 2, første afsnit	Artikel 7, stk. 4, første afsnit		
Artikel 31, stk. 2, andet og tredje afsnit	Artikel 7, stk. 4, andet afsnit		
Artikel 31, stk. 2, fjerde afsnit	Artikel 7, stk. 5, andet afsnit		
Artikel 31, stk. 3	Artikel 7, stk. 4, tredje afsnit (ændret)		
Artikel 32	Bilag F, afsnit VI, punkt 2 til 5		
Artikel 33	Artikel 8, stk. 1		
Artikel 34	Artikel 8, stk. 2		
Artikel 35	Artikel 8, stk. 3 (ændret)		
Artikel 36	Artikel 8, stk. 4		
Artikel 37, stk. 1	Artikel 8, stk. 5		
Artikel 37, stk. 2	Artikel 8, stk. 6 (ændret)		
Artikel 37, stk. 3	Artikel 8, stk. 7 (ændret)		
Artikel 38	Artikel 8, stk. 10 (ændret)		
Artikel 39, stk. 1	Artikel 9, stk. 1 (ændret)		
Artikel 39, stk. 2	Artikel 9, stk. 2, første og andet afsnit (ændret)		
Artikel 40	Artikel 10		
Artikel 41	Artikel 10a (ændret)		
Artikel 42	—	—	—
Artikel 43	Artikel 11		
Artikel 44	Artikel 12, stk. 1-4 (ændret)		
Artikel 45	Artikel 12, stk. 5 (ændret)		
Artikel 46	Artikel 14, stk. 1, første afsnit (ændret)		
Artikel 47, stk. 1	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit		
Artikel 47, stk. 2	Artikel 14, stk. 2, første og andet afsnit		
Artikel 47, stk. 3	Artikel 14, stk. 2, tredje afsnit (ændret)		
Artikel 48	Artikel 14, stk. 3 (ændret)		
Artikel 49, stk. 1	Artikel 16, stk. 1, første afsnit, andet punktum		
Artikel 49, stk. 2	Artikel 16, stk. 1, andet, tredje og fjerde afsnit		
Artikel 49, stk. 3	Artikel 16, stk. 1, femte afsnit		

Denne forordning	Forordning (EF) nr. 1520/2000	Forordning (EF) nr. 3223/93	Forordning (EØF) nr. 3615/92
Artikel 50	Artikel 16, stk. 2		
Artikel 51	Artikel 16, stk. 3, første, andet og tredje afsnit		
Artikel 52, stk. 1	Artikel 16, stk. 4 (ændret)		
Artikel 52, stk. 2	Artikel 16, stk. 5		
Artikel 52, stk. 3	Artikel 16, stk. 6		
Artikel 52, stk. 4	Artikel 16, stk. 10		
Artikel 52, stk. 5	Artikel 16, stk. 7		
Artikel 53	Artikel 17 (ændret)		
Artikel 54, stk. 1	Artikel 16, stk. 8		
Artikel 54, stk. 2	Artikel 16, stk. 9		
Artikel 55, stk. 1	Artikel 13, stk. 4 (ændret)		
Artikel 55, stk. 2	—	—	—
Artikel 56, stk. 1	—	Artikel 1, artikel 3, stk. 1 (ændret), og artikel 3, stk. 2 (ændret)	
Artikel 56, stk. 2	Artikel 13, stk. 2		
Artikel 56, stk. 3	Artikel 13, stk. 3		
Artikel 57	—	—	—
Artikel 58	—	—	—
Bilag I	Bilag A	Bilag B	
Bilag II	Bilag B		
Bilag III	Bilag C		
Bilag IV	Bilag D		
Bilag V	Bilag E		
Bilag VI	Bilag F (delvis)		
Bilag VII	Artikel 3, stk. 1, litra a), omreg- ningssatser (ændret)		
Bilag VIII	Artikel 6a, stk. 2 (angivelser)		
Bilag IX	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1044/2005**af 4. juli 2005****om ændring af forordning (EF) nr. 2808/98 for så vidt angår fastsættelsen af den udløsende begivenhed for vekselkursen for støtte henhørende under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1782/2003 og om ændring af forordning (EF) nr. 1973/2004**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 145, litra c), og

ud fra følgende betragtninger

- (1) Forordning (EF) nr. 1782/2003 har indført en ordning med direkte støtte, hvis udbetaling er baseret på en enkeltbetalingsansøgning, og hvis beløb altid er angivet i euro.
- (2) Da de udløsende begivenheder for vekselkursen for visse af støtteordningerne i forordning (EF) nr. 1782/2003 ikke er fastsat, bør der fastsættes en ensartet udløsende begivenhed, som er direkte knyttet til de ansøgninger, som støttemodtagerne indgiver. For at skabe konsekvens og gennemskuelighed for modtagerne skal denne ensartede udløsende begivenhed fastsættes til en dato, der ligger så tæt som muligt ved begyndelsestidspunktet for den betalingsperiode, der er indført ved førnævnte forordning, og for at kontrollen med vekselkursernes anvendelse bliver så enkel og effektiv som muligt, bør den endvidere fastsættes inden begyndelsen af det regnskabsår, hvori betalinger skal foretages.
- (3) Der bør derfor ske en ensartet fastsættelse af den udløsende begivenhed for alle støtteordninger, der henhører under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1782/2003, ved at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 2808/98 af 22. december 1998 om gennemfø-

relsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren ⁽³⁾, således at alle eksisterende bestemmelser vedrørende de udløsende begivenheder, der er fastsat i gennemførelsesforordningerne til forordning (EF) nr. 1782/2003, ophæves.

- (4) For at de erhvervsdrivende kan få kendskab til de ændrede bestemmelser i tilstrækkelig god tid, inden betalingerne påbegyndes, bør det ligeledes fastsættes, at nærværende forordning anvendes fra den 1. august 2005.
- (5) Da visse udløsende begivenheder allerede er blevet fastsat for 2005 til en dato inden den 1. august 2005, bør det fastsættes, at disse udløsende begivenheder i en overgangsperiode fortsat finder anvendelse for 2005.
- (6) Forordning (EF) nr. 2808/98 bør derfor ændres, og det samme gælder Kommissionens forordning (EF) nr. 1973/2004 af 29. oktober 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår støtteordningerne i henhold til afsnit IV og IVA i nævnte forordning og anvendelse af udtagne arealer til produktion af råvarer ⁽⁴⁾.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 4 i forordning (EF) nr. 2808/98 foretages følgende ændringer:

1) Stk. 1 affattes således:

»1. For de støtteordninger, der er omhandlet i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ^(*), er den udløsende begivenhed for vekselkursen den 1. oktober i det år, for hvilket støtten ydes.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.«

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 394/2005 (EUT L 63 af 10.3.2005, s. 17).

⁽³⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 36. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1250/2004 (EUT L 237 af 8.7.2004, s. 13).

⁽⁴⁾ EUT L 345 af 20.11.2004, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 794/2005 (EUT L 134 af 27.5.2005, s. 6).

2) Stk. 3 affattes således:

»3. Den vekselkurs, der skal anvendes i forbindelse med stk. 2, er lig med gennemsnittet, beregnet *pro rata temporis*, af de vekselkurser, der gælder i måneden forud for datoen for den udløsende begivenhed. Gennemsnittet af vekselkurserne fastsættes af Kommissionen i måneden efter datoen for den udløsende begivenhed.«

Artikel 2

Artikel 21, stk. 3, artikel 86 og artikel 128 i forordning (EF) nr. 1973/2004 om fastsættelsen af den udløsende begivenhed for vekselkursen og/eller om reglerne vedrørende beregningen af

vekselkursen for støtten til stivelseskartofler, for præmierne for får og geder og for betalingerne for oksekød, udgår.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2005. For de støtteordninger, der er omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1782/2003, og for hvilke den udløsende begivenhed for vekselkursen for 2005 er fastsat til en dato før den 1. august 2005, gælder den således fastsatte udløsende begivenhed dog fortsat for 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2005.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1045/2005

af 4. juli 2005

om ændring af forordning (EF) nr. 2760/98 om gennemførelse af et program for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa ⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd besluttede på sit møde i Bruxelles den 17. og 18. juni 2004 at godkende Kroatien som medlemskabskandidat og anmodede Kommissionen om at fastlægge en førtilrædelsesstrategi for Kroatien, der omfatter de nødvendige instrumenter.
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 2257/2004 af 20. december 2004 fastsætter, at Kroatien pr. 2. januar 2005 tilhører den gruppe af lande, der er omfattet af Phare-førtilrædelsesinstrumentet.
- (3) Forordning (EF) nr. 2760/98 ⁽²⁾ bør derfor ændres, således at Phare-programmet for grænseoverskridende

samarbejde også kommer til at omfatte Kroatiens grænser til nabolandene.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra Udvalget for Bistand til Den Økonomiske Omstrukturering i Landene i Central- og Østeuropa —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2760/98 tilføjes følgende litra:

- »c) Kroatien og Italien, Kroatien og Slovenien, Kroatien og Ungarn, Kroatien og Serbien og Montenegro, Kroatien og Bosnien-Hercegovina«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2005.

På Kommissionens vegne

Olli REHN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2257/2004 (EUT L 389 af 30.12.2004, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 345 af 19.12.1998, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1822/2003 (EUT L 267 af 17.10.2003, s. 9).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1046/2005

af 4. juli 2005

om ændring af forordning (EF) nr. 958/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/286/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Republikken Bulgarien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/286/EF af 8. april 2003 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bulgarien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2,

under henvisning til Rådets og Kommissionens afgørelse 2005/430/EF af 18. april 2005 om indgåelse af tillægsprotokollen til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side for at tage hensyn til Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med afgørelse 2003/286/EF har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre toldkontingenter, der er fritaget for importtold, for hvede og blandsæd af hvede og rug, hvedegluten samt majs indført fra Bulgarien. For høståret 2003/04 har disse kontingenter været på henholdsvis 250 000 tons og 80 000 tons.

Kommissionens forordning (EF) nr. 958/2003 ⁽³⁾ har indført gennemførelsesbestemmelser vedrørende forvaltningen af disse kontingenter.

- (2) I overensstemmelse med afgørelse 2005/430/EF har Fællesskabet forpligtet sig til fra den 1. juli 2005 at forhøje det kontingent, der er fritaget for importtold, for hvede og blandsæd af hvede og rug samt hvedegluten indført fra Bulgarien til 352 000 tons, med en årlig forhøjelse på 32 000 tons. Bilag I til forordning (EF) nr. 958/2003 bør tilpasses for at tage hensyn til denne forhøjelse.
- (3) Forordning (EF) nr. 958/2003 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 958/2003 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2005.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 102 af 24.4.2003, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 155 af 17.6.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 136 af 4.6.2003, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 777/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 50).

BILAG

»BILAG I

Liste over produkter fra Bulgarien som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 2

KN-kode	Kontingent-løbenummer	Varebeskrivelse	Told-sats	Årlig mængde fra 1.7.2005 til 30.6.2006 og efterfølgende år (tons)	Årlig forøgelse pr. 1.7.2006 (tons)
1001	09.4676	Hvede og blandsæd af hvede og rug	Fri	352 000	32 000
1109 00 00		Hvedegluten			
1005 90 00 1005 10 90	09.4677	Majs	Fri	96 000	8 000«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1047/2005

af 4. juli 2005

om fastsættelse af EF's produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Jordan

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan, Marokko samt på Vestbredden og i Gazaområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes EF's import- og produktionspriser hver 15. dag for enkeltblomstrede nelliker (standard), mangeblomstrede nelliker (spray) og stor- og småblomstrede roser og anvendes i to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽²⁾ fastsættes disse priser for perioder på to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne indsender.
- (2) Disse priser bør fastsættes straks, således at tolden kan beregnes.
- (3) Som følge af Cyperns tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 bør der ikke længere fastsættes importpriser for dette land.
- (4) Under hensyntagen til de aftaler, der er godkendt ved Rådets afgørelse 2003/917/EF af 22. december 2003

om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel om gensidige liberaliseringsforanstaltninger og erstatning af protokol nr. 1 og 2 til associeringsaftalen EF-Israel ⁽³⁾, Rådets afgørelse 2003/914/EF af 22. december 2003 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko om gensidige liberaliseringsforanstaltninger og erstatning af protokol nr. 1 og 3 til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko ⁽⁴⁾ og Rådets afgørelse 2005/4/EF af 22. december 2004 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) til fordel for Vestbreddens og Gaza-stribens Palæstinensiske Myndighed om gensidige liberaliseringsforanstaltninger og erstatning af protokol nr. 1 og 2 til interimsassocieringsaftalen mellem EF og Den Palæstinensiske Myndighed ⁽⁵⁾, bør der heller ikke længere fastsættes importpriser for Israel, Marokko, Vestbredden og Gazastriben.

- (5) Kommissionen bør træffe disse foranstaltninger i perioden mellem møderne i Forvaltningskomitén for Levende Planter og Blomsterdyrkningens Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

EF's produktions- og importpriser for enkeltblomstrede (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1 i forordning (EØF) nr. 4088/87, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning for perioden 6.-19. juli 2005.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 (EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 (EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 346 af 31.12.2003, s. 65.

⁽⁴⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 117.

⁽⁵⁾ EUT L 2 af 5.1.2005, s. 4.

BILAG

(EUR/100 stk.)

Periode: 6. til 19. juli 2005				
EFs importpris	Enkeltblomstrede nelliger (standard)	Mangeblomstrede nelliger (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	13,78	14,02	22,86	8,59
EFs importpris	Enkeltblomstrede nelliger (standard)	Mangeblomstrede nelliger (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Jordan	—	—	—	—

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2005/481/FUSP

af 13. juni 2005

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24 og 38,

under henvisning til henstilling fra formandskabet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet besluttede på samlingen den 27. og 28. november 2003 at bemyndige formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, til i overensstemmelse med artikel 24 og 38 i traktaten om Den Europæiske Union at indlede forhandlinger med visse tredjelande, så Den Europæiske Union kan indgå en aftale med hvert af dem om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger.
- (2) I forlængelse af denne bemyndigelse til at indlede forhandlinger har formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, forhandlet en aftale med Ukraine om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger.
- (3) Denne aftale bør godkendes —

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger godkendes på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege de(n) person(er), der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Den Europæiske Union.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. juni 2005.

På Rådets vegne
J. ASSELBORN
Formand

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Ukraine og Den Europæiske Union om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger

UKRAINE

på den ene side, og

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt »EU«, repræsenteret ved formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union,

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Ukraine og EU begge har som mål at styrke deres egen sikkerhed på alle måder og yde deres borgere et højt sikkerhedsniveau inden for et område med sikkerhed,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Ukraine og EU er enige om, at der bør etableres konsultationer og samarbejde mellem dem om spørgsmål af fælles sikkerhedsinteresse,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der i den forbindelse er et permanent behov for udveksling af klassificerede oplysninger mellem Ukraine og EU,

SOM ERKENDER, at fuldstændig og effektiv konsultation og fuldstændigt og effektivt samarbejde kan nødvendiggøre adgang til Ukraines og EU's klassificerede oplysninger og materiale samt udveksling af klassificerede oplysninger og dermed forbundet materiale mellem Ukraine og EU,

SOM ER KLAR OVER, at en sådan adgang til og udveksling af klassificerede oplysninger og dermed forbundet materiale kræver passende sikkerhedsforanstaltninger,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Med henblik på at opfylde målet om at styrke hver parts sikkerhed på alle måder finder denne aftale anvendelse på klassificerede oplysninger og klassificeret materiale uanset form, der videregives eller udveksles mellem parterne.

Artikel 2

Ved klassificerede oplysninger forstås i denne aftale enhver form for oplysninger (dvs. viden, der kan meddeles i en eller anden form) og materiale, der kræver beskyttelse mod uautoriseret videregivelse, og som er blevet kendetegnet som sådan ved en sikkerhedsklassificering (i det følgende benævnt »klassificerede oplysninger«).

Artikel 3

Med henblik på gennemførelsen af denne aftale forstås ved »EU«: Rådet for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Rådet«), generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Generalsekretariatet for Rådet samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »Europa-Kommissionen«).

Artikel 4

Hver af parterne:

- a) beskytter og sikrer klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, som videregives eller udleveres af den anden part
- b) sikrer, at klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, som videregives eller udleveres, bevarer den sikkerhedsklassificering, som disse oplysninger er blevet tildelt af den videregivende part. Den modtagende part beskytter og sikrer de klassificerede oplysninger efter bestemmelserne i sine egne sikkerhedsforskrifter for oplysninger og materiale med tilsvarende sikkerhedsklassificering som fastsat i de sikkerhedsordninger, der fastlægges i medfør af artikel 11
- c) undlader at anvende klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale til andre formål end dem, der er fastsat af den part, hvorfra oplysningerne hidrører, og dem, der lå til grund for videregivelsen eller udleveringen
- d) undlader at videregive klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale til tredjeparter eller til andre EU-institutioner eller -enheder end dem, der er nævnt i artikel 3, uden forudgående samtykke fra den part, hvorfra oplysningerne hidrører.

Artikel 5

1. Den ene part, »den videregivende part«, kan videregive eller udlevere klassificerede oplysninger til den anden part, »den modtagende part«, efter princippet om, at kontrollen over oplysningerne ligger hos den part, hvorfra oplysningerne hidrører.

2. I forbindelse med udlevering til andre modtagere end parterne i denne aftale træffer den modtagende part afgørelse om videregivelse eller udlevering af klassificerede oplysninger efter at have indhentet samtykke fra den videregivende part efter princippet om, at kontrollen over oplysningerne ligger hos den part, hvorfra oplysningerne hidrører, som fastlagt i denne parts sikkerhedsforskrifter.

3. Ved gennemførelsen af stk. 1 og 2 er udlevering af partier af specifikke kategorier af oplysninger med relevans for de operative behov kun tilladt, hvis der er fastlagt og aftalt passende procedurer mellem parterne.

Artikel 6

Ukraine og EU og sidstnævnte enheder som defineret i artikel 3 i denne aftale skal råde over en sikkerhedsstruktur, sikkerhedsforskrifter og sikkerhedsprogrammer, der er baseret på de grundlæggende principper og minimumsstandarder for sikkerhed, som skal implementeres i de sikkerhedssystemer hos parterne, der fastlægges i medfør af artikel 11, for at sikre, at der anvendes samme grad af beskyttelse for klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale.

Artikel 7

1. Parterne påser, at alle personer, der tjenstligt har brug for, eller som via deres tjenstlige pligter og opgaver får adgang til klassificerede oplysninger, som er videregivet eller udvekslet i medfør af denne aftale, behørigt sikkerhedsgodkendes, før de får adgang til sådanne oplysninger.

2. Procedurene for sikkerhedsgodkendelse udformes på en sådan måde, at det kan afgøres, om en enkeltperson må få adgang til klassificerede oplysninger under hensyn til behovene, herunder behovene for at sikre pålidelighed og vederhæftighed i henhold til de to parter forskrifter og retningslinjer.

Artikel 8

Parterne yder hinanden gensidig bistand med hensyn til sikkerheden af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale og med hensyn til anliggender af fælles sikkerhedsinteresse. De i artikel 11 omhandlede myndigheder fører indbyrdes sikkerhedskonsultationer og -inspektioner med henblik på at vurdere effektiviteten af de under dem hørende sikkerhedsordninger, som fastlægges i medfør af artikel 11.

Artikel 9

1. Med henblik på gennemførelsen af denne aftale gælder følgende:

a) For EU's vedkommende sendes al korrespondance til Rådet på følgende adresse:

Council of the European Union
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat 175
B-1048 Bruxelles.

Lederen af Rådets Sekretariat for Klassificerede Oplysninger videregiver al korrespondance til medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, jf. dog stk. 2.

b) For Ukraines vedkommende sendes al korrespondance til lederen af det ukrainske udenrigsministeriums centrale sekretariat for EU-dokumentation på følgende adresse:

Ministry of Foreign Affairs of Ukraine
Chief of the of the EU Documentation Central Registry Office
Mykhailivska square, 1
01018 Kiev
Ukraine.

2. Undtagelsesvis kan korrespondance fra den ene part, som kun er tilgængelig for nærmere bestemte tjenestemænd, organer eller myndigheder hos denne part, af operative grunde stiles til og kun være tilgængelig for nærmere bestemte tjenestemænd, organer eller myndigheder hos den anden part, der specifikt er udpeget som modtagere under hensyn til deres kompetence og efter »need-to-know«-princippet. Sådant korrespondance skal være behørigt mærket. For Den Europæiske Unions vedkommende sendes sådan korrespondance via lederen af Rådets Sekretariat for Klassificerede Oplysninger. For Ukraines vedkommende sendes sådan korrespondance via lederen af det ukrainske udenrigsministeriums centrale sekretariat for EU-dokumentation.

Artikel 10

Ukraines forsvarsminister samt generalsekretæren for hhv. Rådet og Europa-Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 11

1. Med henblik på gennemførelsen af denne aftale fastlægger de tre myndigheder, der er nævnt i stk. 2-4, sikkerhedsordninger for at fastsætte standarderne for den gensidige sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale.

2. I Ukraine er det statssikkerhedstjenesten, som handler på vegne af Ukraine og med referat hertil, der er ansvarlig for udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede sikkerhedsordninger for beskyttelse og sikring af klassificerede oplysninger, der videregives til Ukraine i medfør af denne aftale.

3. I Rådet er det generalsekretariatets sikkerhedskontor, som med direkte referat til og på vegne af Rådets generalsekretær, der handler på vegne af og med referat til Rådet, er ansvarligt for udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede sikkerhedsordninger for beskyttelse og sikring af klassificerede oplysninger, der videregives til EU i medfør af denne aftale.

4. I Europa-Kommissionen er det sikkerhedsdirektoratet, som på vegne af og med referat til Europa-Kommissionen er ansvarligt for udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede sikkerhedsordninger for beskyttelse af klassificerede oplysninger, der videregives eller udveksles internt i Europa-Kommissionen i medfør af denne aftale.

5. For EU's vedkommende godkendes disse standarder af Rådets sikkerhedsudvalg.

Artikel 12

De myndigheder, der er nævnt i artikel 11, fastlægger procedurer for de tilfælde, hvor der foreligger bevis for eller mistanke om lækage af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale.

Artikel 13

Inden klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale videregives mellem parterne, skal de i artikel 11 omhandlede ansvarlige sikkerhedsmyndigheder være enige om, at den modtagende part er i stand til at beskytte og sikre de oplysninger, der er omfattet af denne aftale, på en måde, der stemmer overens med de ordninger, der fastlægges i medfør af artikel 11.

Artikel 14

Denne aftale er på ingen måde til hinder for, at parterne indgår andre aftaler om videregivelse eller udveksling af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, idet dog sådanne aftaler ikke må stride mod bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 15

Alle uoverensstemmelser mellem EU og Ukraine om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale afgøres ved forhandling mellem parterne.

Artikel 16

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned efter at parterne har underrettet hinanden om, at de har afsluttet de interne procedurer, som er nødvendige for at aftalen kan træde i kraft.

2. Denne aftale kan på anmodning af en af parterne revideres med henblik på eventuelle ændringer.

3. Alle ændringer af denne aftale skal foreligge skriftligt og foretages ved fælles overenskomst mellem parterne. Aftalen træder i kraft ved gensidig underretning, jf. stk. 1.

Artikel 17

Denne aftale kan opsiges af enhver af parterne ved skriftlig meddelelse til den anden part. Opsigelsen har virkning seks måneder efter, at den anden part har modtaget opsigelsen, men har ingen virkning for forpligtelser, der allerede er indgået i henhold til bestemmelserne i denne aftale. Navnlig skal alle klassificerede oplysninger, der er videregivet eller udvekslet i medfør af denne aftale, fortsat beskyttes i overensstemmelse med bestemmelserne heri.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. juni 2005, i to eksemplarer, begge på engelsk.

For Ukraine

For Den Europæiske Union
